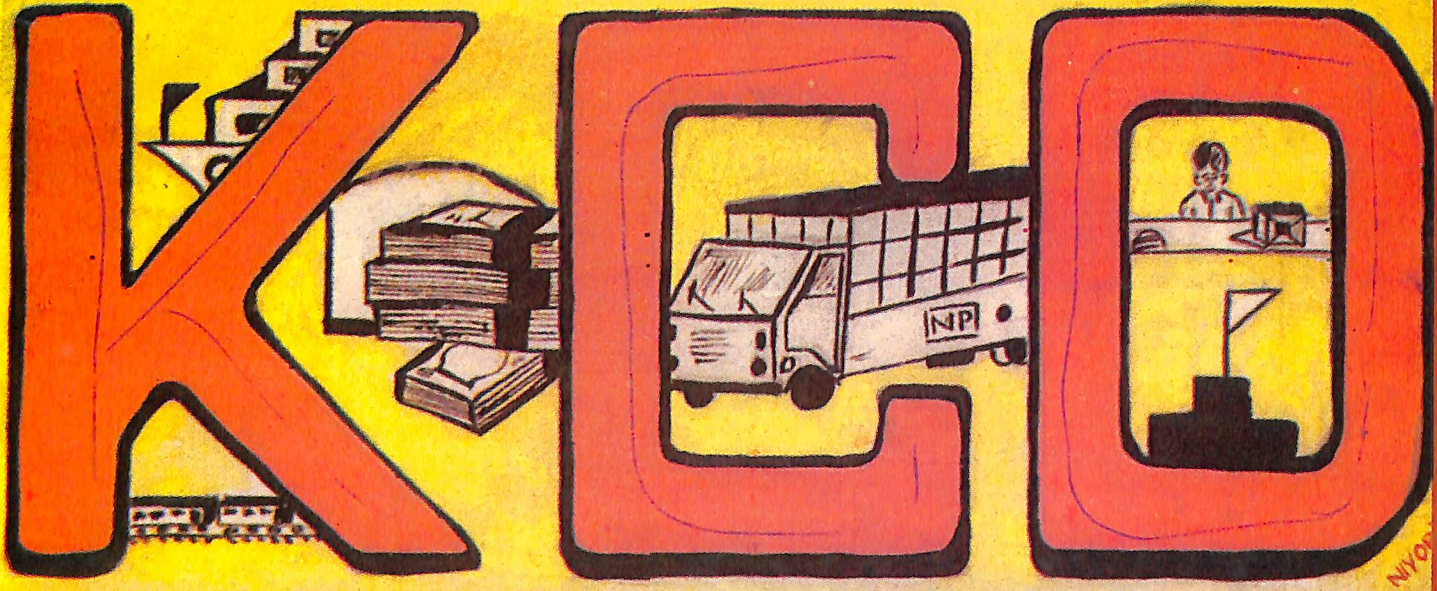

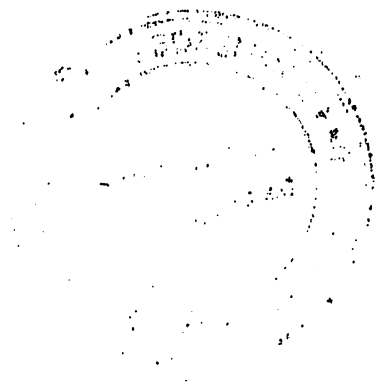
KESHAB CHANDRA DAS COMMERCE COLLEGE MAGAZINE

কেশব চন্দ্র দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় আলোচনী

COMMERCE COLLEGE MAGAZINE

Editor : BISWAJIT BARUAH & TARUN KUMAR

Acc. No. 02

কেশর চন্দ্র দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় আলোচনী

প্রীতি আৰু শুভেচ্ছাবে,

প্রতি _____

সম্পাদকদ্বয়
বিশ্বজিত বৰুৱা
তৰুণ কুমাৰ

তত্ত্বাবধায়ক
অধ্যাপক বিজয় কলিতা

সম্পাদকদ্বয়
বিশ্বজিত বৰুৱা
তৰুণ কুমাৰ

কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় আলোচনী

সম্পাদনা সমিতি

সভাপতি

শ্ৰী হিতেশ ডেকা, অধ্যক্ষ

তত্ত্বাবধায়ক

অধ্যাপক বিজয় কলিতা

সম্পাদকস্বয়ং

বিশ্বজিত বৰুৱা

তৰুন কুমাৰ

সহসম্পাদকস্বয়ং

অধ্যাপিকা স্বপ্না স্মৃতি মহন্ত

অধ্যাপিকা অৰ্চনা বৰা

অধ্যাপিকা পূৰ্ণিমা সিং

মিচ্ জ্যোৎস্না শৰ্মা

শৈলেন্দ্ৰ শৰ্মা

সুজিৎ বা

বেজুপাত

নিয়ৰ মহন্ত

অংগসংজ্ঞা

অধ্যাপক বিজয় কলিতা

বিশ্বজিত বৰুৱা

মুদ্ৰণ

মাইক্ৰোচফট ডি. টি. পি. চেণ্টাৰ

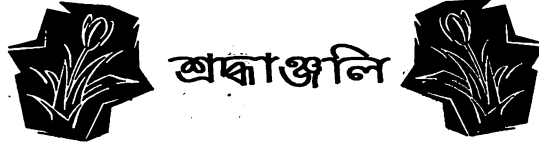
আৰ. জি. বৰুৱা ৰোড,

লখিমী পথ, গুৱাহাটী - ৭৮১০২৪

☎ : ৫৬৯৭৩৪

প্ৰকাশক

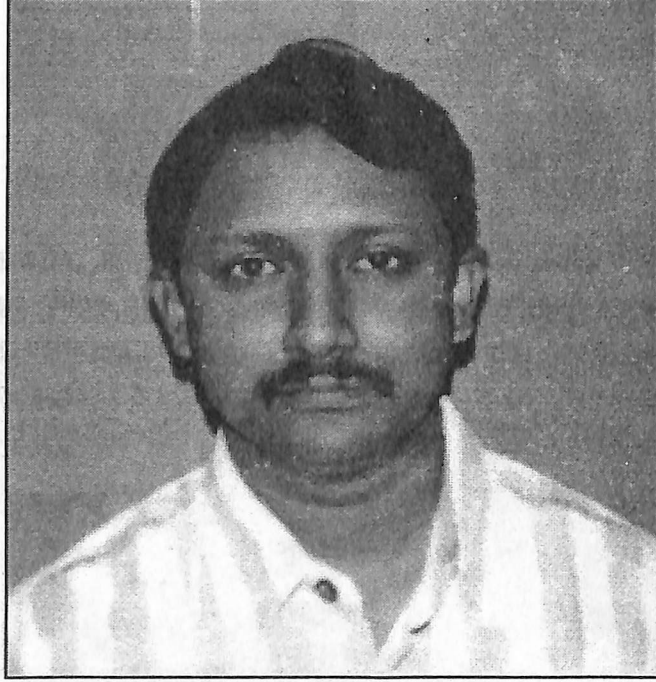
কেশৱ চন্দ্ৰ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা (১৯৯৭-৯৮ বৰ্ষ)

বীৰ শ্বহীদ সকল, বিশিষ্ট পণ্ডিত, গৱেষক, বিশিষ্ট শিল্পী, সাহিত্যিক,
সমাজ সংস্কাৰক, বাণপানী, ভূমিকম্প, প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ আদিত মৃত্যুবৰণ
কৰা জ্ঞাত-অজ্ঞাত সকলো মৃতকৰ প্ৰতি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ তৰফৰ
পৰা গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰাৰ লগতে ভগৱানৰ ওচৰত আত্মাৰ সদ্গতি
কামনা কৰিলো।

কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় আলোচন

অশ্ৰু অঞ্জলী

স্বৰ্গীয় সুৰজিৎ মিত্ৰ

জন্ম : ১ - ৪ - ৬৩

মৃত্যু : ১৩ - ৬ - ৯৮

কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নয়নৰ বিভিন্ন দিশত
ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত হৈ মহাবিদ্যালয়খনিলৈ উল্লেখনীয় অৰিহণা
আগবঢ়োৱা 'মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতি'ৰ সৰবৰাহি প্ৰাক্তন
সম্পাদক সূৰজিৎ মিত্ৰদেৱৰ অকাল বিয়োগে গভীৰ শোক প্ৰকাশ
কৰাৰ লগতে তেখেতৰ বিদেহী আত্মালৈ আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ্ঘ্য।

অভিনন্দন

যি সকলে মানৱ সমাজৰ মঙ্গলৰ কাৰণে অহোপুৰুষাৰ্থ কৰি মানৱৰ
গৌৰৱ ঘোষণা কৰিলে, নিজ জাতি তথা দেশলৈ সাহিত্য-সংস্কৃতি,
খেল ধেমালি বিজ্ঞান আদিত সুনাম কঢ়িয়াই আনিলে, অৰ্থনীতিত
নোবেল বটা লাভ কৰি ড° অমৰ্ত্য সেনে দেশলৈ যি গৌৰৱ কঢ়িয়াই
আনিলে তাৰ বাবে আমিও গৌৰৱিত। সেয়ে এই সকলোলৈকে আমাৰ
অভিনন্দন জনালোঁ।

অৰ্পণ

কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ
শিক্ষক কৰ্মচাৰী আৰু সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ হাতত

ড° হীৰালাল দুৱৰা
উপাচার্য
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়

গোপীনাথ বৰদলৈ নগৰ
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
গুৱাহাটী - ৭৮১০১৪

দিনাংক : ১৬/১১/৯৮ ইং

শুভেচ্ছা বাণী

প্ৰিয় সম্পাদক,

জাতি-গঠনৰ প্ৰক্ৰিয়াত কলা-কৃষ্টিৰ আগবঢ়োৱা অৱদানে সদায়ে মুখ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে।
প্ৰত্যেক ব্যক্তি, অনুস্থান আৰু সমাজৰ বিভিন্ন চিন্তাধাৰা প্ৰকাশ কৰি সৰল জনমত গঢ়-দিয়াত আলোচনী
সমূহৰ দায়িত্ব গুৰুত্বপূৰ্ণ। এনে মহৎ প্ৰচেষ্টা ফলৱতী কৰাত সম্পাদকসকলৰ গুৰু দায়িত্ব অনস্বীকাৰ্য।
সমাজ আৰু দেশৰ প্ৰগতিত আলোচনী সমূহে সদায়ে বলিষ্ঠ নেতৃত্ব দি যাওক - তাৰ বাবে মোৰ
আন্তৰিক শুভেচ্ছা থাকিল।

হীৰালাল দুৱৰা

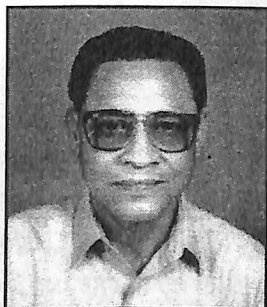
(হীৰালাল দুৱৰা)

Prof. K. M. Pathak, M. Sc. (Cal.)
D. Phil (Gau.)
Ph. D. (Durham)
CPhysFlnstp(London)

Tezpur – 784001, Sonitpur, Assam
Tel. : 03712-30408 (O), 21685(R)
Fax. : 03712-21539
E-mail : kmp@tezpuru.ren.nic.in

Vice-Chancellor

03-11-98

MESSAGE

It has given me immense pleasure to learn that the second edition of the K. C. Das Commerce College Magazine is going to be published with galaxy of valuable writings. Books, magazines and journals are the mirror of the Society. I sincerely, hope that the magazine in question will help the students in pursuing scientific method in studies of all problems confronting the present day society.

K. M. Pathak
28/11/98
(K. M. Pathak)
Vice-Chancellor
Tezpur University.

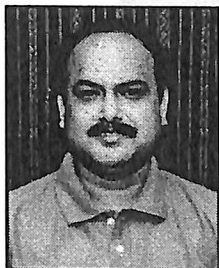
RAMENDRA NARAYAN KALITA
Minister,
Handloom Textile & Sericulture,
Assam.

DISPUR :
Guwahati - 781006

Phone No : |561373 (Office)
|562232 (Residence)

Dated Dispur, Nov.12.1998.

MESSAGE

I am happy to learn that Annual Magazine of K. C. Das Commerce College is being brought out to highlight the activities of the College as well as to give an opportunity to the students and faculty members to pen down their literary ideas and express their mind.

I hope that besides featuring regular academic topics, interesting contemporary ideas will also be incorporated in the magazine.

My best wished to everybody on this special occasion. Happy reading.

(R. N. Kalita)
President

K. C. Das Commarce College
Governing Body

DISPUR
Gowahat - 781006
Phone No. 561879 (Office)
562232 (Residence)

Dated Dispur, Nov. 12, 1998.

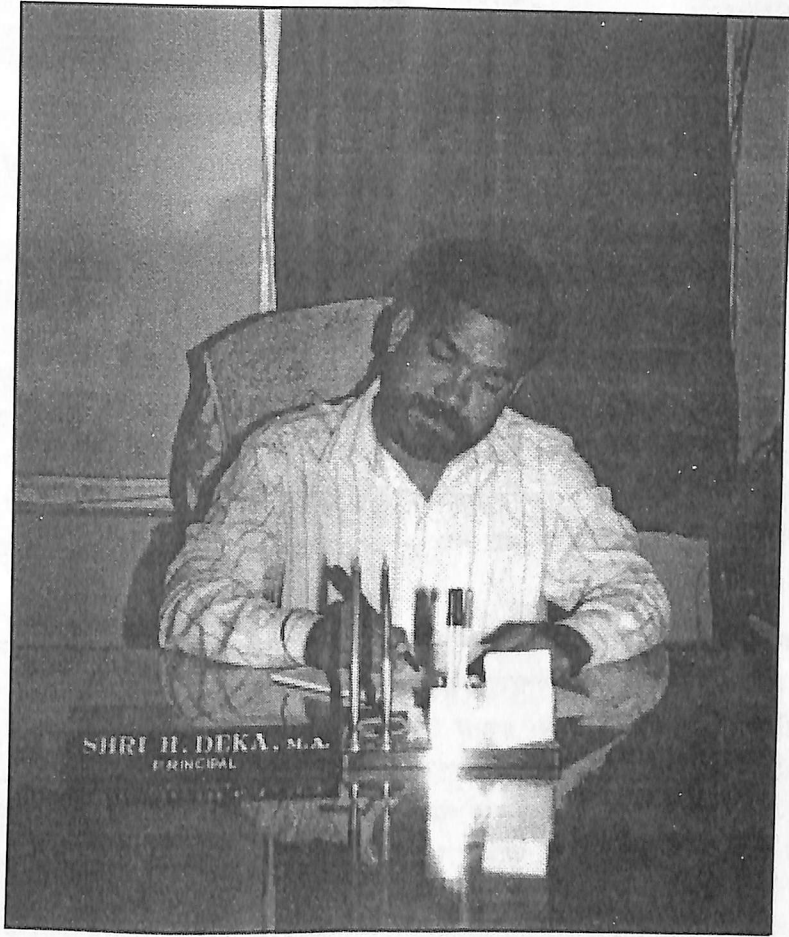
DR. NARAYAN KALITA
Textile & Sericulture

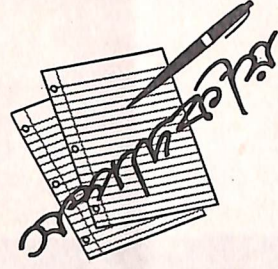
MESSAGE

I am happy to learn that Annual Magazine of K. C. Das Commerce College
has brought out to highlight the activities of the College as well as to give an
opportunity to the students and faculty members to pen down their literary ideas
and to press their mind.
I hope that besides featuring regular academic topics, interesting contents
will also be incorporated in the magazine.
My best wishes to every body on this special occasion. Happy reading.

R. N. Kalita
(R. N. Kalita)
President
K. C. Das Commerce College
Governing Body

কৰ্মৰত অৱস্থাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ
মাননীয় শ্ৰীযুত হিতেশ ডেকা

“সাহিত্য জাতিৰ দাপোণ”। দাপোণত নিজৰ মুখ দেখাৰ দৰে এখন দেশৰ সামাজিক-সাংস্কৃতিক, অৰ্থনৈতিক-ৰাজনৈতিক – এই সকলো দিশ সেইদেশৰ ভাষা-সাহিত্যৰ মাজেৰে উন্মোচিত হয়। আকৌ এজন মানুহৰ কথা-বতৰা, চাল-চলন আচাৰ ব্যৱহাৰত মানুহজনৰ ব্যক্তিত্বৰ বিশালতা, জ্ঞানৰ গভীৰতা, আনকি চৰিত্ৰৰ ওজন পৰ্য্যন্ত ধৰা পৰে। ‘আপোনাৰ ব্যৱহাৰেই আপোনাৰ পৰিচয়’ – কথাষাৰ সাৰ্থক ৰূপত এই প্ৰসংগতে দাঙি ধৰিব পাৰি। ঠিক তেনেকৈ এটা শিক্ষানুষ্ঠানৰ আলোচনীৰ পাতত সেই অনুষ্ঠানৰ শৈক্ষিক তথা বৌদ্ধিক উত্তৰণৰ, শৰীৰ চৰ্চা তথা খেল ধেমালিৰ অগ্ৰগতিৰ, সুকুমাৰ কলা-সংস্কৃতি বিকাশৰ, নিজ জাতি তথা নিজ দেশলৈ অনুষ্ঠানটোৱে দিয়া অৰিহণাৰ খবৰ পাওঁ। কেৱল সেয়েহে? শিক্ষানুষ্ঠানৰ আলোচনীয়ে আৰু এটি ডাঙৰ সুবিধা পাঠকক প্ৰদান কৰে। সেয়া হৈছে, ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়-ববীয়াসকলৰ বছৰটোৰ কামৰ খতিয়ান দাঙি ধৰাৰ জোখেৰে, দেশৰ ভাবী ধৰণীসকলৰ ৰাজনৈতিক আৰু অৰ্থনৈতিক চৰিত্ৰ প্ৰকাশৰ সুবিধা আৰু বিশ্বাসযোগ্যতা প্ৰদানৰ সুবিধাৰ লগতে নৱাগতসকলৰ বাবে কৰ্মপ্ৰেৰণাৰ আদৰ্শও ইয়াত নিহিত থাকে। এইবোৰৰ মাজেদি শিক্ষানুষ্ঠানটোৱে এখন পূৰ্ণ প্ৰতিচ্ছবি উদ্ভাসিত হয়। গতিকে এটা শিক্ষানুষ্ঠানৰ বাবে এখন মুখপত্ৰৰ প্ৰয়োজনীয়তা যথেষ্ট। যাক অস্বীকাৰ কৰাৰ উপায় নাই।

এটি মহান কাৰ্যৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ উপলব্ধিক স্বীকাৰ কৰি ল’লেও এখন সৰ্বাসুন্দৰ আলোচনী পাবলৈ হ’লে তাৰ লগত জড়িত অনুষ্ঠানটো সৰ্বদিশতে টনকিয়াল তথা সামৰ্থ্যবান হ’ব লাগিব। এখন নতুন বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাবে ই যথেষ্ট কষ্টৰ কাম। কল্পনা আৰু ইচ্ছাশক্তিৰ অভাৱ নাথাকিলেও, এখন আলোচনী সম্পাদনা কৰাৰ যোগ্যতাৰ দিশত আমি নিজে সন্দিহান। সেইদৰে লেখা প্ৰকাশৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ আগ্ৰহৰ পুতৌলগা অৱস্থা আত্মবিশ্বাসৰ অভাৱৰ ফল হ’ব পাৰে। প্ৰতিযোগিতাৰ মাজেদি এখনো মানবিশিষ্ট প্ৰচ্ছদপট নোপোৱালৈ চায়ো ক’ব পাৰি এই দিশত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ একান্ত সাধনাৰ প্ৰয়োজন আছে।

মানুহ মাত্ৰেই প্ৰতিভাৰ অধিকাৰী। কোনো নহয় কোনো দিশত সেই প্ৰতিভা বিকশিত হ’বই। তাৰ বাবে লাগে মাথো একাগ্ৰচিত্ত সাধনা আৰু অনুকূল পৰিবেশ। বৰ্তমানৰ পৃথিবীত এই দুটাৰে অভাৱ আটাইতকৈ বেছি হৈছে। কেবল অসমতহে কিয় সমগ্ৰ বিশ্বত আজি যান্ত্ৰিক প্ৰাচুৰ্য্যৰ চমক আৰু বিলাসৰ প্ৰৱণতাই মানৱ-সম্পদ ধ্বংসৰ পাতনি মেলিছে। সি ৰাজনৈতিক ক্ষমতাৰ ৰূপতেই হওক, অৰ্থনৈতিক স্বাৱলম্বিতাৰ ৰূপতেই হওক অথবা স্ব-পৰিচয় ৰক্ষাৰ ৰূপতেই হওক। কেৱল মানুহৰ হাতত মানুহ মৰিছে লগতে প্ৰকৃতিৰ সংহাৰ ৰূপেও মাজে মাজে এই মৃত্যুযজ্ঞত আহুতি ঢালিছেহি। গতিকে এই প্ৰতিকূল পৰিবেশে মানুহৰ সুপ্ত প্ৰতিভা জাগ্ৰত হৈ সাধনাৰ বাটেৰে আগবঢ়াৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰবল বাধাৰূপে কাম কৰি আহিছে। তথাপি মানুহ আশাবাদী। মানুহৰ লগত মানুহ হৈ জীয়াই থকাৰ প্ৰচেষ্টা মানুহৰ থাকিব লাগিব। আমি মানুহৰ সুখ-দুখৰ সমভাগী হওঁ, মানুহৰ মৃত্যুত মৰ্মাহত হওঁ, ভগৱানৰ ওচৰত মৃতকৰ সদগতি কামনা কৰোঁ, বিশ্বৰ মানৱৰ মঙ্গল কামনা কৰোঁ। আজিৰ দিনত ‘নোবেল প্ৰাইজ’ যদি মানুহৰ পূৰ্ণতাৰ শীৰ্ষতম স্বীকৃতি হয়, তেনেহলে সেই স্বীকৃতি পাবৰ প্ৰতিভা মানুহৰ কোনো নহয় কোনো দিশত আছেই, মাত্ৰ অনুকূল পৰিবেশ, সাধনা আৰু সুবিধাৰ অভাৱেহে বহুতক বঞ্চিত

কৰে। বাঁটাৰ বাবে নহয়, কিন্তু সেই যোগ্যতা প্ৰাপ্তিৰ বাবে পৃথিৱীত আজি সৰ্ব-প্ৰথমে এটি অনুকূল বাতাবৰণৰহে আৱশ্যক হৈছে। দুৰ্বিত পৰিৱেশ, অন্যান্য অসুয়া, খোৱা-কামোৰা – এই সকলোবোৰ অতি সু-পৰিকল্পিতভাৱে সৃষ্টি কৰা হয়, নিজে নিজে সৃষ্টি নহয়। আনকি হাতৰে ঢুকি পোৱা আমাৰ অসমৰ বানপানী সমস্যাটোও এটা সৃষ্টিকৰা কৃত্ৰিম সমস্যাহে যেন বোধ হয়। ইয়াক প্ৰাকৃতিক সমস্যা বুলি দেখুওৱা হৈছে নে কি? অৰ্থাৎ ই এটি কৃত্ৰিম ৰাজনৈতিক সমস্যা। আমি এই সকলো জটিল পৰিবেশৰে এটা স্থায়ী সমাধান বিচাৰোঁ। তাৰ লগে লগে আমি ছাত্ৰসমাজে আমাৰ চকুৰ আগৰ ৰঞ্জীণ কল্পনা, আশা-আকাংক্ষাবোৰ ফৰকাল পোহৰৰ বাটেৰে পৃথিৱীৰ মাটিত এটি খোজৰ ৰূপত থৈ যাব বিচাৰোঁ। ইয়াৰ বাবে ৰাজনৈতিক আৰু অৰ্থনৈতিক সুস্থিৰতাৰ আৱশ্যক। সৰ্বোপৰি আমাৰ অভিভাৱক আৰু গুৰুজনৰ নিকা, সত্য আৰু শুদ্ধ পথৰ নিৰ্দেশনাৰ লগতে স্বাস্থ্যকৰ তত্বাৱধান আৱশ্যজ্ঞাৱী। বোকাখচা ভাৱনা অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এটি পৰম সম্পদ, কিন্তু ৰাজনীতিৰ বোকাখচা ভাৱনালৈ ছাত্ৰসমাজক প্ৰবোচিত নকৰে যেন! তেতিয়াহে আমাৰ মানৱসম্পদ মহৎকাৰ্য্যত ব্যৱহৃত হ'ব।

'কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় আলোচনী'খন প্ৰকাশৰ এয়া দ্বিতীয় প্ৰচেষ্টা। আন কথাত বিগত বছৰৰ পৰা শুভাৰম্ভহোৱা গতিত যতি নপৰাৰ ব্যৱস্থা। ইয়াত মৌলিকতা কিবা আছে বুলি মনে নধৰে। এই আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত সহায় কৰা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত হিতেশ ডেকা মহোদয় প্ৰমুখ্যে শিক্ষাগুৰু, শুভেচ্ছা বাণীৰে উৎসাহিত কৰা মাননীয় উপাচাৰ্য্য মহোদয় ড° হীৰালাল দুৱৰা (শু. বি.), ড° কিশোৰীমোহন পাঠক (তে. বি.), শ্ৰীযুত ৰমেন্দ্ৰ নাৰায়ণ কলিতা (সভাপতি, পৰিচালনা সমিতি), শ্ৰীযুত মাধৱ বৰা, শ্ৰীযুত স্মৃতি কুমাৰ চিনুহা, আলোচনী সম্পাদনা সমিতি, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শুভাকাংখী উপদেষ্টামণ্ডলী, তত্বাৱধায়ক শিক্ষাগুৰু শ্ৰীযুত বিজয় কলিতাদেৱ, শ্ৰীযুতা স্বপ্নাস্মৃতি মহন্ত বাইদেউ, শ্ৰীযুতা অৰ্চনা বৰা বাইদেউ, সহদয় বন্ধু-বান্ধবী, বিশেষভাবে প্ৰচ্ছদপট শিল্পী শ্ৰী নিয়ৰ মহন্ত, দিপিকা শৰ্মা, দেবাৰতি বেনাৰ্জী, মাইক্ৰোচফট ডি. টি. পি. চেণ্টাৰ প্ৰেছৰ স্বত্বাধিকাৰ আৰু কৰ্ম-কৰ্ত্তাবৃন্দৰ ওচৰত আমি নতৈ কৃতজ্ঞ থাকিলোঁ। শেষত পাঠক সমাজলৈ এই আলোচনীখনৰ সফলতাখিনি থৈ বিফলতাখিনি আমি মূৰপাতি ললোঁ।

শ্ৰী বিশ্বজিত বৰুৱা

শ্ৰী তৰুণ কুমাৰ

সম্পাদক

কে. চি. দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

আলোচনী

সূচীপত্ৰ

অসমীয়া বিভাগ

তত্ত্বাবধায়কৰ কলম ক

প্ৰবন্ধ

১। শিক্ষা	শ্ৰী ৰতন কুমাৰ বৰ্মন	১
২। বাণিজ্য শিক্ষা আৰু ইয়াৰ গুৰুত্ব	শ্ৰী বিজয় কলিতা	৩
৩। বেগিং এক বিকৃত ৰুচিৰ প্ৰকাশ	শ্ৰী অনুজ কুমাৰ বড়া	৬
৪। সাহিত্যাচাৰ্য্য যজ্ঞেশ্বৰ শৰ্মা	শ্ৰী দীপক বৰ্মন	৮
৫। ড্ৰাগছৰ ভয়াবহতা	শ্ৰী ছাজিন শেখ	১০
৬। অসমীয়া সংস্কৃতি আৰু শংকৰদেৱ	শ্ৰী সপ্না স্মৃতি মহন্ত	১১

গল্প

১। এটি পুৰনা স্মৃতি	শ্ৰী ভাস্কৰ জ্যোতি কৌণ্ডিন্য	১৩
২। অবুজ বেদনা	শ্ৰী ৰাজীৱ তালুকদাৰ	১৫
৩। প্ৰত্যাৱৰ্ত্তনৰ পিছত	শ্ৰী দিলীপ কাকতি	১৭
৪। আভিশপ্ত প্ৰেম	শ্ৰী ধীৰাজ শৰ্মা	২০

কবিতা

১। এটা সুৰৰ উৎস	শ্ৰী প্ৰাঞ্জল শৰ্মা	২১
২। তোমালৈ মনত পৰে	শ্ৰী বীৰেণ হাঁলে	২১
৩। লুপ্ত	শ্ৰী অঞ্জন ডেকা	২২
৪। নাৰবীয়া	শ্ৰী সৰজু কাকতি	২২
৫। আশাৰ প্ৰত্যাশ	শ্ৰী দেৱজিৎ ডেকা	২২
৬। প্ৰতীক্ষা	শ্ৰী আশোক কুমাৰ দাস	২২
৭। আইনা ভঙাৰ প্ৰচণ্ড শব্দ	শ্ৰী অমিত আগ্ৰৱাল	২৩
৮। ৰাজনীতি	শ্ৰী দীপক বৰ্মন	২৩
৯। সকিয়নী	শ্ৰী বিজু কলিতা	২৩

তত্ত্বাবধায়কৰ কলম

শিক্ষাই মানুহৰ শাৰিৰীক আৰু মানসিক উৎকৰ্ষ সাধনত বিশেষ ধৰণে সহায় কৰে। শিক্ষা অবিহনে সমাজৰ প্ৰগতি আৰু উন্নতি সম্ভৱ নহয়। মানৱ সম্পদৰ উন্নয়নত শিক্ষাই বিশেষ বৰঙণি যোগায়। আজিৰ সমাজ ব্যৱস্থাত এনে এটা দিশ পোৱাটো কঠিন য'ত শিক্ষাৰ গুৰুত্ব নুই কৰিব পাৰি। এখন দেশে শৈক্ষিক দিশত উন্নতি সাধিবলৈ সেই দেশৰ শৈক্ষিক পৰিৱেশ সুস্থ হোৱাটো নিতান্ত প্ৰয়োজন। এনে স্থূলত অসমৰ শৈক্ষিক পৰিৱেশৰ ওপৰত বিশেষ চিন্তা-চৰ্চাৰ প্ৰয়োজন হৈছে। কিয়নো বৰ্তমান অসমৰ শৈক্ষিক বাতাবৰণৰ দ্ৰুতগতিত অৱনতি ঘটিবলৈ লৈছে।

আজি-কালি প্ৰায়বোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে শ্ৰেণী কোঠাত উপস্থিত নাথাকে। বিশেষকৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী কিছুমানে। মহাবিদ্যালয়লৈ অহাৰ নামত তেওঁলোকে ঘূৰি ফুৰি মূল্যৱান সময় নষ্ট কৰে। অভিভাৱকসকলেও নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে ঠিকমতে পঢ়িছে নে নাই, শ্ৰেণীত নিয়মিতভাৱে উপস্থিত আছে নে নাই ইত্যাদি খবৰ নাৰাখে। Charity begins at home অৰ্থাৎ ঘৰতেই প্ৰকৃত শিক্ষা আৰম্ভ হয়। ঘৰখনত সুস্থ শৈক্ষিক পৰিৱেশ ৰচনা কৰাত অভিভাৱকসকলৰ বিশেষ দায়িত্ব আছে। এই ক্ষেত্ৰত মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষই প্ৰত্যক্ষভাৱে বিশেষ অৰিহনা যোগাব নোৱাৰিলেও পৰোক্ষভাৱে অভিভাৱক, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষকৰ মাজত যোগাযোগ স্থাপন কৰি গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা লব পাৰে। নিয়মিতভাৱে অনুপস্থিত থকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক Non-Collegiate fees-ৰ বিনিময়ত কিছুমান শিক্ষানুষ্ঠানে পৰীক্ষা দিবলৈ সুবিধা দিয়ে। এই চাম ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ কিছুমানে পৰীক্ষাগৃহত অসং উপায় অৱলম্বন কৰি পৰীক্ষাত কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰিব বিচাৰে আৰু পৰীক্ষাগৃহৰ বাতাবৰণ বিনষ্ট কৰে। এনে কুকাৰ্যত বাধা প্ৰদান কৰা শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী কেতিয়াবা কেতিয়াবা ছাত্ৰৰ দ্বাৰা অপমানিত হোৱাৰ উপৰিও প্ৰহত হোৱাৰ উদাহৰণও আছে।

তাৰোপৰি বহুতো ক্ষেত্ৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দাবীত চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ সময়সূচীৰ পৰিবৰ্তনেও শৈক্ষিক পৰিবেশ নষ্ট কৰে। কাৰণ তেতিয়া পৰীক্ষা কৰ্তৃপক্ষৰ কোনো নিজস্ব নিয়ন্ত্ৰণ নাথাকে। পৰীক্ষাৰ ফলাফল ঘোষণাত বিভিন্ন খেলিমেলি। এচাম শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী শ্ৰেণী কোঠাত প্ৰায়ে নিয়মিতভাৱে উপস্থিত নাথাকে। তেওঁলোক মহাবিদ্যালয়লৈ কেতিয়া আহিছে বা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা কেতিয়া ওলাই গৈছে তাৰ খবৰ ৰাখোতা নাই। অৱশ্যে জিৰণিৰ সময়ত অতিৰিক্ত ক্লাছ লৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক বিভিন্ন ধৰণে সহায় কৰা শিক্ষকো আমাৰ মাজতে আছে। শিক্ষক নিযুক্তিত চলিছে অবাধ দুৰ্নীতি। দুৰ্নীতি, স্বজন-পোষণ অৰু ৰাজনৈতিক হস্তক্ষেপে বহুতো ক্ষেত্ৰত মেধা সম্পন্ন প্ৰাৰ্থীক আওকাণ কৰে। শুনা যায় লাখ টকাত শিক্ষকৰ পদ বিক্ৰী হৈছে। ন্যায্য দাবী আদায় কৰিবলৈ শিক্ষক সকলে আন্দোলনৰ কাৰ্যসূচী হাতত লব লগা হয়। পুলিচৰ নিৰ্বিচাৰ লাঠী চালনাত আহত হৈ চিকিৎসাধীন হ'বলগীয়া হয় শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী। মাহ-বছৰ ধৰি শিক্ষক-কৰ্মচাৰীয়ে দৰমহা নাপাই হাতত ভিক্ষাৰ জোলোঙা

লব লগা অৱস্থা হৈছে। যেন দিন ভিক্ষা প্ৰাণ বন্ধা। আৰ্থিক অনাটনৰ হেতু শিক্ষানুষ্ঠানসমূহত উন্নত মানৰ বিজ্ঞানসন্মত পুথিভঁৰাল নাই। যন্ত্ৰপাতি, গ্ৰন্থ, আলোচনী আদিত খৰচ কৰিবলৈ সামান্য ধনো নাই। প্ৰায়বোৰ বিদ্যালয়ৰ ঘৰ-দুৱাৰৰ অৱস্থা নাই। ভাঙি-ছিঙি ধ্বংসস্তপত পৰিণত হৈছে। এক কথাত কবলৈ হ'লে শিক্ষা জগতখন দুৰ্নীতি, অন্যায়ে, অবিচাৰ আৰু অগণন সমস্যাবে জৰ্জৰিত। এনে পৰিস্থিতিত অসমৰ শৈক্ষিক পৰিবেশ সুস্থ বুলি ক'ব পাৰিনে?

এটা সুস্থ শৈক্ষিক পৰিবেশ ৰচনা কৰাত আমাৰ সকলোৰে দায়িত্ব আছে। চৰকাৰ, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, অভিভাবক, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, শিক্ষানুষ্ঠান, শিক্ষাবিদ আদি সকলোৰে উমৈহতীয়া প্ৰচেষ্টাৰ ফলতহে এইটো সম্ভৱ হ'ব। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত প্ৰতিযোগিতামূলক পৰিবেশ সৃষ্টি কৰিব লাগিব। তদুপৰি দুৰ্নীতি, অন্যায়ে, অবিচাৰৰ বিৰুদ্ধে নাগৰিকসকল মাৰবান্ধি ঠিয় দিব লাগিব। ইয়াৰ অন্যথাই শৈক্ষিক পৰিবেশ অন্ধকাৰাচ্ছন্ন হ'ব।

কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী প্ৰকাশৰ এয়া দ্বিতীয় প্ৰয়াস। বিদ্যালয়-মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীবোৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সাহিত্য সাধনাৰ ক্ষেত্ৰ ৰচনা কৰে। আলোচনী এখনৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সাহিত্য চৰ্চা কৰি নিজৰ বহুমুখী প্ৰতিভা বিকাশ কৰাৰ সুযোগ পায়। এখন সৰ্বাঙ্গ সুন্দৰ আলোচনী প্ৰকাশৰ বাবে উচ্চ মানৰ লিখনিৰ নিতান্ত প্ৰয়োজন। দুখৰ বিষয় যে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পৰা ৰুচিসন্মত উপযুক্ত লিখনি কমেই পোৱা যায়। আশাকৰো পৰৱৰ্তী সংখ্যাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে উন্নত মানৰ ৰচনা আগবঢ়াব।

শেষত মহাবিদ্যালয় আলোচনীৰ এই সংখ্যাৰ লিখক-লেখিকালৈ আমাৰ হিয়াভৰা কৃতজ্ঞতা জনালো। আমাৰ অতি শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত হিতেশ ডেকা ছাৰৰ বহুমূলীয়া দিহা-পৰামৰ্শ আৰু উদগনি অবিহনে আলোচনীয়ে আজি এই ৰূপ নাপালেহেঁতেন। তেখেতলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। আলোচনী প্ৰকাশৰ বাটত বিশেষভাৱে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা সহকৰ্মী স্বপ্না স্মৃতি মহন্ত, আৰু অৰ্চনা বৰালৈ আমাৰ কৃতজ্ঞতা জনালো। সহকৰ্মী দীপক বৰ্মন, পূৰ্ণিমা সিং আৰু অন্যান্য সহকৰ্মীসকলে সহযোগ আগবঢ়োৱা বাবে তেখেতসকললৈও আমাৰ কৃতজ্ঞতা যাচিছো। সাইক্ল'চফট ডি. টি. পি. চেণ্টাৰলৈ মোৰ কৃতজ্ঞতা জনালো। সদৌ শেষত আলোচনী সম্পাদক শ্ৰীমান বিশ্বজিত বৰুৱা আৰু তৰুণ কুমাৰৰ লগতে অন্যান্য ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ মোৰ অশেষ মৰম থাকিল।

বিজয় কলিতা

তত্ত্বাৱধায়ক

প্ৰাৰম্ভ

“.....অসমীয়া কৃষ্টি হেজাৰ বিজাৰ লাখ বিলাখ বছৰৰ সাধনাবে পৰিপুষ্ট। এই অসমীয়া সংস্কৃতি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দৰেই বিশাল গভীৰ। যেনেকৈ কোনো দুৰ্বাৰ শক্তিয়ে বিশাল; গভীৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰক ভেটা হেঙাৰ দিব নোৱাৰে, তেনেকৈ বিশাল; গভীৰ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ কোৱাল সোঁতকো কোনো চক্ৰান্তকাৰীৰ চক্ৰান্ত আৰু ষড়যন্ত্ৰই কৰিব নোৱাৰে। সৰু সৰু জুৰি, নিজৰা নৈ উপনৈৰ সমন্বিত শতিকাৰ দ্বাৰা যেনেকৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰই তাৰ বিশালতা আৰু বিৰচিতা লাভ কৰিছে ঠিক তেনেকৈ অসমৰ বহু জাতি, উপজাতি আৰু জনজাতিৰ কৃষ্টি সংস্কৃতি আৰু সাহিত্যও বিশালতা আৰু বিৰচিতা লাভ কৰিছে।

— কলাগুৰু বিম্বুৰাভা

1918

শিক্ষা

শ্ৰী বতন কুমাৰ বৰ্মন
স্নাতক ২য় বৰ্ষ।

শিক্ষা বিষয়ত মতবাদ, সিদ্ধান্ত আৰু সমাধান আগবঢ়োৱা উজু কাম নহয়। বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভঙ্গী আৰু প্ৰণালীবদ্ধ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ যোগেদি আমি শিক্ষা বিষয়ত ক্ৰমান্বয়ে গৈ আছো। মানুহে অৰ্জন কৰা জ্ঞানৰ দ্বাৰাই মানুহে নিজকে জীৱ শ্ৰেষ্ঠ বুলি স্বীকৃতি দিব পাৰিছে। শিক্ষাই মানুহৰ সুপ্ত বিবেকক জাগৰিত কৰি তোলে। শিক্ষা দান আৰু গ্ৰহণ দুয়োটাৰে ক্ষেত্ৰত যদি বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভঙ্গী আৰু শিক্ষা প্ৰণালীবদ্ধ শিক্ষা কলাৰ অভাৱ হ'লে পৰিশ্ৰমখিনি অথলে যায়। ইয়াৰ উপৰি শিক্ষা আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত ভাল বুজা-বুজি নাথাকিলে শিক্ষা দিয়া লোৱাত যথেষ্ট অসুবিধা হয়।

জীৱৰ ভিতৰত মানুহকেই শ্ৰেষ্ঠ বুলি ক'ব পাৰি। মানুহৰ নিজৰ বিবেক বুদ্ধি আছে বা প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়ে নিজৰ বিচাৰ বুদ্ধি মতে কাম কৰে। মানুহে শিকিব পাৰে, কল্পনা কৰিব পাৰে আৰু নতুন বস্তু আবিষ্কাৰ কৰিব পাৰে। কিন্তু মানুহৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ দুৰ্বলতা হৈছে যে আত্মনিৰ্ভৰশীল হ'বলৈ আৰু শিকিবলৈ মানুহক আন প্ৰাণীৰ তুলনাত যথেষ্ট সময় লাগে। জন্মৰ পিছত এটি শিশুৱে বহু বছৰলৈ পিতৃ-মাতৃ বা অভিভাৱকৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি চলিবলগীয়া হয়। অনহাতে জন্মৰ কিছু সময়ৰ পিছৰে পৰা গৰু ছাগলী পোৱালীবোৰে খোজ কাঢ়িব আৰম্ভ কৰে। কিন্তু মানুহে নিজৰ মস্তিষ্কৰ বিকাশ ঘটাই নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰি মাৰ্গ ৰচনা কৰিব পাৰে।

ব্যক্তি আৰু সমাজৰ মাজত এটা এৰাব নোৱাৰা সম্পৰ্ক আছে। সমাজ মানুহে সৃষ্টি কৰে। সমাজ অবিহনে কোনো মানুহ জীয়াই থাকিব নোৱাৰে বাবে মানুহে সমাজ পাতি থাকে। শিক্ষাই মানুহক সমাজৰ প্ৰতি থকা কৰ্তব্যৰ বিষয়ে সচেতন কৰি ৰাখে। মানুহে

পৃথিৱীখন ধ্বংসও কৰিব পাৰে আৰু সুন্দৰ কৰি তুলিবও পাৰে। শিক্ষাই হ'ল মানুহৰ মূল অস্ত্ৰ। ই মানুহক অসৎ গুণৰ পৰা আঁতৰাই সৎ গুণৰ ফালে আঁকুৱাই নিয়ে। মানুহক দেশ, জাতি আৰু সমাজৰ কাৰণে উপযুক্ত কৰি তোলাটো শিক্ষাৰ কাম। সেয়েহে শিক্ষাৰ উদ্যোগ হ'ল ব্যক্তিৰ বিকাশ। শিশুৰ বিভিন্ন দিশত বিকাশ সাধন কৰি জাতি আৰু সমাজৰ উপযোগীকৈ গঢ়ি তোলাটো শিক্ষাৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কাম। আজিৰ ছাত্ৰ কাইলে এখন দেশৰ নাগৰিক। সুশিক্ষা অবিহনে এজন ব্যক্তি এখন দেশৰ নাগৰিক হ'ব নোৱাৰে। সেয়েহে যি শিক্ষাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক এজন উপযুক্ত নাগৰিকত্ব জ্ঞান প্ৰদান কৰি দেশ, সমাজ বা পৰিয়ালৰ প্ৰতি নিজৰ কৰ্তব্য সমৰ্থ্য কৰি গঢ়ি তোলে তাকে প্ৰকৃত শিক্ষা বোলে।

প্ৰত্যেক মানুহৰ মনতে দুই ধৰণৰ প্ৰবৃত্তিৰ উদয় হয়। সেয়া হ'ল – এবিধ জন্মগত আৰু আনবিধ আৰ্জিত প্ৰবৃত্তি। জন্মগত প্ৰবৃত্তিক মূল প্ৰবৃত্তি বুলি জনা যায়। আনহাতে আৰ্জিত প্ৰবৃত্তিবোৰ মানুহে নিজৰ ইচ্ছামতে ধাৰণ কৰিব পাৰে। মানুহৰ চৰিত্ৰ দুই প্ৰকাৰৰ প্ৰবৃত্তিৰ দ্বাৰা গঠিত হয়। এইবোৰ প্ৰবৃত্তি জীৱৰ ক্ষেত্ৰটো দেখা যায়।

শিক্ষা বিষয়ৰ সিদ্ধান্ত বৈজ্ঞানিক সকলে প্ৰাকৃতিক প্ৰবৃত্তিক কিছুমান ভাগত ভাগ কৰিছে। সেয়া হ'ল – (১) পলায়ন, (২) যুদ্ধ, (৩) যিজ্ঞাসা, (৪) ৰচনা, (৫) সংগ্ৰহ, (৬) কাম প্ৰবৃত্তি, (৭) শিশুৰক্ষা (৮) সমুদায়িকতা, (৯) হাঁহি, (১০) আত্ম প্ৰকাশ। এই সকলোবোৰ প্ৰবৃত্তিয়ে মানুহক শৈক্ষিক দিশত প্ৰভাৱ পেলোৱাটো স্বাভাৱিক। কিন্তু এইবোৰ উপযুক্ত ভাবে প্ৰয়োগ কৰিলেহে সুফল পোৱা যায়। তাৰ উপৰিও

আমাৰ ছাত্ৰ সকলে যিজ্ঞাসা, ৰচনা আদিৰ জৰিয়তেও শিক্ষা লাভ কৰিব পাৰে। যিজ্ঞাসাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক নতুন নতুন বিষয়ৰ সন্ধান দি জানিবলৈ উত্তেজিত কৰি তোলে। সেয়েহে শিক্ষক তথা অভিভাৱক সকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক যিজ্ঞাসা পঢ়াৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব দিব লাগে। কিবা এটা নিজে ৰচনা বা লিখিব পৰাটো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ এটা ডাঙৰ গুণ। এই গুণ সমূহে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ৰচনা, গল্প, কবিতা আদি লিখাত যথেষ্ট

সহায় কৰে। আনহাতে চতুৰ আৰু যোগ্য হোৱাটো সকলোৱে ইচ্ছা কৰে। সু-চিন্তিত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক এই প্ৰবৃত্তিবোৰে যথেষ্ট সহায় কৰে।

অৱশেষত এইটোৱেই ক'ব বিচাৰিছোঁ যে শিক্ষা দান আৰু শিক্ষা গ্ৰহণ এই দুয়োটা বিষয়ত বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভংগীৰে আগবাঢ়িলে শিক্ষক আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী উভয়ে উপকৃত হ'ব বুলি আশা কৰিব পাৰে।

সংসাৰত অন্য বস্তু গাৰ বলেৰে বা ধনেৰে সংগ্ৰহ কৰি ল'ব পাৰি;
কিন্তু জ্ঞান সেইদৰে আৰ্জি লব নোৱাৰি। তাৰ কাৰণে লাগে অধ্যয়ন।

— জনচন

প্ৰকৃত ছাত্ৰই কেতিয়াও খ্যাতি, ক্ষমতা নাইবা আমোদ নিবিচাৰে।
তেওঁ বিচাৰে কেৱল জ্ঞান আৰু সত্য। সত্য আৱিষ্কাৰ কৰিবৰ বাবে তেওঁ
সকলো কৰিবলৈ সাজু।

— ছাৰ জগদীশ চন্দ্ৰ বসু

আনক সমালোচনা কৰিবলৈ যোৱাৰ আগতে নিজক সমালোচনা
কৰা। নিজে শুদ্ধ আৰু পবিত্ৰ হ'ব পাৰিলেহে আনৰ বিষয়ে মতামত
দিয়াৰ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিব পাৰিবা।

— চক্ৰেটিচ

“আচৰণে মানুহৰ বংশৰ পৰিচয় দিয়ে; দেখে মানুহৰ আহাৰৰ
দিয়ে মানুহৰ জীৱনৰ চিনাকি দিয়ে; মাতৃ-কথাই মানুহৰ শিক্ষা-নীতিৰ পৰিচয়
দিয়ে আৰু মানুহৰ অকৰুণতম প্ৰদেগৰ মাজত লুকাই থকা শ্ৰেণী আৰু
ক্ৰোধৰ প্ৰতিচ্ছবি দাঙি ধৰে।”

বাণিজ্য শিক্ষা আৰু ইয়াৰ গুৰুত্ব

বিজয় কলিতা

প্ৰবক্তা, হিচাপবিজ্ঞান বিভাগ

প্ৰাচীন কালত ব্যৱসায়ৰ ৰূপ আজিৰ দৰে নাছিল। সেই সময়ত মানুহে গাইগুটীয়া কাৰবাৰ চলাইছিল। ব্যৱসায়ত সীমিত সংখ্যক লেনদেন সংঘটিত হৈছিল। ব্যৱসায়িক লেনদেন বোৰ বিনিময় প্ৰথাৰে সম্পন্ন কৰা হৈছিল। অসূচল পৰিবহন আৰু যোগাযোগ ব্যৱস্থা, দ্ৰব্যৰ সীমিত চাহিদা, উন্নতমানৰ যন্ত্ৰপাতি আৰু কলা-কৌশল আদিৰ অভাৱৰ বাবে ব্যৱসায়ৰ পৰিসৰ যথেষ্ট সীমিত আছিল। ব্যৱসায়ীকসকলে তেওঁলোকৰ সাধাৰণ আৰু সীমিত জ্ঞানেৰে ব্যৱসায়ৰ কাম-কাজবোৰ সম্পন্ন কৰিছিল। সভ্যতাৰ অগ্ৰগতিৰ লগে লগে ব্যৱসায়ো অগ্ৰগতি লাভ কৰিলে। বিনিময়ৰ মাধ্যম হিচাপে মুদ্ৰাৰ প্ৰচলন হোৱাত ব্যৱসায়ৰ পৰিসৰ দ্ৰুতভাৱে বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰে। শিল্প বিপ্লৱ আধুনিক যন্ত্ৰপাতি আৰু কলা-কৌশল উদ্ভাৱনৰ ফলত বৃহৎ পৰিমাণৰ দ্ৰব্য উৎপাদন সম্ভৱ হ'ল। পৰিবহন আৰু যোগাযোগ ব্যৱস্থাৰ উন্নতিৰ লগে লগে বজাৰৰ পৰিসীমাও বহল হৈ পৰিল। ক্ৰমাগত ভাবে ব্যৱসায়িক লেনদেনৰ পৰিসৰ বৃদ্ধি পালে। লাহে লাহে বৃহৎ আকাৰৰ ব্যৱসায় গঠন কৰাৰ ধাৰণা ব্যৱসায়ী সকলৰ মনলৈ আহে। এনেদৰে ব্যৱসায়ীক গোট সমূহৰ আকাৰৰ পৰিবৰ্তন হ'বলৈ ধৰে। গাইগুটীয়া ব্যৱসায়ৰ উপৰিও অংশীদাৰী কাৰবাৰ, কোম্পানি, বহুজাতিক কোম্পানি আদিৰ উৎপত্তি হয়। বৰ্তমান যুগত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ ব্যৱসায় সংগঠন গঢ় লৈ উঠিছে।

আধুনিক যুগত ব্যৱসায় বাণিজ্য অধিক জটিল হৈ পৰিছে। ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠানসমূহে চৰকাৰৰ নীতি-নিৰ্দেশনা, আইন-কানুন আদি মানি চলি ব্যৱসায়ৰ কাম-কাজবোৰ সম্পাদন কৰিব লাগে। ব্যৱসায়ীসকলে পৰিবৰ্তনশীল ব্যৱসায়িক পৰিবেশৰ (Business Environment) সৈতে তাল মিলাই চলিব লাগে। তদুপৰি

বিভিন্ন ব্যৱসায়িক গোটৰ মাজত তীব্ৰ প্ৰতিযোগিতাৰ সৃষ্টি হৈছে। আজিৰ প্ৰতিযোগিতামূলক ব্যৱসায় জগতত বৰ্তি থাকিবলৈ হ'লে ব্যৱসায়ীসকলক উপযুক্ত শিক্ষা, প্ৰশিক্ষণ, অভিজ্ঞতা আদিৰ নিত্যান্ত প্ৰয়োজন। কেৱল যোগ্যজনেহে বৰ্তি থাকিব পাৰে। বৰ্তমান সময়ত বাণিজ্যৰ যি কোনো ক্ষেত্ৰত বিশেষ জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন হৈছে।

ব্যৱসায়ৰ পৰিসৰ আৰু জটিলতা বৃদ্ধি হোৱাৰ ফলত বাণিজ্যত বিশেষীকৰণ প্ৰয়োগ হ'ব ধৰে। ইয়াৰ ফলতে বাণিজ্য শিক্ষা অপৰিহাৰ্য হৈ পৰিছে। বাণিজ্য শিক্ষা লাভ কৰি আমি ব্যৱসায়ৰ কলা-কৌশল (technique of business) আৰু বেহা-বেপাৰ সম্পৰ্কীয় জ্ঞান আহৰণ কৰিব পাৰোঁ। Business Management, Personnel Management And Industrial Relations, Marketing Management, Financial Management, Office Management, Accountancy, Auditing, Taxation, Law & Practice of Banking, Secretarial Practice & Company Law, Commercial Law, Salesmanship and Advertising, Insurance ইত্যাদি বিষয় বাণিজ্য শিক্ষাৰ ভেটি স্বৰূপ। ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠানত বহুত বিষয়-কৰ্মচাৰী নিযুক্তি হৈ থাকে। উদ্যোক্তা সকলৰ লগতে ব্যৱসায়ৰ বিষয়-কৰ্মচাৰীসকল বাণিজ্য শিক্ষাৰে অৰ্হতা সম্পন্ন হ'ব লাগে। কাৰণ তেওঁলোকৰ ব্যৱসায়িক পটুতাৰ ওপৰতে ব্যৱসায়ৰ কৃতকাৰ্যতা নিৰ্ভৰ কৰে। ব্যৱসায়ত কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰিবলৈ হলে বেহা-বেপাৰ, বজাৰ, বিত্ত, আইন-কানুন সম্বন্ধে জ্ঞান থকা লোকৰ অতি প্ৰয়োজন। উপযুক্ত বাণিজ্য শিক্ষা আৰু প্ৰশিক্ষণৰ দ্বাৰা যোগ্য কুশলী লোকৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰি। ব্যৱসায়ত নিযুক্তি হৈ থকা ব্যক্তিসকল যদি বাণিজ্য শিক্ষাৰে

শিক্ষিত আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত নহয় তেখেত ব্যৱসায়ৰ কাম-কাজবোৰ নিয়াৰিকৈ সম্পাদন কৰা কঠিন হয়। উদাহৰণ স্বৰূপে ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠানৰ হিচাপ বিভাগটোৰ বিষয়া-কৰ্মচাৰীসকলৰ যদি হিচাপবিদ্যাৰ জ্ঞান নাথাকে তেখেত বিভাগটোৰ কাম-কাজ ক্ৰটীপূৰ্ণ হ'ব। প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত আৰু হিচাপবিদ্যাৰ জ্ঞান থকা লোকে হিচাপৰক্ষণৰ কাম বিজ্ঞানসন্মত ভাৱে সম্পন্ন কৰিব পাৰে।

বিশ্বৰ সম্পদশালী দেশসমূহ উন্নতিৰ শিখৰত উঠাৰ মূল কাৰণ ব্যৱসায়-বাণিজ্যৰ অগ্ৰগতি। তেওঁলোকৰ উদ্যোগ তথা ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠানসমূহ উপযুক্ত অৰ্থত সম্পন্ন লোকৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হয়। উন্নত ব্যৱসায়িক কলা-কৌশল, শিক্ষা, জ্ঞান আদি আৰহণ কৰি তেওঁলোকৰ দেশত উৎপাদিত সামগ্ৰী বিশ্বৰ চুকে কোণে বিক্ৰী কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। আমাৰ দেশতো বহুত উদ্যোগ তথা ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠান গঢ় লৈ উঠিছে। কিন্তু ৰাজহুৱা খণ্ডৰ উদ্যোগ সমূহৰ কাৰ্যাৱলী অতি শোচনীয়। সুস্থ পৰিচালনাৰ অভাৱত বহুসংখ্যক ৰাজহুৱা উদ্যোগে যথেষ্ট পৰিমাণে লোকচান ভৰি আছে। পৰিচালক সকল সুদক্ষ নোহোৱা হেতু উদ্যোগ সমূহৰ এনে অৱস্থা হৈছে। সেয়েহে পৰিচালনাৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰা বিষয়াসকল ব্যৱসায় পৰিচালনাৰ জ্ঞান থকা আৰু প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত হ'ব লাগে। চৰকাৰী তথা বেচৰকাৰী খণ্ডৰ বাণিজ্যিক প্ৰতিষ্ঠান সমূহত বাণিজ্য শিক্ষাৰ জ্ঞান থকা ব্যক্তিৰ বিশেষ প্ৰয়োজন।

বাণিজ্য শিক্ষা লাভ কৰি বিভিন্ন উদ্যোগ, ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠান, চৰকাৰী বিভাগ আদিত বিভিন্ন পদত নিযুক্তি লাভ কৰিব পাৰি। কিন্তু আজিৰ প্ৰতিযোগিতামূলক যুগত নিজক সুযোগ্য কৰিব পাৰিলেহে নিযুক্তি পোৱা যায়। Commerce Stream-ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে কিছুমান Professional Course যেনে Chartered Accountant, Company Secretary, Cost And Works Accountant, Financial Analyst আদি অধ্যয়ন কৰিব পাৰে। এইবোৰ যথেষ্ট সামাজিক মৰ্যাদাসম্পন্ন পদবী। তদুপৰি এইবোৰ পাঠ্যক্ৰম সফলতাবে সম্পূৰ্ণ কৰিব পাৰিলে চৰকাৰী বা ব্যক্তিগত খণ্ডৰ কোম্পানীসমূহত অত্যন্ত সন্মানীয় পদবীত কাম কৰাৰ সুযোগ পোৱা যায়। আনহাতে Personnel Management, Financial Management, Marketing

Management, Business Management, Labour Welfare আদি বিষয়ত অৰ্থত আহৰণ কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠানৰ প্ৰশাসনীয় পদত মকৰলৰ বাবে নিজক উপযুক্ত কৰিব পাৰে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সাধাৰণ পাঠ্যক্ৰমৰ ডিগ্ৰী লোৱাৰ উপৰিও ওপৰত উল্লেখিত যিকোনো বিষয়ত Diploma Course কৰিলে চাকৰি পোৱাত সহজ হয়।

বৰ্তমান যুগত বাণিজ্য বিষয়ত ডিগ্ৰীধাৰী যুৱক যুৱতী সকলে কিছুমান Special প্ৰশিক্ষণ লৈ দেশৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদৰাজিৰ ভিত্তিত উদ্যোগ স্থাপন কৰি নিজক প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰে। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে বিভিন্ন আচনিৰ অধীনত প্ৰশিক্ষণৰ উপৰিও বিত্তীয় সাহায্য আৰু অন্যান্য উদানি দিয়ে। আমাৰ দেশৰ বাণিজ্য স্নাতক সকলে ব্যৱসায়িক ভিত্তিত কৃষি আৰু আনুসাংগিক কাৰ্য চলাই আধিক লাভবান হ'ব পাৰে। তদুপৰি তেওঁলোকে কৃষি ভিত্তিক উদ্যোগ, কৃষি পাম আদি স্থাপন কৰি নিজকে আত্মনিয়োগ কৰিব পাৰে। কিন্তু আমাৰ দেশৰ নিবনুৱা বাণিজ্য স্নাতক সকলে এনেহেন ব্যৱসায়িক কাম-কাজত মনোনিবেশ নকৰি কেৱল চাকৰি কৰাৰ আশাত অৱ্যবত সময় কটায়। গতিকে দেখা যায় যে বাণিজ্য শিক্ষাই নিবনুৱা সমস্যা সমাধানতো বিশেষ অৰিহণা আগবঢ়ায়। লগতে দেশৰ উৎপাদন বৃদ্ধি আৰু নিয়োগৰ সুবিধা দিব পাৰে।

বাণিজ্য শিক্ষাই মানৱ সম্পদৰ বিকাশত যথেষ্ট অৰিহণা যোগায়। দেশৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদসমূহ উপযুক্ত ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ হ'লে মানৱ সম্পদৰ উন্নয়ন অপৰিহাৰ্য্য। প্ৰাকৃতিক সম্পদ আৰু মানৱ সম্পদৰ উপযুক্ত ব্যৱহাৰে দেশৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়ন সম্ভৱ কৰি তোলে। উপযুক্ত শিক্ষাৰ লগতে উন্নত প্ৰশিক্ষণৰ দ্বাৰা মানৱ সম্পদৰ কৰ্মদক্ষতা আৰু উৎপাদনশীলতা বৃদ্ধি কৰিব পাৰি। সকলো দেশৰ বিভিন্ন শিক্ষানুষ্ঠানে মানৱ সমাজলৈ বাণিজ্য শিক্ষা প্ৰদান কৰি মানৱ সম্পদৰ প্ৰগতি সাধনত যথেষ্ট পৰিমাণে সহায় কৰিছে। আমাৰ দেশত কিছুমান শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানে বাণিজ্য শাখাৰ বৃত্তিমুখী, ডিপ্ল'মা আৰু ডিগ্ৰী পাঠ্যক্ৰম আগবঢ়াই আহিছে। তদুপৰি অন্যান্য কিছুমান প্ৰতিষ্ঠানেও ব্যৱসায় পৰিচালনা বিষয়ত উন্নত মানৰ প্ৰশিক্ষণ দিয়ে। অসমত NISIET, NIRD, Assam Institute of Manage-

ment, আদিয়ে Personnel Management, Marketing Management, Financial Management আদি বিষয়ত উন্নত মানৰ প্ৰশিক্ষণ আৰু ডিপ্ল'মা পাঠ্যক্রম আগবঢ়ায়। Assam Institute of Management এ CA, CS, ICWA আদি পাঠ্যক্রমৰো কোচিং দিয়ে। ইয়াৰ উপৰিও বাণিজ্য শিক্ষাৰ বিশেষ জ্ঞান আৰু অভিজ্ঞতা থকা ব্যক্তিৰ পৰামৰ্শৱলী, বাণিজ্য শিক্ষাৰ ওপৰত মাজে সময়ে আয়োজন কৰা আলোচনা চক্ৰ, কৰ্মশালা আদিয়েও মানৱ সম্পদৰ উন্নয়নত বিশেষ অৰিহণা যোগায়।

বৰ্তমান আমাৰ দেশতো বাণিজ্য শিক্ষাৰ সম্প্ৰসাৰণ ঘটিছে। কিন্তু পৰিতাপৰ বিষয়ে যে ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন ৰাজ্যৰ তুলনাত অসমত বাণিজ্য শিক্ষাৰ সম্প্ৰসাৰণ আশানুৰূপ হোৱা নাই। মেধাৱী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল এতিয়াও বাণিজ্য শিক্ষাৰ প্ৰতি বিশেষভাৱে আকৰ্ষিত হোৱা নাই। ইয়াৰ এক প্ৰধান কাৰণ হৈছে অসমৰ স্কুলীয়া পাঠ্যক্রমত বাণিজ্য বিষয়ৰ পাঠৰ অভাৱ। ফলত গাওঁ-ভূঞাৰ অভিভাৱকে বাণিজ্য শিক্ষা সম্পৰ্কে লৰা-ছোৱালীক উদ্বুদ্ধ কৰিব নোৱাৰে। অসমত বাণিজ্য শিক্ষাৰ সম্প্ৰসাৰণ কৰিবলৈ হ'লে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক এই শিক্ষাৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰিব লাগিব। ৰাজ্য চৰকাৰে অসমৰ হাইস্কুল পৰ্যায়ত বাণিজ্য শাখাৰ বিষয় প্ৰবৰ্তন কৰিব লাগিব। শিক্ষক আৰু অভিভাৱকসকলে হাইস্কুল পৰ্যায়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক বাণিজ্য শিক্ষাৰ সা-সুবিধাৰ বিষয়ে আভাষ

দিব লাগিব। বিভিন্ন ধৰণৰ পেচাদাৰী পাঠ্যক্রমৰ সা-সুবিধাৰ স্পষ্ট আভাষ পালেহে বাণিজ্য শিক্ষালৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ধাউতি বাঢ়িব। লগতে বাণিজ্য শিক্ষাৰ জনপ্ৰিয়তা বৃদ্ধি হ'ব। অসমতো আন আন প্ৰদেশৰ দৰে পেচাদাৰী পাঠ্যক্রমৰ অনুষ্ঠান গঢ়ি বাণিজ্য শিক্ষাৰ প্ৰসাৰ সাধন কৰিব লাগিব।

ইয়াৰ উপৰিও অসমৰ সকলোবোৰ উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত বাণিজ্য শাখা (Commerce Stream) প্ৰবৰ্তন কৰিলে প্ৰত্যেক অঞ্চলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বাণিজ্য শিক্ষা গ্ৰহণৰ সুবিধা পাব। উদ্যোক্তা সকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুবিধাৰ্থে প্ৰয়োজন অনুসৰি নতুন কমাৰ্চ কলেজ স্থাপন কৰিব লাগিব। চৰকাৰী বিভাগ, ৰাজহুৱা তথা ব্যক্তিগত খণ্ডৰ বাণিজ্যিক প্ৰতিষ্ঠান সমূহত Accountant, Auditor, Manager আদি পদ সমূহত কেৱল বাণিজ্য বিষয়ৰ ডিগ্ৰীধাৰী সকলক নিযুক্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। উদ্যোগ বা ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠান আদি স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে বাণিজ্য শিক্ষাৰে শিক্ষিত যুৱক-যুৱতীসকলক ঋণৰ উপৰিও অন্যান্য সাহায্য আগবঢ়াৰ লাগিব। এনে ধৰণৰ সা-সুবিধা পালে শিক্ষিত নিৱনুৱা যুৱক-যুৱতীসকলে ব্যৱসায় বাণিজ্যত মনোনিবেশ কৰিব। গতিকে চৰকাৰ, বিশ্ববিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ, অভিভাৱক, শিক্ষাবিদ আদিয়ে উল্লেখিত বিষয় সমূহত গুৰুত্ব দি প্ৰয়োজনীয় পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিলে অসমত নিশ্চয় বাণিজ্য শিক্ষাৰ গুৰুত্ব আৰু প্ৰসাৰতা বৃদ্ধি পাব।

মই নিখোঁ, কাৰণ এনে কিছুমান মিছা আছে যিবোৰ মই সকলোৰে আগত প্ৰকাশ কৰি দিব খোজোঁ। এনে কিছুমান বিষয় আছে যিবোৰৰ প্ৰতি মই সকলোৰে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খোজোঁ, মোৰ কথা মনযোগেৰে শুনিব খোজে, এনে কিছুমান মানুহ মই ক'ত পাওঁ, সেইটোৱেই হ'ল মোৰ প্ৰধান চিন্তা।

— জৰ্জ অৰবেল

ৰেগিং এক বিকৃত ৰুচিৰ প্ৰকাশ

শ্ৰী অনুজ কুমাৰ বড়া
উ. মা. ২য় বৰ্ষ

ৰেগিং বুলিলে আমি সাধাৰণতে বুজো যে মহাবিদ্যালয় সমূহত জ্যেষ্ঠ আৰু নবাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজৰ এক চিনাকী। কিন্তু বৰ্তমান মহাবিদ্যালয় বোৰত ৰেগিংৰ নামত জ্যেষ্ঠ সকলে নবাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক কৰা নিৰ্দয় ব্যৱহাৰক ৰেগিং বুলিব নোৱাৰি। প্ৰকৃততে ৰেগিং মানে বেয়া ব্যৱহাৰ নহয় বৰং ই নবাগত আৰু জ্যেষ্ঠ সকলৰ চিনাকীৰ মাধ্যম। এফালৰ পৰা চাবলৈ গ'লে ৰেগিং বৰ আৱশ্যকীয়, কাৰণ ৰেগিং অবিহনে জ্যেষ্ঠ আৰু নবাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ মাজত মিল নহয়।

কিন্তু আজিকালি মহাবিদ্যালয় সমূহত জ্যেষ্ঠ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল ৰেগিংৰ নামত নবাগত সকলক কৰা ব্যৱহাৰ আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি দেখুৱা আচৰণবোৰ দেখি-শুনি গাৰ নোম শিয়ৰি উঠে। ভয়ে ভয়ে চুচক-চামাককৈ মহাবিদ্যালয় খনৰ নতুন জীৱন এটাত প্ৰবেশ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি অহা নবাগত সকলৰ লগত মহাবিদ্যালয়ৰ জ্যেষ্ঠ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে চিনাকী-হোৱাৰ নামত, তেওঁলোকৰ ওপৰত এনে কিছুমান অমানৱীয় অত্যাচাৰ কৰে যাৰ বাবে বহুতো ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে মানসিক ভাৰসাম্য হেৰুৱাই পেলাই আৰু উচ্চ শিক্ষাৰ আশা পৰিত্যাগ কৰি অনেকেই মৰিলে উভতে আৰু দুই এজনে কেতিয়াবা আত্মহত্যাৰ পথো বাছি লব লগাত পৰে। ফলত সংশ্লিষ্ট ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে তেওঁলোকৰ পৰিয়াল বোৰলৈ নামি আহে বিষাদৰ ছাঁ। নবাগত ছাত্ৰ বা ছাত্ৰী এজনীক বহুতো ল'ৰা ছোৱালীৰ সন্মুখত পকা মাজিয়াত পানী ঢালি সাতুৰিবলৈ লগোৱা, বেলিলৈ চাই এটা ভৰিৰ ওপৰত ঘণ্টাৰ পিছত ঘণ্টা থিয় হৈ থাকিবলৈ বাধ্য কৰা, কুকুৰে যুদ্ধ কৰাৰ দৰে যুদ্ধ কৰিবলৈ লগোৱা, সকলোৱে শুনাকৈ অশ্লীল গালি দিবলৈ লগোৱা, আঠুকাটি ভালমান দূৰ যাবলৈ দিয়া আদি নিৰ্লজ্য

অত্যাচাৰ নবাগত সকলৰ ওপৰত চলোৱা আৰু তাকে চাই জ্যেষ্ঠ সকলে হাত চাপৰি বজাই হাঁহি হাঁহি উপভোগ কৰাটো বৰ্তমান এটা বিকৃত সংস্কৃতিতৈ ৰূপান্তৰিত হৈছে।

এনে ভয়ানক আৰু লজ্জাজনক প্ৰথাৰ কোনে আৰু কিয় প্ৰচলন চলালে সেই বিষয়ে তলত কিছু আলোচনা কৰা হ'ল।

প্ৰতিজন মানুহৰে অৱচেতন মনত খোপনি পুতি থকা এটা দুৰ্বলতা হ'ল যে মোক সকলোৱে জানক, চিনক মোৰ ওপৰত সমাজে শুকত আৰোপ কৰক। প্ৰতিভা সম্পন্ন লোক সকলে নিজ নিজ প্ৰতিভাৰ বলত বহুতৰে পৰিচিত, বহুতৰে প্ৰিয় নাইবা বহুতৰ বাবে শুকতপূৰ্ণ ব্যক্তিকৈ প্ৰতিষ্ঠিত। অৰ্থাৎ কোনোবাই প্ৰথমে মেধা শক্তি, কোনোবাই সাহিত্য আৰু কোনোবাই হয়তো গীত-আদিৰে সমাজত প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। কিন্তু যি সকল লোকে নিজ প্ৰতিভাৰ সহায়ত স্বাভাৱিক পথেৰে নিজক প্ৰতিষ্ঠা নকৰে, সেই সকলে আত্মপ্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণে নানা ধৰণৰ অসংযত পথ গ্ৰহণ কৰে। সাধাৰণতে এই চাম লোকে প্ৰতিভা সম্পন্ন সকলৰ প্ৰতি এটা ঈৰ্ষাৰ ভাব পোষন কৰে। এনে প্ৰতিভাহীন আৰু ঈৰ্ষাপৰায়ন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ কোনোবা এটাদলে ৰেগিংৰ দৰে নিৰ্লজ প্ৰথাৰ স্ৰষ্টা আৰু বিস্তৃতকাৰী বুলি ধাৰণা হয়। মেধা শক্তিৰ অভাৱত একেখন মহাবিদ্যালয়ৰ একেটা শ্ৰেণীতে কেইবাবছৰো অতিবাহিত কৰিবলগীয়া হোৱা এনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দলবোৰে মহাবিদ্যালয় এখনৰ সকলো দোষ দুৰ্বলতা জানি পেলোৱাৰ কাৰণে ক্ৰমান্বয়ে প্ৰায়বোৰ কমেতে বেপেকৰা হৈ পৰে আৰু এটা সময়ত "দাদা"ৰ শ্ৰেণীলৈ উঠে। এই সকলে আন কোনো পিনে নিজকে জাহিৰ

কৰিব নোৱাৰি ভয়াতুৰ নবাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ওপৰত নিৰ্লজ্য অত্যাচাৰ কৰি সকলোৰে দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিব বিচাৰে আৰু লগতে মেধাবী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰি পথভ্ৰষ্ট কৰে আৰু ঘৰলৈ ওভতাৰ বাবে যত্ন কৰে। উভতি আহিব নোখোজা সকলৰ ওপৰত হেপাহ পুৰাই অত্যাচাৰ কৰি মনৰ দুৰ্বাপোৰণি মাৰিবলৈ যত্ন কৰে। তুলনামূলক ভাবে দুৰ্বল আৰু শান্তিপ্ৰিয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে এই দুন্দুৰীয়াসকলৰ কামবোৰৰ প্ৰতিবাদ কৰিবলৈ সাহস নকৰে। তেওঁলোকৰ দৃষ্টি অপমানিত হোৱাৰ ভয়ত তেওঁলোকৰ কাম-কাজবোৰক সমৰ্থন কৰি দেখুৱাই।

কিন্তু এই কথা সত্য। একাদিক্ৰমে সহ বছৰ পৰীক্ষাত অনুত্তীৰ্ন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী মাত্ৰেই এনেবোৰ কামত ভাগ লব নিবিচাৰে। ধনীয়েই হওঁক বা দুখীয়াই হওঁক, যিবোৰ পৰিয়ালৰ লোক সকল নিষ্ঠুৰ, দুৰ্নীতিপৰায়ন, কাজিয়া-পেচাল আদিত সততে লিপ্ত তেনেবোৰ পৰিয়ালৰ সন্তানবোৰহে বেগিংত আগ ভাগ লৈ আনন্দ

পায়। যিবোৰ ধনী সন্তানৰ ভবিষ্যত জীৱন নিৰ্বাহৰ কাৰণে উচ্চশিক্ষাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই কেৱল বিলাসিতাৰ কাৰণেহে মহাবিদ্যালয় এখনত নাম লগায়লয় তেনেবোৰ সন্তানে বেগিংৰ নামত আগৰণুৱা হয়। ইয়াৰ উপৰিও যিবোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে এটা সময়ত ভালদৰে উপলব্ধি কৰে যে তেওঁলোকৰ “সুন্দৰ ভৱিষ্যত” যদি কোনো কথা নাই তেনেবোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সাধাৰণতে নিজৰ লগতে আনকো বসাতলৈ নিয়াৰ ইচ্ছাৰে বেগিংৰ আশ্ৰয় লয়।

শেষত যিয়েই যি কাৰণত বেগিংত লিপ্ত নহওঁক লাগিলে, এইটো এটা জঘন্য, নিৰ্লজ আৰু সমাজৰ বাবে অত্যন্ত ক্ষতিকাৰক কথা, সেইকথা বোধহয় সকলো শুভবুদ্ধিসম্পন্ন লোকেই স্বীকাৰ কৰিব। কি উপায়ে এই বিষাক্ত ব্যাধিটো নিৰ্মূল কৰিব পৰা যায় সেই বিষয়ে সমাজৰ হিতাকাঙ্ক্ষী প্ৰতিগৰাকী লোকেই চিন্তা কৰাৰ উপযুক্ত সময় হ'ল।

“আন অৰিয়ানসকলে এৰি আপোনালোক এক হওঁক। আপোনালোকৰ অন্তৰ ভাঙ কৰক। আওনাটে গ'লে সকলো ধ্বংস হ'ব। অসমে নিজৰ হেৰুৱাৰ নানাগে। অসমে নিবিচৰা কোনো ব্যৱস্থা অসমৰ ওপৰত কোনেও জাপি দিব নোৱাৰে। এটা স্বতন্ত্ৰ গোট হিচাপে অসমে নিজৰ অস্তিত্ব ৰাখিবই লাগিব। আত্মতৰীণ ক্ষেত্ৰত অসমৰ এতিয়াও যি স্বতন্ত্ৰতা আছে তাক পূৰ্ণ স্বতন্ত্ৰতালৈ পৰিণত কৰিব লাগিব।

অসমবাসীৰ সেই সাহস আছেনে নাই মই নাজানো — কিন্তু মই ভাবোঁ, অসমে এই ধৰণে স্বতন্ত্ৰতা ঘোষণা কৰি দিয়াটোৱে উচিত হ'ব। গোট্টেই পৃথিৱীৰ বিক্ষমত্ব যুঁজি হ'লেও অসমে নিজত্ব ৰক্ষা কৰিব লাগিব। নহ'লে মই ক'ম, অসমত মানুহ নাই, মানুহৰ প্ৰতিকৃতি কিছুমানহে আছে।”

— মহাত্মা গান্ধী

ড্রাগছৰ ভয়াবহতা

ছজিন শেখ
উ.মা. ২য় বৰ্ষা

আমি সকলোৱে জানো মানুহ মৰনশীল। এই পৃথিৱীত জন্মগ্ৰহণ কৰা মাত্ৰই মৃত্যু অনিবাৰ্য কিন্তু নিশ্চিত সময়ৰ মৃত্যুৰ আগতে জানি নাজানি কৰা কিছুমান ভুলৰ বাবে বহুতো লোকে অকাল মৃত্যু বৰণ কৰে। ড্রাগছৰ সেৱন বা ব্যৱহাৰ হৈছে এনে অকাল মৃত্যুৰ এটা কাৰণ। কিছুমান পথভ্ৰষ্ট দুঃস্বৃতিকাবী জোকৰ কবলত পৰি আমাৰ দেশৰ ভৱিষ্যত অৰ্থাৎ আমাৰ নৱযুৱক সকলে অমৃত বুলি ভাবি সেৱন কৰা এক প্ৰকাৰ বিষ হ'ল ড্রাগছ।

ড্রাগছৰ ব্যৱহাৰ বা সেৱন কবলত অকাল মৃত্যু হয় সচাঁ কিন্তু এই মৃত্যু হিমান সহজ নহয়। ড্রাগছে মানুহক তিল তিলে মৃত্যুৰ ভয়ৰ সন্মুখলৈ দিয়ে। ড্রাগছে সেৱনকাৰী সকলক এনে এটা পৰিষ্কাৰ উপস্থিত হয় যি পৰ্যায়লৈ তেওঁলোকে নিজে মৃত্যু পাব বিচাৰে। কিন্তু মৃত্যুয়েও সোনকালে কাষ চাপি নাহে বৰং বহু কষ্ট আৰু যাতনা দিয়াৰ পিছতহে মৃত্যু ওচৰ চাপে।

ড্রাগছে সেৱনকাৰী সকলৰ ওচৰত এনে পৰিস্থিতি উৎপন্ন কৰে যি পৰিস্থিতিত সেৱনকাৰী সকলে এই বিষ নহলে থাকিব নোৱাৰা হয়। আৰু এই বিষ বা ড্রাগছ পাবলৈ যি কোনো কাৰ্য্য কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হয়। অৰ্থাৎ তেওঁলোকে নিজ ঘৰতেই হওঁক বা আনৰ ঘৰতেই

হওঁক চুৰি ডকাইতি কৰিবলৈকো প্ৰস্তুত হয়। দুঃস্বৃতিকাবী সকলৰ পৰা ড্রাগছ কিনিবলৈ তেওঁলোকে নিজৰ ঘৰৰ পৰা টকা পইচা চুৰ কৰিবলৈকো কুঠাবোধ নকৰে। আনকি কেতিয়াবা ড্রাগছ পাবৰ বাবে ড্রাগছ সেৱনকাৰী সকলে অনিচ্ছাকৃত ভাবে হ'লেও অপহৰণ বা হত্যা আদি ঘৃণিত অপকাৰ্য্যত লিপ্ত হ'ব লগাত পৰে।

উদাহৰণ স্বৰূপে – “ঘুণ” নামৰ এবিধ পোকে যিদৰে ডাঙৰ ডাঙৰ কাঠকো ভিতৰে ভিতৰে খাই জৰুৱা বা ফোপোলা কৰি পেলায়, ঠিক তেনেদৰে ড্রাগছে সেৱনকাৰী সকলক ভিতৰে ভিতৰে ফোপোলা কৰি পেলায়।

ড্রাগছে যে কেৱল সেৱনকাৰী সকলৰ জীৱনলৈ অন্ধকাৰ আনি দিয়ে এনে নহয়। ই সেৱনকাৰীৰ লগতে তেওঁৰ ঘৰৰ আৰু পৰিয়ালৰ ব্যক্তি সকলৰ জীৱনলৈ যোৰ অন্ধকাৰ আনি দিয়ে আৰু ইয়াৰ পৰা সমগ্ৰ সমাজখনৰ প্ৰভাৱ ক্ষতি হয়।

সেয়েহে আমাৰ সমাজত জীৱনৰ পৰা ড্রাগছ নামৰ এই বিষক সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰ্মূল কৰি পেলোৱাটো আৰু কৰিবলৈ চেষ্টা কৰাটো আমাৰ সকলোৰে দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য সেয়েহে আমি সকলোৱে আমাৰ এই দায়িত্বৰ প্ৰতি সচেতন হ'ব লাগিব।

মই মোক নিজৰ বাহিৰে আনক কেতিয়াও সমালোচনা নকৰো। কাৰণ মই নিজৰ বিষয়ে আৰু নিজৰ দোষবোৰৰ বিষয়ে যিমান ভালকৈ জানো, আনৰ বিষয়ে, আনৰ দোষবোৰৰ বিষয়ে সিমান ভালকৈ নাজানো।

— ছেক্সপীয়েৰ

অসমীয়া সংস্কৃতি আৰু শঙ্কৰদেৱ

স্বপ্না স্মৃতি মহন্ত
প্ৰবক্তা, অসমীয়া বিভাগ

কোনো এটা জাতিৰ সংস্কৃতি এটা নিৰ্দিষ্ট দিনৰ পৰা গঢ়ি উঠা বুলি সঠিককৈ ক'ব নোৱাৰি। পুৰণি তথ্য যেনে, প্ৰাচীন পুথি, স্থাপত্য, ভাস্কৰ্য্য আদিৰ পৰা একোটা জাতিৰ বুৰঞ্জী অনুমান কৰা হয়। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সাঁচটো গঢ় লৈছিল খৃষ্টপূৰ্ব সময়তো। কাৰণ খৃষ্টীয় প্ৰথম-দ্বিতীয় শতিকাৰ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ যি ৰূপ সি গঢ় লৈ উঠাৰ আগৰ পৰিবেশ খৃষ্টপূৰ্ব সময়তে আৰম্ভ হৈছিল।

খৃষ্টীয় প্ৰথম দ্বিতীয় শতিকা মানৰ পৰাই ধৰ্মীয় বিশ্বাস আদিৰে ভেটিত অসমীয়া সংস্কৃতিৰ জন্মুঠি এটি গঢ় লয়। এই সময়ৰ পৰাই অসমত ভিন ভিন ধৰ্মৰ প্ৰচলন থকাৰ কথা প্ৰাচীন গ্ৰন্থ, শিলালিপি, তাম্ৰলিপি আদিয়ে প্ৰমাণ কৰে। এটা জাতিৰ সংস্কৃতিৰ কথা ক'বলৈ গ'লে সেই জাতিটোৰ মাজত প্ৰচলিত ধৰ্ম, সাহিত্য, নৃত্য-গীত, সাজপাৰ, খাদ্য, জনবিশ্বাস আদি সকলো কথাই সোমাই পৰে। প্ৰকৃততে এইবোৰ সংস্কৃতিৰ উপাদানহে। এইবোৰৰ মাজেদিয়েই এটা জাতিৰ সংস্কৃতি প্ৰকাশ পায়। শঙ্কৰদেৱে সেই সময়ৰ অসমৰ বিভিন্ন জাতি-জনজাতিৰ ভিন্ন মানসিকতাক এক কৰি সুকুমাৰ সাধনাৰ দ্বাৰা এটা অসমীয়া জাতিৰ প্ৰাণ প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে।

এটা জাতি তেতিয়াই সমৃদ্ধিশালী হয় যেতিয়া সাহিত্য, সংগীত, নৃত্য আদি সুকুমাৰ কলাত সি চহকী হয়। শঙ্কৰদেৱৰ সাহিত্যৰাজিৰ আগৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ নিদৰ্শন নোহোৱা নহয়। কিন্তু নাটক-কবিতাৰে অসমীয়া সাহিত্যৰ সোণালী অধ্যায় আৰম্ভ হয় শঙ্কৰদেৱৰ হাতত। শঙ্কৰী সাহিত্যৰ দৰ্শনে অসমীয়া মানুহৰ বৌদ্ধিক চেতনা গঢ়ি তুলিলে। তেওঁৰ সাহিত্যই জনসাধাৰণক একমুখী কৰিলে। তেওঁৰ সাহিত্যৰাজিৰ মূল ভেটি বেদ, উপনিষদ, গীতা হ'লেও শঙ্কৰদেৱৰ

দৰ্শন আছিল সৰ্বসাধাৰণৰ বোধগম্য হ'ব পৰাকৈ সহজ-সৰল। সেয়ে ই ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ মাধ্যম হৈয়ো কালজয়ী সাহিত্য হ'ল।

শঙ্কৰদেৱ সৃষ্ট নামঘৰক অসমীয়া সংস্কৃতিৰ যাদুঘৰ বুলি ড° বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাই অভিহিত কৰি গৈছে। তেৰাই ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ কেন্দ্ৰ হিচাবে নামঘৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে ঠিকেই, কিন্তু ইয়ে অসমীয়া জাতিৰ তথা সংস্কৃতিৰ সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰলৈ ৰূপান্তৰ হ'ল, অসমীয়া নাট্য অভিনয়ৰ ৰঙ্গমঞ্চৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল। নামঘৰতে অসমীয়া ডেকাই অভিনয়ৰ, নৃত্য-গীতৰ, খোল-মৃদংগ আদি বাদ্যৰ শিক্ষা ল'লে। নামঘৰ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ কেন্দ্ৰ ৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল। শঙ্কৰদেৱৰ অক্ষীয়া নাটসমূহ ভাৰতীয় সাহিত্যতে উল্লেখনীয়। এই অক্ষীয়া নাটৰ জৰিয়তে অসমত অভিনয় কলাই প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰ লাভ কৰিলে। শঙ্কৰী যুগৰ পূৰ্বৰ পুতলা নাচ, ওজাপালি আদিৰ পৰা লোৱা আৰু ভাৰতৰ ভিন ভিন ঠাইৰ নাটকীয় সমলেৰে পৰিপুষ্ট কৰি তেওঁ অসমীয়া ভাণ্ডাক উন্ন ৰূপত সজালে। ভাৰতীয় ধ্ৰুপদী নৃত্যৰ আদৰ্শেৰে তেওঁ এক প্ৰকাৰ পৰিশোধিত অসমীয়া নৃত্য-কলাৰ জন্ম দিলে। গভীৰ আধ্যাত্ম-তত্ত্বেৰে বৰগীত ৰচনা কৰিলে। গীতৰ মূল ধৰ্ম মনোৰঞ্জন। শঙ্কৰদেৱৰ গীতে মনোৰঞ্জনৰ লগতে জনমানসক বিশালতৰ জীৱনমুখী কৰি তুলিলে। শঙ্কৰদেৱ ৰচিত 'কীৰ্তন' অসমীয়া সাহিত্যৰ শিৰৰ মুকুট। ই এখন 'স্বতন্ত্র শ্ৰেণীৰ সাহিত্য'। মহাপুৰুষৰ কবিত্ব প্ৰতিভাৰ, বৈষ্ণৱ তথা অসমীয়া সাহিত্যৰ ই কীৰ্তিস্তম্ভ। প্ৰতিঘৰ অসমীয়াৰ থাপনা এই কীৰ্তনে শুৱনি কৰে – আজিও।

এটা জাতিৰ সাংস্কৃতিক ৰুচিবোধৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰে জাতিটোৰ স্থাপত্য আৰু ভাস্কৰ্য্যই। অসমৰ স্থাপত্য আৰু ভাস্কৰ্য্যৰ ইতিহাস বহু পুৰণি। শঙ্কৰদেৱৰ হাতত

অসমীয়া জাতিৰ স্থাপত্য আৰু ভাস্কৰ্য শিল্পই এক নৱৰূপ লাভ কৰিলে। তেওঁ অসমৰ এই শিল্পকলাক বজা আৰু বিত্তবান শ্ৰেণীৰ উপৰিও সমাজৰ সকলো শ্ৰেণীয়ে চৰ্চা কৰিব পৰাকৈ সহজ-সৰল কৰি তুলিলে। পূৰ্বৰ শিল আৰু পোৰামাটিৰে নিৰ্মাণ কৰা কষ্টসাধ্য আৰু ব্যয়বহুল দেৱ-দেৱীৰ মন্দিৰ, শিল আৰু তামৰ ফলি আদিৰ ঠাইত বাঁহ-কাঠেৰে নিৰ্মাণ কৰা নামঘৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ লগে লগে অসমত স্থাপত্য কলাৰ নতুন ধাৰা প্ৰৱৰ্ত্তন হ'ল। নামঘৰত ব্যৱহাৰ হোৱা সিংহাসন, ঠাঙ্গা, গছা, শৰাই, কৰণি আদিৰ সৃষ্টিয়ে স্থাপত্য আৰু ভাস্কৰ্য শিল্পৰ ধাৰণাটোকেই সলনি কৰি দিলে। ভাওনাৰ জনপ্ৰিয়তাই এনেবোৰ শিল্পৰ সম্প্ৰসাৰণত যথেষ্ট সহায় কৰিলে। আঞ্চলিক ভিত্তিত এই বস্তুবোৰ ব্যাপক হাৰত তৈয়াৰ কৰা হ'ল। শঙ্কৰদেৱৰ শিল্প কৰ্মৰ এনে গণতান্ত্ৰিকতাই অসমীয়া সংস্কৃতিৰ পথাৰখন বহল কৰি তুলিলে।

নামধৰ্ম প্ৰচাৰৰ মাজেৰে শঙ্কৰদেৱে অসমীয়া সমাজলৈ সামাজিক সংস্কাৰ আনি দিছিল আৰু

কল্যাণমুখী কামত ব্ৰতী হৈছিল। এক কথাত ক'বলৈ গ'লে শঙ্কৰদেৱ ঐতিহ্যমণ্ডিত অসমীয়া সংস্কৃতি তথা ভাৰতীয় ধৰ্ম আৰু সভ্যতাৰ নব্যৰূপকাৰ, উৎকৃষ্ট আৰু শ্ৰেষ্ঠ ভাষ্যকাৰ। অসমীয়া সংস্কৃতিক সহজ ৰূপদান দি সংস্কৃতিক সমাজৰ বৌদ্ধিক বিকাশৰ মাধ্যম আৰু সামাজিক শৃংখলা গঠনত সংস্কৃতিক জড়িত কৰি শঙ্কৰদেৱে অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ এক স্বৰ্ণযুগ ৰচনা কৰিলে। শঙ্কৰদেৱৰ মূল দৰ্শন আধ্যাত্মবাদ যদিও তেওঁৰ আদৰ্শৰ উদাৰতা আৰু ইয়াৰ শিল্পমূল্যৰ বাবেই ই সকলো শ্ৰেণীৰ লোককে সহজে আকৰ্ষণ কৰিছিল। ইয়াৰ বাবেই শঙ্কৰদেৱৰ ধৰ্মীয় সাংস্কৃতিক আদৰ্শ জনগণৰ আদৰ্শ হৈ ৰ'ল। অসমীয়া জাতিৰ মনত আত্মপ্ৰত্যয় আৰু উচ্চ সাংস্কৃতিক ৰুচিবোধ সৃষ্টি কৰিব পৰা বাবেই অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বুৰঞ্জীত তথা অসমীয়া জাতীয় জীৱনত তেওঁ সদায় অমৰ হৈ থাকিব। অসমীয়া জাতিটোক ধৰ্ম-সাহিত্য, শিক্ষা সংস্কৃতি সকলো পিনৰ পৰাই তেওঁ প্ৰাণৱন্ত কৰি থৈ গ'ল।

“..... অসমীয়া কৃষ্টি হেজাৰ বিজাৰ লাখ বিলাক বছৰৰ সাধনাৰে পৰিপুষ্ট। এই অসমীয়া সংস্কৃতি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দৰেই বিশাল গভীৰ। যেনেকৈ কোনো দুৰ্বাৰ শক্তিয়ে বিশাল; বঘীৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰক ভেটা হেঙাৰ দিব নোৱাৰে, তেনেকৈ বিশাল, গভীৰ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ কোৱাল সোঁতকো কোনো চক্ৰান্তকাৰীৰ চক্ৰান্ত আৰু ষড়যন্ত্ৰই ৰুধিব নোৱাৰে। সৰু সৰু জুৰি, নিজৰা, নৈ-উপনৈৰ সমন্বিত শক্তিৰ দ্বাৰা যেনেকৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰই তাৰ বিশালতা আৰু বিৰচিতা লাভ কৰিছে ঠিক তেনেকৈ অসমৰ বহু জাতি, উপজাতি আৰু জনজাতিৰ কৃষ্টি-সংস্কৃতি আৰু সাহিত্যও বিশালতা আৰু বিৰচিতা লাভ কৰিছে।

— কলাগুৰু বিষ্ণু বাতা

গল্প

গল্প সুসংগঠিত আৰ্ট। ইয়াৰ যোগেদি কোনো এটা কেন্দ্ৰীভূত ভাব
প্ৰকাশ কৰা হয়। বিক্ষিপ্ত ভাৱধাৰাৰ সমাবেশৰ ঠাই গল্পত নাই।
কোনো এটি বিশেষ মূহূৰ্তৰ ওপৰত আলোকপাত কৰি জীৱনৰ
কোনো এটি দিশ পোহৰাই তোলাই গল্পৰ উদ্দেশ্য। ইয়াৰ কাৰণে
গল্পকাৰে ভিন্ ভিন্ কৌশল অৱলম্বন কৰে। যি কৌশলৰ সহায়ত
তেওঁৰ কথা বস্ত্ৰবমনীয় হৈ উঠে, তাৰ প্ৰতি তেওঁ সদায় চকু
ৰাখে।”

— ত্ৰৈলোক্য নাথ গোস্বামী

ॐ

এটি পুৰণা স্মৃতি

শ্ৰী ভাস্কৰ জ্যোতি কৌণ্ডিনা
বি. কম. দ্বিতীয় বৰ

“কি হ’ল চানুৱা, আজি তোৰ গাটো বেয়া লাগিছে নেকি?” অমৰে সুধিলে।

নাই তাৰ কোনো সহাঁৰি নাই, সি মাত্ৰ মনে মনে বহি থাকিল আৰু চিন্তা কৰি থাকিল বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতৰ কেতবোৰ স্মৃতি।

লাহে লাহে সি বহাৰ পৰা উঠিল আৰু অতি গহীনভাৱে সি অমৰক ক’লে, “দাদা, আজি মই হুছেইনক লগ পাইছিলো আৰু সি মোক এটা কাম দিছে।”

অমৰে কিন্তু তাৰ কথাত গুৰুত্ব দিছিলে আৰু ক’লে, “বাদ দে সেইবোৰ, এতিয়া মনে মনে ভাত খাবলৈ বহ। আজি মই মুৰ্গীৰ মাংস আৰু কিছু বনাইছো।”

চানুৱা কিন্তু প্ৰায় উজ্জ্বলিত হোৱাৰ দৰে ক’লে, “নাই দাদা, তই আজি সকলো কথা শুনিবই লাগিব, মই তোক চব কম। হুছেইনে মোক কৈছে কামটো কৰিব পাৰিলে হেনো মোৰ বহুত লাভ হ’ব। মাত্ৰ দুমাহতে মই চাৰি-পাঁচ লাখ টকা আৰ্জিব পাৰিম। প্ৰথমে মই ডুবাইলৈ গৈ এটা দুই নম্বৰী ফোনৰ লাইন লগাব লাগিব, আৰু বিভিন্ন খবৰবোৰ সংগ্ৰহ কৰিব লাগিব আৰু সময় মতে কোনো তৃতীয় ব্যক্তিক এই খবৰবোৰ প্ৰেৰণ কৰিব লাগিব।”

“আজি-কালি বোলে টকা দিলেই এনে দুই নম্বৰী লাইনৰ যোগাৰ কৰিব পাৰি আৰু তাৰ বাবে যি খৰছ হয় সেইবোৰ বোলে হুছেইনে মোক দিব।”

“কিন্তু দাদা, কামটো কি, কেনেকুৱা ধৰণৰ খবৰ আৰু কাক দিব লাগিব, সেই বিষয়ে সোধাত সি মাত্ৰ ক’লে যে ফোনৰ লাইনটো যোগাৰ হোৱাৰ পিছতহে

বোলে ক’ব।” কামটো পিছে কেনেকুৱা ধৰণৰ সেইটো চানুৱাই আগতেই বুজি পাইছিল। কাৰণ এই বিষয়ে তাৰ অভিজ্ঞতা নথকা নহয়।

“চানুৱা, সম্পূৰ্ণ নাম চানুৱা থাম। আচলতে এওঁ এজন অৰুণাচলী ল’ৰা। চানুৱাৰ বাপেক অসমীয়া যদিও মাক অৰুণাচলী। সৰুতে বাপেকে অসম এৰি অৰুণাচলীত থাকিবলৈ লৈছিল। আৰু শেষত তেওঁ অৰুণাচল প্ৰদেশৰ এজন স্থায়ী বাসিন্দা হৈ পৰিল। অমৰহঁতৰ বাপেকৰ লগত চানুৱাহঁতৰ ঘৰৰ আগৰে পৰা ভাল সম্বন্ধ আছিল। আৰু এতিয়াও ই সুদৃঢ় হৈ আছে। সেইবাবে চানুৱা অমৰৰ লগত থাকিবলৈ লৈছিল।

চানুৱাৰ চেমনীয়া কালৰ জীৱনচোৱা বৰ বিচিত্ৰময়। সৰুতে পৰাই তাৰ চিকাৰৰ প্ৰতি বৰ চখ আছিল। অৰুণাচলৰ কোনোবা এখন গাঁৱত তাৰ সম্বন্ধীয়া দাদক এজনৰ ঘৰত ফুৰিবলৈ যাওঁতে সি এবাৰ চিকাৰ কৰিবলৈ গ’ল। হাবিৰ মাজত সি ধনেশ চৰাই এটা মাৰি ঘৰমূৰা হওঁতেই জোপোহাৰ মাজত এটা ‘ৰঙচুৱা’ হাতীৰ দাঁত দেখিবলৈ পালে। (সাধাৰণতে কেতিয়াবা দতাল হাতীৰ মাজত মুক্ৰ হ’লে এনেদৰে কোনোবা এটা হাতীৰ দাঁত সৰি পৰা দেখা যায়।) সি হাতীৰ দাঁতটো ভালদৰে জোপোহাৰ মাজত লুকুৱাই থলে আৰু কথাটো মনে মনে আহি দাদাক ক’লে। দাদাকে কথাটো শুনি প্ৰথমে সংকোচবোধ কৰিছিল যদিও পিছত কিন্তু দাঁতটো বিক্ৰী কৰাৰ দায়িত্ব ললে। তেওঁলোকে দাঁতটো গৈ ‘চাংমিং’ নামৰ এজন বেপাৰীক বিক্ৰী কৰিলে আৰু আনুমানিক সত্তৰ হাজাৰ টকা পালে।

এইদৰে চানুৱাৰ জীৱনটোৱে এক নতুন দিশত ভৰি দিলে আৰু অজানিতে তাৰ জীৱন ধাৰাটো সম্পূৰ্ণৰূপে সলনি হৈ গ’ল।

সেই চাংমিং নামৰ বেপাৰীজনে শেষত তাৰ হতুৱাই ড্ৰাগছ, ব্ৰাউন চুগাৰ আদি নিচায়ুক্ত দ্ৰব্যৰ বেপাৰ কৰালে। সেই চানুৱা নামৰ ১৪ বছৰীয়া ল'ৰাটোৱে তেতিয়া নিজেও ভাবিবলৈ বাধ্য হ'ল যে এই কম বয়সতে সি বহুদূৰ আগবাঢ়ি গ'লা লাহে লাহে সময় বাগৰিল আৰু তাৰ তেনে জীৱনৰ প্ৰতিও মোহ লাহে লাহে কমি গ'ল। হঠাৎ এদিন সি এনেকুৱা এটা বাটত ভৰি দিলে যে সেই বাটত খোজা সি আৰু ঘূৰিবলৈ নোৱাৰিলে। সেই বাটটো হ'ল উগ্ৰবাদ অৰ্থাৎ চৰাকাৰী ভাষাত সন্ত্ৰাসবাদ।

অৰুণাচলৰ এটা ভিতৰুৱা অঞ্চলত দুৰ্গম অঞ্চলেৰে অতি কষ্টৰে গৈ সি তাৰ লক্ষ্য স্থানত উপনীত হ'ল। তাত চলিল বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰশিক্ষণ, মানসিক আৰু শাৰীৰিক। তদুপৰি বিভিন্ন অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ চলোৱা প্ৰশিক্ষণো দিয়া হ'ল। অশেষ কষ্ট আৰু সাধনাৰ ফলত এদিন চানুৱা এজন সু-প্ৰশিক্ষিত সন্ত্ৰাসবাদীলৈ পৰিৱৰ্তন হ'ল। কিন্তু লাহে লাহে চানুৱা ঘৰলৈ, ঘৰত থকা মাক বাপেকলৈ মনত পৰিবলৈ ধৰিলে আৰু তাৰ যেন ক্ৰমে জীৱনৰ প্ৰতি মোহ বাঢ়ি যাবলৈ ধৰিলে। হঠাৎ এদিন চানুৱা তাৰ পৰা অন্তৰ্ধান হ'ল আৰু বহু দিনৰ মূৰত সি পলাই আহি ঘৰ পালেহি। ঘৰ পোৱাৰ পিছত মাকে তাক বেদনা আৰু খঙতে তাক খুব মাৰিলে। কিন্তু সি মাকৰ সেই মাৰ মনে মনে সহ্য কৰি গ'ল।

কাৰণ সি জানিছিল যে সি জীৱনত এটা ডাঙৰ ভুল কাম কৰিলে। অৱশেষত মাক-বাপেকে তাক অমৰৰ ওচৰলৈ পঠোৱাৰ ঠিৰাং কৰিলে। সেইমতে সি অমৰৰ লগত থাকিবলৈ ললে আৰু পঢ়াশুনা কৰি মেট্ৰিকটো লৈ। কিন্তু প্ৰথমবাৰ সি মেট্ৰিকটো ফেল কৰাৰ লগে লগে পুনৰ অৰুণাচললৈ গৈ চোৰাং কাঠৰ ব্যৱসায়ত লাগিল। এইদৰে এবছৰমান ব্যৱসায় কৰাৰ পিছত সি আকৌ অমৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল আৰু ভালদৰে পঢ়া-শুনা কৰি দ্বিতীয়বাৰ মেট্ৰিকটো পাছ কৰিলে। বৰ্তমান সি অমৰৰ লগত আছে।

চানুৱাই অমৰক ক'লে, “দাদা, তইয়ে ক'চোন বাক কাম মই কৰিমনে?”

অমৰ – “বুইছ চানুৱা, এই বিষয়ে মই তোক কি কাম। তোৰ নিজৰটো এটা চিন্তা শক্তি আছে। গতিকে তই নিজেই উপদ্ধাৰি কৰি কিবা এটা কথা চিন্তা কৰ।”

অমৰ লাহেকৈ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল।

চানুৱাই বহি বহি চিন্তা কৰি থাকিলে অতীতৰ কেতবোৰ বেদনাদায়ক স্মৃতি আৰু অভিজ্ঞতাৰ।

হঠাৎ সি লক্ষ্য কৰিলে যে পূৰ্ণিমাৰ জোনটোৱে যে তাৰ এই অৱস্থা দেখি একেথৰে তালৈ চাই আছে। সি ঠিক কৰিলে অমৰৰ লগতে থাকি সি পঢ়িবা সি ভাল মানুহ হ'ব।

কৌতুক

বিশ্বৰ প্ৰথম শ্ৰেণীৰ ডাক্তৰসকলে কানাডাত এখন 'চেমিনাৰ' পাতিছিল। তাত তেওঁলোকৰ কথোপকথন হৈছিল।

আমেৰিকান ডাক্তৰ – এবাৰ এজন মানুহৰ ভৰি এখন অকামিলা হোৱাত আমাৰ ডাক্তৰসকলে ৰুগীজনক এখন কাঠৰ ভৰি লগাই দিয়ে। বৰ্তমান তেওঁ এজন বিখ্যাত ফুটবল খেলুৱৈ।

ৰাচিয়ান ডাক্তৰ – ৰাচিয়াত এজন মানুহৰ মূৰটো গাড়ী এক্সিডেণ্ট হৈ ছিগি যোৱাত আমাৰ ডাক্তৰসকলে এটা ৰবৰৰ মূৰ লগাই দিয়ে, তেওঁ এতিয়া ৰাচিয়াৰ বিমান বাহিনীৰ বিমান চালকৰ প্ৰশিক্ষক।

ভাৰতীয় ডাক্তৰ – মোৰ মামাই গাড়ী চলাই যাওঁতে, গাই এজনী এক্সিডেণ্ট কৰে। গাড়ী এক্সিডেণ্ট কৰি মামাৰ ককালৰ তলৰছোৱা ছিগি যায়। আৰু গাইজনীৰ ওপৰৰ অংশ নষ্ট হয়। তেতিয়া ভাৰতীয় ডাক্তৰসকলে প্লাষ্টিক চাৰ্জাৰি কৰি গাইজনীৰ পিছ অংশ আৰু মামাৰ ওপৰৰ অংশ জইণ্ট কৰি দিয়ে। বৰ্তমান মামাই চাৰিহাজাৰ টকাৰ দৰমহাৰ উপৰি চাৰিবিটাৰ গাখীৰ দিয়ে।

অবুজ বেদনা

শ্ৰী বাজীৰ তালুকদাৰ
বি. কম. দ্বিতীয় বাৰ্ষিক

ধনগুৰি গাঁৱৰ এটা খেতিয়ক পৰিয়ালৰ ল'ৰা কিশোৰ। পৰিয়াল বুলিবলৈ সিহঁতৰ ঘৰখনত মাক-দেউতাক আৰু কিশোৰ। জীৱিকাৰ আহিলা স্বৰূপে মাথো দেউতাকৰ এহাল বুঢ়া গৰু, এখন হাল আৰু খেতি কৰাৰ বাবে অলপ মাটি আছিল। কিশোৰৰ দেউতাকে কোনো মতে জোৰা টাপলি মাৰি তিনিও প্ৰাণীৰ পেট পূৰ্তাইছিল। দেউতাকে আৰ্থিক অৱস্থাৰ নাটনি হোৱা সত্ত্বেও পুতেকক গাঁৱৰ স্কুল এখনত নাম লগাই দিছিল। কাৰণ কিশোৰৰ দেউতাকে কিশোৰক পঢ়াই শুনাই সমাজৰ এজন গণ্য মান্য ব্যক্তি কৰি তুলিবলৈ মনতে কল্পনা কৰিছিল। কিশোৰ সৰুৰে পৰাই বৰ মেধাৱী ছাত্ৰ আছিল। কিশোৰে এদিন তাৰ মেট্ৰিক পৰীক্ষাত প্ৰথম স্থান লাভ কৰি উত্তীৰ্ণ হ'ল। কিশোৰে উচ্চ শিক্ষা লাভ কৰাৰ বাবে গুৱাহাটীলৈ আহিব বিচাৰিছিল। কিন্তু আৰ্থিক নাটনিৰ বাবে কিশোৰৰ সেই সপোন দিঠকত পৰিণত নহ'ল। আৰু ইফালে দেউতাকৰ বয়স হোৱাৰ লগে লগে আগৰ দৰে পৰিশ্ৰম কৰিব নোৱাৰা হ'ল। দিনক দিনে দেউতাকৰ এটাৰ পিছত এটা বেমাৰ হ'বলৈ ধৰিলে। ফলত তেওঁৰ স্বাস্থ্যৰ খুব অৱনতি হ'বলৈ ধৰিলে। সেয়েহে, ঘৰখনৰ অৱস্থা আৰু দুখ দেখি কিশোৰে তাৰ শিক্ষা জীৱন সমাপ্ত কৰি চাকৰি কৰাৰ বাবে মন মেলিছিল। কিশোৰৰ দেউতাকে কিশোৰক পঢ়াব নোৱাৰাৰ বাবে মাজে মাজে তেওঁ কিশোৰক কৈছিল, “পিতৃ হিচাপে মই মোৰ দায়িত্ব পালন কৰিব নোৱাৰিলো। নিয়তিৰ নিষ্ঠুৰ পৰিহাসে মোৰ জীৱনক উপহাস কৰিলে।” আৰু তেওঁৰ সেমেকি অহা চকু দুটা মুচি হুমুনিয়াহ কাঢ়িছিল।

কিশোৰৰ শিক্ষা জীৱন শেষ হোৱাৰ পাঁচ বছৰ অতিক্ৰম কৰিলে। কিন্তু এই পাঁচ বছৰে অশেষ চেষ্টা

কৰিও সি কোনো চাকৰি নাপালে। তথাপিও সি চেষ্টাৰ ক্ৰতি কৰা নাছিল। কিশোৰে যেতিয়াই যেনে ধৰণে যাকে পাৰে তাকে চাকৰিৰ কথা ক'বলৈ বাকী এৰা নাছিল। কিন্তু তাৰ ভাগ্য সুপ্ৰসন্ন নহ'ল।

এদিন গধূলি কিশোৰহঁতৰ ঘৰৰ সন্মুখত থকা আম গছ জোপাৰ তলত কিশোৰে বন্ধু এজনৰ লগত বহি কথা পাতি আছিল। এনেতে সিহঁতৰ কাষত এখন বগা ৰঙৰ গাড়ী আহি হঠাৎ ৰ'ল। গাড়ীৰ পৰা এজন ভদ্ৰ লোক নামি আহি বনেটখন খুলি কিবা কিবি চাবলৈ ধৰিলে। কিশোৰে গাড়ীখনৰ কিবা বিজুতি ঘটা বুলি এখোজ দুখোজ কৈ গাড়ীখনৰ কাষ চাপি গ'ল আৰু গাড়ীখনৰ কিবা বিজুতি ঘটা বুলি গম পালে। মানুহজনে অনেক চেষ্টা কৰিও গাড়ীখন ভাল কৰিব নোৱাৰিলে। ওচৰত গাড়ী ভাল কৰা মেকানিকো নাছিল। ইফালে ৰাতিও ভালেখিনি হ'ল। মানুহজন বৰ নিৰোপায়ত পৰিল। তেতিয়া কিশোৰে মানুহজনক সিহঁতৰ ঘৰতে ৰাতিটো কটাবলৈ অনুৰোধ জনালে। মানুহজনে উপায় নাপাই কিশোৰৰ কথাত মান্তি হ'বলৈ বাধ্য হ'ল। সেই মানুহজন আছিল এজন উচ্চ পদস্থ চৰকাৰী বিষয়া। কিশোৰহঁতৰ আতিথ্যত সেই মানুহজন অতি মুগ্ধ হ'ল। আৰু সিহঁতৰ ঘৰৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ কথা গম পাই কিশোৰক এটা চৰকাৰী চাকৰি দিম বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দি ৰাতিপুৱা মেকানিক এজনৰ হতুৱাই গাড়ীখন ভাল কৰি গুৱাহাটীলৈ গুছি গ'ল। যাবৰ সময়ত কিশোৰৰ ঘৰৰ ঠিকনাটোও লিখি লৈ গ'ল।

এদিন-দুদিনকৈ মানুহজন যোৱা এমাহ পাৰ হৈ গ'ল। সেইদিনা আছিল অক্টোবৰ মাহৰ ১০ তাৰিখ। ডাকোৱাল এজনে কিশোৰৰ হাতত এখন চিঠি দি গ'ল। চিঠিখন খুলি চাই কিশোৰে নিজৰ চকুকে বিশ্বাস

কৰিবলৈ টান পালে। চিঠিখনত আছিল এখন নিয়োগ পত্ৰ, বান নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগৰ। নিয়োগ পত্ৰখন দেখি সি আনন্দত আত্মহাৰা হ'ল আৰু সেইখন মাক দেউতাকক দেখুৱালে। পুতেকৰ চাকৰিৰ খবৰ শুনি কিশোৰৰ মাক দেউতাকো আনন্দত আত্মহাৰা হ'ল আৰু ভগৱানলৈ এখন শৰাই আগবঢ়ালে। ওচৰ-চুবুৰীয়াক চাহ-জলপান খুৱালে। মাৰ্চ মাহৰ ১ তাৰিখে কিশোৰে চাকৰিত যোগাদান কৰিব লাগে। সেয়ে সি যাৱতীয়া সামগ্ৰীবোৰ কিনি পেলালে।

অৱশেষত ১ মাৰ্চ আহিল। কিশোৰে সেইদিনা ৰাতিপুৱাই গা-পা ধুই, নামঘৰত সেৱা কৰি চাকৰিত যোগাদান কৰিবলৈ সাজু হ'ল। মাক-দেউতাকক সেৱা কৰি সি ওলাল মনত আশা আৰু ভৱিষ্যতৰ ৰঙীন স্বপ্নে। চাকৰিত যোগাদান কৰাৰ পিছত সি তাৰ বন্ধু এজনে ঠিক কৰি দিয়া ভাড়া ঘৰ এটাত থাকিবলৈ ললে। এইদৰে কিশোৰে চাকৰি কৰাৰ এমাহ পূৰ্ণ হ'ব হ'ল। পিচদিনা তাৰ দৰমহা পোৱাৰ দিন। মাক-দেউতাকলৈ সি খবৰ পঠিয়ালে যে এপ্ৰিল মাহৰ তিনি তাৰিখে সি ঘৰলৈ যাব। সেয়ে ওচৰ-চুবুৰীয়া কেইঘৰক গধূলি চাহ-পানী খাবলৈ মাতিব ক'লে। যিহেতু সি জীৱনত প্ৰথমবাৰৰ বাবে দৰমহা পাব। সেইদিনা আছিল এপ্ৰিল মাহৰ ২ তাৰিখ। কিশোৰে সেইদিনা তাৰ পুৰণি কালৰ স্কুলৰ প্ৰিয় বন্ধু এজন লগ পালে। কিশোৰে বহুদিনৰ মূৰত তাৰ প্ৰিয় বন্ধুজনক লগ পাই বৰ আনন্দিত হ'ল। কিশোৰ আৰু কিশোৰৰ বন্ধুজনে সেইদিনা দুয়ো বন্ধু লগ পোৱাৰ আনন্দতে দুয়ো নিশাৰ ভাত সাজ হোটেলত খাবলৈ মনস্থ কৰিলে। নিশাৰ আহাৰ হোটেলত খাই নিজৰ ঘৰলৈ ৰাওনা হ'ল। কিন্তু

কপালৰ লিখন কোনেও খন্দাব নোৱাৰে। কিশোৰ যিটো বাটেৰে ঘৰলৈ গৈ আছিল সেই বাটত থকা বিদ্যুৎ প্ৰবাহিত তাঁৰ এডালৰ সংস্পৰ্শত তাৰ মৃত্যু হ'ল। তিনি তাৰিখে ৰাতিপুৱা কিশোৰহঁতৰ গাঁৱৰ ঘৰৰ সন্মুখত এখন গাড়ী আহি ৰ'ল। গাড়ীৰ পৰা মানুহ এজন নামি আহি এজন বৃদ্ধক কিশোৰৰ ঘৰ কোনটো বুলি সোধাত বৃদ্ধজনে কিশোৰৰ ঘৰটো দেখুৱাই দিলে। মানুহজন যেতিয়া গাড়ীলৈ উভতি গ'ল তেতিয়া গাড়ীত থকা আন তিনিজন মানুহে কিশোৰৰ বগা কাপোৰেৰে ঢকা মৃতদেহটো কিশোৰহঁতৰ চোতালত থলে। কিশোৰৰ মৃতদেহটো চোতালত থোৱা দেখি ওচৰ চুবুৰীয়াৰ মানুহে গোট খালে। মানুহ গোট খোৱাৰ শব্দ শুনি কিশোৰৰ মাকে উধাতু খাই দৌৰি চোতাললৈ ওলাই আহিল। একমাত্ৰ পুতেকৰ মৃতদেহটো দেখি মাকেও হিয়া ঢাকুৰি ঢাকুৰি কান্দি কান্দি মৃত্যুবৰণ কৰিলে। ইফালে পুতেক অহাৰ আনন্দতে বুঢ়া বাপেকে ৰাতিপুৱাই পুতেকৰ বাবে মাছ মাৰিবলৈ ওলাই গৈছিল। মাছ মাৰি থকা সময়ত গাঁৱৰ এজন সৰু ল'ৰাই তিনিজন মানুহে কিশোৰৰ মৃতদেহটো অনা বুলি ক'লে। বৃদ্ধ দেউতাকে এই কথা শুনাৰ লগে লগে য'ৰে মাছ ততে থৈ ঘৰলৈ দৌৰ মাৰিলে। ঘৰৰ চোতালত কিশোৰৰ মৃতদেহটো দেখিলে আৰু মৃত পুতেকৰ কাষত কিশোৰৰ মাককো পৰি থকা দেখা পালে। বুঢ়াই মৃত পুত্ৰ আৰু মৃত পত্নীৰ কাষত বহি আকাশ পাতাল নিনাদিত কৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে।

এই ঘটনাৰ কেইদিনমান পিচতে পুত্ৰ আৰু ডাৰ্থাৰ বিয়োগৰ দুখ সহিব নোৱাৰি দেউতাকো বলিয়া হ'ল।

সাক্ষৰতা অতিশয় আৱশ্যকীয়। কিন্তু কেৱল সাক্ষৰতাই শিক্ষা নহয়। যদি শিক্ষাৰ
মাজেদি মানুহে জ্ঞান লাভ নকৰে তেন্তে সেই শিক্ষাৰ কোনো মূল্য নাই সেই শিক্ষা মানুহৰ
বাবে অভিশাপহে হ'বগৈ।

— বাধা কৃষ্ণন

প্ৰত্যাহৰ্তনৰ পিছত

কাল্পনিক বিজ্ঞানভিত্তিক গল্প

শ্ৰী দিলীপ কাকতি
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

কৰবীৰ এই কেইদিন একেবাৰে সময় নাই, খুৱ
ব্যস্ত। কেৱল মাত্ৰ কম্পিউটাৰৰ বুটাম টিপিলে আৰু
মনিটৰৰ পৰ্দাত ভাহি উঠা বস্তুবোৰ এটি এটিকে সংগ্ৰহ
কৰিছে। কোনো বস্তুৰে যাতে হেৰফেৰ নহয় তাৰ বাবে
খুব নজৰ দিছে। মাজে সময়ে জীয়েক মণিকাইও মাকক
সহায় কৰি দিছে। আৰু মাত্ৰ এসপ্তাহমানহে আছে,
তাৰ পিছতে তেওঁৰ একমাত্ৰ ল'ৰা একবিশেষ উদ্দেশ্য
লৈ মঙ্গল গ্ৰহলৈ যাব। অভিজিৎ পৃথিৱীৰে এপ'ল
মহাকাশ কেন্দ্ৰৰ ২য় বাৰ্ষিকৰ ছাত্ৰ। খুৱ ভাল ক্ৰিকেট
খেলে। ভনিয়েক মণিকাই খুব ভাল গাণ গায়। সেইবাবে
তাই কেইবাটাও গ্ৰহত অনুষ্ঠান পৰিবেশনৰ বাবে গৈছে
সেয়ে তায়ো দাদাকক সহায় কৰি দিছে। দেউতাক
অৱশ্যে পৃথিৱীত নাথাকে।

বিশেষ কাম নথকাৰ বাবে কৰবীয়ে আজিও
অভিজিতে যাবলগীয়া কাৰ্য্যসূচীখন ভালদৰে নিৰীক্ষণ
কৰিছে। হঠাৎ এটি টেলিফোনে তেওঁৰ কক্ষত ব্যাঘাট
জন্মালে। মণিটৰৰ পৰ্দাত ফোন নংটো দেখিছে গুপ
পালে তেওঁৰ স্বামী অৰূপৰে ফোন। লাহে লাহে পৰ্দাত
গিৰীয়েকৰ মুখখন ভাঁহি আহিল। এটি বিশেষ কামত
তেওঁ শনি গ্ৰহলৈ গৈছে, তাৰ পৰাই ফোন কৰিছে।
ঘৰৰ খবৰ-পাতি ললে, জিত আৰু মণিকাৰ পৰীক্ষাৰ
খবৰ ললে। জিতৰ ভ্ৰমণটোৰ কথা জানিব পাৰি বিভিন্ন
ধৰণৰ আগতীয়া বতৰা-তথ্য আদি দিলে।

আচলতে কৰবীয়ে ইমানবোৰ চিন্তা কৰিছে জিতৰ
ভ্ৰমণটোক লৈয়ে, তাক যাতে সুকলমে পঠিয়াব পাৰে।
এইবাৰ সি ইণ্ডিয়া মডেল' নামৰ দেশখনৰ হৈ মঙ্গল
গ্ৰহৰ পৃথিৱী মডেল' ৰাষ্ট্ৰখনত অনুষ্ঠিত হ'ব লগা
'ইউনিভাৰ্চেলট্ৰফী' ক্ৰিকেট প্ৰতিযোগিতাখনত খেলিব
যাব। তাত বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰায়বোৰ দেশেই অংশ গ্ৰহণ

কৰিব। এই বিভিন্ন গ্ৰহ, নক্ষত্ৰ আদিৰ দেশবোৰৰ মাজত
ঘটি থকা বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা, যুদ্ধ হ্ৰাস কৰি মিলা-
প্ৰীতি স্থাপন কৰি শান্তিৰে এক পৰিয়াল হিচাপে বাস
কৰিবলৈকে এই প্ৰতিযোগিতাখন আয়োজন কৰিছে।

অভিজিতৰো এই কেইদিন আহৰি নোপোৱাৰ
দৰে অৱস্থা। পৰিৱেশ, বতৰ, পৰিস্থিতি সলনি হ'লে
কিভাবে প্ৰতিকূল অৱস্থাত থাকিব লাগিব তাৰ বিষয়ে
মনিটৰৰ পৰ্দাত চাই অনুশীলন কৰি আছে। তাৰ অৱশ্যে
মহাকাশলৈ যোৱা অভিজ্ঞতা আছে। তাৰ জন্মও হৈছে
চন্দ্ৰত থকা সিহঁতৰ পাম ঘৰতেই। চন্দ্ৰত সিহঁতৰ
অক্সিজেন আৰু পানী উৎপাদন কৰা বৃহৎ পাম এখন
আছে। তাৰোপৰি দেউতাকে তাত সৌৰজগতৰ বিভিন্ন
গ্ৰহলৈ পানী আৰু অক্সিজেনৰ যোগান ধৰা কোম্পানী
এটাৰ একাউণ্টেণ্ট। সিহঁতৰো এই ভ্ৰমণটোলৈ সি বিশেষ
চিন্তা কৰা স্ত্ৰী অৱশ্যে ইমান দূৰ ভ্ৰমণলৈ যোৱা নাই।
মাত্ৰ মোৰা বছৰ বৃদ্ধলৈ গৈছিল ঠাণ্ডাৰ বন্ধত।

পৃথিৱী মডেল' ৰাষ্ট্ৰখনত আচলতে পৃথিৱীৰ
মানুহেই মঙ্গলত স্থাপন কৰিছে। তেনেদৰে প্ৰায়বোৰ
গ্ৰহতেই কৰিছে। তথাপি এই ৰাষ্ট্ৰখন আনবোৰ ৰাষ্ট্ৰতকৈ
উন্নত। পৃথিৱীত বসবাসৰ বাবে ঠাইৰ অভাৱ হোৱা
বাবেই এই গ্ৰহবোৰত এনেদৰে পৃথিৱীৰ মানুহে গৈ
বসবাস কৰিছে। ইয়াৰ জনবসতিও খুৱ বেছি, অৱশ্যে
ইয়াৰ কাৰণো আছে। কিয়নো তাত খাদ্য একেবাৰে
সুলভ। মাত্ৰ ভূ-গৰ্ভৰ পৰা ইন্ধন হিচাপে খালি উলিওৱা
হয়। অন্যান্য ইন্ধনৰ বাবেও চিন্তা নাই, এই ইন্ধনবোৰ
সূৰ্যৰপৰা আহৰণ কৰি এক বিশেষ পেকেট প্ৰস্তুত
কৰি যোগান ধৰা হয়। উশাহ-নিশাহৰ বাবে প্ৰয়োজনীয়
অক্সিজেনো সুলভ। পথৰ কাষত থকা অক্সিজেন পাম্পৰ
পৰা যেতিয়াই তেতিয়াই প্ৰয়োজন মতে ভৰাই লব

পাৰি। তাতে আকৌ যদি দেউতাকৰ কোম্পানীৰ কাৰ্ডখন দেখুৱাই তেনেহ'লে এনেয়ে পাৰা।

এটা সৰু কথালৈহে অভিজিতৰ কিছু কথা চিন্তা হৈছে। সেয়া হৈছে ভাষা। বিভিন্ন গ্ৰন্থৰ বিভিন্ন ভাষা-ভাষীৰ মানুহবোৰৰ তাত সংমিশ্ৰণ হোৱাত তাত এটা নতুন ভাষাৰ উৎপত্তি হৈছে। তদুপৰি সি আন্তঃসৌৰজাগতিক সংস্কৃত ভাষাটোও সিমান ভাল নাপায়। বাধ্যত পৰিহে কেতিয়াবা কেতিয়াবা ব্যৱহাৰ কৰে। এতিয়া ব্যৱহাৰ নকৰোতে প্ৰায় পাহৰিয়েই গৈছে। উপায় নাপাই সি মাকক কোৱাত মাকেও একো ভাবি উলিয়াব নোৱাৰাত স্বামী অৰুপলৈ ফোন কৰিলে। অলপ পিছতে পৰ্দাত গিৰীয়েকৰ মুখখন ভাঁহি আহিল।

— 'হেল্ল'।

— হেল্ল' মই কৰবীয়ে কৈছো।

— ও কোৱা, নিশ্চয় ভাল, জিতৰো প্ৰস্তুতি-চাগে সম্পূৰ্ণ!

— মানে এটা সমস্যা হ'ল।

— সমস্যা? আচৰিত, সমস্যা বুলি জানো বৰ্তমানত কিবা কথা আছে। তোমালোকৰ অসমীয়া ব্যাকৰণৰ পৰা এই আপদীয়া শব্দবোৰ উঠাই দিবা কোৱাচোন কি হ'ল?

— জিতে যে যাঁব সিটো তাৰ পৃথিৱী মডেলৰ ভাষাটো নাজানে, সেয়েহে কিছু অসুবিধা পাম বুলি কৈছে।

— অ' সেয়াহে কথা, চিন্তাৰ কোনো কাৰণ নাই, মই এতিয়াই পুস্পক চাৰ্ভিচ প্ৰস্তুত যন্ত্ৰ এটা পঠিয়াই দিম। যন্ত্ৰটো মগজুত সংলগ্ন কৰি ললে, নিজেই মাতৃভাষালৈ ৰূপান্তৰিত হৈ পৰে। আৰু প্ৰকাশ কৰোতেও আন প্ৰয়োজনীয় ভাষাত প্ৰকাশ কৰি দিয়ে।

আৰু দুই-এটা প্ৰয়োজনীয় কথা আদি কৈ কিছু পৰামৰ্শ দিয়াৰ পিছত কৰবীয়ে টেলিফোন লাইনটো কাটি দিলে। শান্তিৰে এটা দীঘলীয়া উশাহ লৈ ভাবিলে সকলো সমস্যাই হয়টো শেষ, এতিয়া বিশেষ চিন্তা নাই। এইদৰে কৰবীয়ে পুনৰ বুটাম টিপি আধা লিখা হৈ থকা কবিতাটো সম্পূৰ্ণ কৰিম বুলি ভাষা বিচৰাত লাগিল।

যাবলৈ আৰু বেছি দিন নাই। এই কেইদিন অভিজিতৰ খুব কষ্ট হৈছে। দিনটো প্ৰায় ফিল্ডতে (চাদ) অনুশীলন কৰে। আকৌ পৰিৱেশৰ বাবেও অনুশীলন। সন্ধিয়া নিতু, চুমি, মুন, গিতু, পম্পি আদি ফ্ৰেণ্ডবোৰৰ পৰা বিদায় লৈ আহিছে।

অৱশেষত বহু প্ৰতীক্ষাৰ অন্তত সি যাবলগীয়া নিৰ্দিষ্ট দিনটো আহিল। তাক থব যাবলৈ মাক আৰু মণিকয়েও মহাকাশ ষ্টেচনলৈ ওলাল। তাৰ বস্ত্ৰ-বহনীবোৰ পেৰাচুটৰ সহায়েৰে আগতেই ষ্টেচনলৈ পঠিয়াই দিছে। কৰবীয়ে পুতেকক বিভিন্ন ধৰণৰ উপদেশ দিছে। ফোন কৰিবলৈ আৰু চিঠি দিবলৈকো কৈছে। কেতিয়াবা কিবা বিপদত সহায় হ'ব বুলি নিজৰ হাতত থকা ৰুদ্ৰাক্ষৰ স্তুতিটোও পুতেকৰ হাতত দিলে। অৱশেষত যানখন লাহে লাহে ওপৰলৈ উঠি গৈ চকুৰ পচাৰতে অদৃশ্য হৈ গ'ল। অন্য মানুহবোৰৰ সৈতে মাক-জীয়েকে কেৱল ওপৰলৈ হাত দুখন তুলি জোকাৰি থাকিল।

অভিজিত প্ৰায় ৪৮ ঘণ্টাৰ দিন মান পিছত মঙ্গলত উপস্থিত হ'ল। মঙ্গলতে আকৌ সিহঁতৰ যানখন APOLLO VI ষ্টেচনত বেয়া হোৱাৰ বাবে প্ৰায় ৬ ঘণ্টাৰ সময়কাল দেখিবলৈ উপস্থিত হৈছে। গৈয়েই সি মাকক ফোন কৰিছে। সিহঁতে ভালে ভালে গৈ পাইছে। এই সপ্তাহৰ পৰাই খেলবোৰ আৰম্ভ হ'ব। এই কেইদিন সিহঁত খুব অনুশীলনত ব্যস্ত হৈ আছে। বেলেগ বেলেগ গ্ৰন্থবোৰৰ দলবোৰো আহি পাইছে।

বৰ্তমান কৰবীয়ে ঘৰখনত অকলশৰীয়াৰ দৰেই জীয়েক মণিকাক চন্দ্ৰৰ ওচৰৰ ইনছাৰ্ট 1B নামৰ গ্ৰহটোত বিয়া দিলে। গিৰীয়েক অৰুপে চাকৰিৰ পৰা অৱসৰ ললে যদিও ঘৰতেই সিহঁতৰ চন্দ্ৰত থকা পামখন তদাৰক কৰে। ঘৰৰ যাৱতীয়া কামখিনিও পোহনীয়া ৰবট দুটাই সমাধান কৰে। বিশেষ কাম নথকাৰ বাবে কৰবীয়ে সেইদিনা কম্পিউটাৰত উপন্যাস এখনকে পঢ়ি আছিল। কিন্তু হঠাৎ কম্পিউটাৰটোৱে তেওঁৰ পঢ়াত ব্যাঘাট জন্মায় পুত্ৰ অভিজিতৰ চিঠি এখন অহাৰ সংকেত দিলে। কৰবীয়ে অতি আগ্ৰহেৰে চিঠিখন পঢ়াত লাগিল।

পূজনীয়া মা,

প্ৰথমে মোৰ দূৰণীয়া মৰমবোৰ আকোৱালি

লবা। মোৰ বৰ্তমান ভাল। তোমালোকৰো চাগে বৰ্তমান সকলোৰে ভাল। ইয়াত আহি মোৰ খুব ভাল লাগিছে। আমাৰ দলটোৱে অত্যন্ত ভাল খেলিছে। ফাইনেলত আমি নেপচুন গ্ৰহক বৃহৎ ব্যৱধানত পৰাস্ত কৰি চূড়ান্ত বিজয়ী হৈছো। আমাক দিয়া ট্ৰফীটো ইয়াত আটাইতকৈ মূল্যবান বস্তু চীনা মাটিৰে তৈয়াৰী। ইয়াত এই চীনা মাটিৰ মূল্য পৃথিৱীৰ হীৰাতকৈ প্ৰায় ১০০ গুণ বেছি। মই নিজেই ইয়াত হোৱা মুঠ পাঁচখন খেলত তিনিটা শতক সহ ৪৫০ ৰাণ কৰি ১৩ টা উইকেট লৈছো।

মই তাৰ পৰা কঢ়িয়াই অনা কাপোৰৰ টোপোলাটো এনেয়ে আছে। কিয়নো ইয়াত কাপোৰ পিন্ধিব নোৱাৰি। যদি অলপ সময়ৰ বাবেও শৰীৰত সূৰ্যৰ তাপ বা বতাহ নালাগে তেতিয়া হ'লে কোনো প্ৰাণীয়েই জীয়াই নাথাকে। এনেহে লাগে যেন আমি পুনৰ আগৰ যুগলৈ উভতি গৈছো। ইয়াত আমি বহুটো ভাল ঠাই পৰিদৰ্শন কৰিলো। ইয়াত থকা 'ইউনিভাৰ্চেল জু'খন চাই মোৰ খুব ভাল লাগিল। তেঁমাৰ মুখত শুনা এসময়ৰ অসমৰ বিখ্যাত গড়, ঢেকীয়াপতীয়া বাঘ, ধনেশ আদি প্ৰাণীবোৰ দেখিলো। বিলুপ্ত হোৱা ডাইন'চৰবোৰো ইয়াত আছে।

ইয়াত মধ্যাকৰ্ষণ শক্তি খুব কম তাৰ বাবে ফুৰাচকা কৰাত কিছু দিগদাৰ হৈছে। অভ্যাস নথকাৰ বাবে কেতিয়াবা উৰি যাব ধৰো। ইয়াত আমাৰ সৈতে ফাইনেল খেলা নেপচুন গ্ৰহৰ দলটো অদ্ভুত প্ৰকৃতিৰ। সিহঁতৰ গাৰ গঠন আমাৰ ইয়াত দেখা সাইলাথ গেৰিলাৰ দৰে। পিছত জানিলো সিহঁতে আমাতকৈ সভ্যতাত প্ৰায় ১০ লাখ বছৰ পিছ পৰি আছে আৰু সেইবাবেই এনে অৱস্থা। আকৌ বৃহস্পতি গ্ৰহই আমাতকৈ সভ্যতাত বহুত অগবাড়ি গৈছে। সিহঁতৰ প্ৰত্যেকজন মানুহ আমাৰ কম্পিউটাৰ এটাৰ দৰে।

ইয়াৰ শাসক ৰজাজনৰ সৈতে মোৰ ভাল চিনাকী হৈছে। তেখেতৰ পূৰ্বপুৰুষবোৰ চন্দ্ৰত বাস কৰিছিল। দেউতাকৰ সৈতে চন্দ্ৰত একেলগে NASA স্কুলত পঢ়িছিল। সেয়েহে দেউতাক ভালদৰে চিনি পায়। কেইদিনমান পিছত শনি গ্ৰহলৈ ফুৰিবলৈ যাম বুলি ভাবিছো। তাত থকা বিখ্যাত শনি মন্দিৰটোত পিকনিক

খাম। তাৰ পিছতহে ঘৰলৈ উভতিম। ইয়াত সময়বোৰ খুব দ্ৰুত গতিত পাৰ হয়। ইয়াত এদিন হ'লে পৃথিৱীত প্ৰায় ৯/১০ মাহ হয়। যদি সময় পাওঁ যাওঁতে এবাৰ দেউতাৰ তাতো সোমাই যাম।

বিশেষ নাই। আজিলৈ এৰিলো। মামণি আৰু তোমালৈ পুনৰ মৰম থাকিল।

ইতি

'জিত'

চিঠিখন পঢ়ি কৰবী এক গভীৰ চিন্তাত বুৰ গ'ল। আজিহে তেওঁৰ সাথৰটো ভাঙিল। বুজি পালে অভিজিতে ফোনত ব্যৱহাৰ কৰা এমাহ এসপ্তাহৰ সময়খিনি। সেইবাবেই হয়টো বছৰৰ পিছত বছৰ ধৰি অপেক্ষা কৰিব লগা হৈছে। ভাবিছিল জিতক বিয়া কৰাই দি কেতওঁ সুখত থাকিব। এই সময়ৰ ভিতৰতে মণিকাকৈ বিয়া দিলো স্বামীয়েও ওচৰতে থাকে যদিও অকলশৰীয়াৰ দৰেই জিতৰ ওপৰত যিখিনি আশা কৰিছিল সিও তেওঁৰ আশাত চোঁচা পানী ঢালিলে। কিছুদিন পিছত হয়টো সংসাৰৰ মায়া-মোহ হেৰাই যাব।

অৱশেষত এটা নিৰ্দিষ্ট দিনত অভিজিত আহি নিজৰ লক্ষ্যস্থানৰ গোপীনাথ বৰদলৈ মহাকাশ কেন্দ্ৰত নামি পৰিল। এইখিনি সময়তেই ইমানবোৰ পৰিৱৰ্তন দেখি আচৰিত হৈ পৰিল। ইতিমধ্যে সিহঁতৰ নগৰখনৰ ওপৰত 'গুৱাহাটী মডেল' নগৰখন স্থাপন হৈছে। ঠাইৰ নাটনি হৈ ভূগৰ্ভ মহানগৰী স্থাপন হৈছে। গোটেই অসমৰ সুবিধাৰ বাবে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানীৰ ওপৰত চলন্ত চুপাৰ মাৰ্কেট, মহাকাশ কেন্দ্ৰ স্থাপন হৈছে। ঘৰত উপস্থিত হৈ, পকা চুলি, সোলা দাঁত, বাৰ্ধ্যকৰ চাপে আঙুৰি ধৰা মাকক দেখি আচৰিত হৈ শোকত ভাঙি পৰিল। অৱশ্যে পুতেকৰ পৰিৱৰ্তন নোহোৱা চেহেৰা দেখি তেওঁ পুতেকক প্ৰথমতে চিনিবই পৰা নাছিল। চিনি পোৱাৰ পিছত কৰবীৰ চকুৰ পৰা আনন্দৰ চকুপানী বৈ আহিল। শোকত ভাঙি পৰা মাকক সাৱতি ধৰি ক'লে, "মা, মোৰ ভুল হৈছিল তোমাক এনেদৰে এৰি থৈ যোৱাত। তুমি মোক ক্ষমা কৰি দিয়া। পৃথিৱীৰ মডেল ট্ৰফীতকৈ এই পৃথিৱীত তুমি বহুত মূল্যবান।"

অভিশপ্ত প্ৰেম

শ্ৰী ধীৰাজ শৰ্মা
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

..... অৱশেষত বৰুৱাই মৃত্যুক সাৱটি ললে। মৃগেন বৰুৱা হ'ল যোৰহাটৰ বাসিন্দা। তেওঁ উচ্চ শিক্ষাৰ আশাত গুৱাহাটীৰ ভাল কলেজত নাম ভৰ্তি কৰিলে। তেওঁ আছিল খুৰ শান্ত ল'ৰা। তেওঁৰ বাহিৰা অভিজ্ঞতা খুব কম। তেওঁ আহি গুৱাহাটীৰ ভাল কলেজ এখনত নাম লগালে উচ্চতৰ প্ৰথম বাৰ্ষিকত। কিন্তু তেওঁ এতিয়া স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষৰ ল'ৰা। ক্লাচ নিয়মিতভাৱে চলিল। আকৌ কলেজত নামভৰ্তিৰ সময় আহিল। সেই সময়তে কৰবী নামৰ এজনী ছোৱালীয়ে নামভৰ্তি কৰিলে। যৌৱনৰ তাড়নাত তেওঁ কৰবী নামৰ ছোৱালীজনীক ভাল পাই পেলালে। ছোৱালীজনী দেখাত কলেজৰ ভিতৰতে খুব ধুনীয়া, কিন্তু খুব চতুৰা আছিল। সেই ছোৱালীজনী পাবলৈ সকলোৰে ইচ্ছা। কিন্তু ছোৱালীজনী কলেজত দেখুৱাকৈ মৃগেন বৰুৱাক ভাল পাইছিল। মৃগেন খুব সন্তুষ্ট। পূজাৰ বন্ধ আহি পৰিল। কৰবীক পুনৰ দেখা পোৱাৰ আশাৰে মৃগেন ঘৰলৈ যাত্ৰা কৰিলে। পূজাৰ এমাহ মৃগেনে কিন্তু বিভিন্ন পৰিকল্পনা ৰচি বন্ধৰ এমাহ ঘৰত কটাই দিলে। কলেজ খুলিবৰ হ'ল। মৃগেনে নিজৰ বাসভৱন ত্যাগ কৰি তেওঁৰ নিজৰাপাৰত থকা বাসভৱনলৈ যাত্ৰা কৰিলে। কলেজ খুলিলে আৰু ক্লাচ আৰম্ভ হ'ল। মৃগেন কলেজলৈ আহিল, কৰবীও কলেজলৈ আহিল। কলেজৰ আৰম্ভণিৰ প্ৰথম দিনাই মৃগেনে কৰবীৰ ওচৰত ক্ৰমা মাগিলে। কিন্তু পূজাত কৰবীক লগ নধৰাত খুব খঙা পিছে এইটো কৰবীৰ খঙ নহয়, খঙৰ অভিনয়হে। পূজাৰ কাৰণে কৰবীক একো দিব নোৱাৰাত ঘৰৰ পৰা আহোতে কৰবীৰ

কাৰণে এটা ধুনীয়া কলেজ বেগ আনি উপহাৰ দিলে। কিন্তু এই উপহাৰ কৰবীয়ে প্ৰত্যাখ্যান কৰিলে। এই উপহাৰ প্ৰত্যাখ্যান কৰাৰ অৰ্থ হ'ল কৰবীয়ে নৃপেন নামৰ ল'ৰা এজনক ভাল পাবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। এই উপহাৰ প্ৰত্যাখ্যান কৰাৰ খঙত মৃগেনে দিনক দিনে মাদক দ্ৰব্য পাণ কৰা বৃদ্ধি কৰি দিলে। মৃগেনৰ চৰিত্ৰৰ পৰিবৰ্তন হ'ল। সি পাগলৰ দৰে ৰাস্তাই ৰাস্তাই ঘূৰি ফুৰিলে। কোনো ক্লাচ কৰাৰ চিন্তা নাই। অক্টোবৰৰ ১২ তাৰিখা মৃগেন কলেজৰ ৰাস্তাইদি আহি থাকোতে কলেজৰ সন্মুখৰ হোটেল এখনত বিভিন্ন ধৰণৰ ৰং ধেমালি, হাঁহি-ফুৰ্তিৰ শব্দ শুনিলে। সেই সময়ত তেওঁৰ বন্ধু দুজন ৰাস্তাইদি গৈ আছিল। মৃগেনে সিহঁতক মাতি সুধিলে, কি হৈছে তাত? তেওঁলোকে একে আশাৰে কৈ দিলে তাত কৰবীৰ পাৰ্টি আছে। “কিহৰ পাৰ্টি?” – “কৰবীয়ে হেনো নৃপেন নামৰ ল'ৰা এজনৰ প্ৰেমত পৰিছিল।” এই কথা শুনি মৃগেন হোটেলৰ ফালে দৌৰি গ'ল। আৰু তাত তেওঁৰ বান্ধৱীসকলৰ মাজৰ পৰা কৰবীক মাতি আনি বিভিন্ন গালি-গালাজ কৰিলে। সেই সময়তে নৃপেন আৰু তেওঁৰ বন্ধুসকল মাৰুতি ভেন এখনত আহি হোটেলৰ সন্মুখত খাই দিলে। নৃপেনে তাত কি হৈছে বুজি মৃগেনক মাৰুতি ভেনত উঠাই নি বহু আঁতৰত বন্ধুকেৰে গুলিয়াই মাৰিলে। মৃত্যুৰ আগত মৃগেন বৰুৱাই কৈ গ'ল – “আই লাভ কৰবী”, “আই নেভাৰ ফৰগেট ইউ” এই শব্দ দুটা উচ্চাৰণ কৰি মৃগেনে চিৰকাললৈ চকু মুদিলে।

কবিতা

‘মানুহৰ যিটো অন্তৰৰ বস্তু, যিটো আত্মাৰ অনুভূতিমূলক বস্তু,
সেইটো প্ৰকাশ কৰে কবিয়ে। কবিয়ে মানুহক অকল আনন্দ দিয়েই
কাম শেষ নকৰে; মানুহক দেৱতুল্য কৰিবলৈ বিচাৰে। বস্তুৰ যিটো
চিৰন্তন সনাতন গুণ, যিটোক অৱলম্বন কৰি বস্তু, বস্তু হৈ আছে, সেই
মূল সত্যই কবিতাৰ আচল পদাৰ্থ।’

— লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা

অধীক

অধীক

এটা সুৰৰ উৎস

প্ৰাঞ্জল শৰ্মা
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

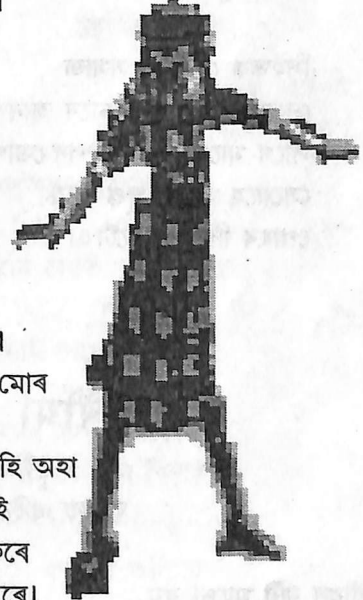

সিদিনা বাঁহীৰ সুৰত
বিলীন হৈ যাব খুজিছিল
তাৰ সকলো স্মৃতি।
হঠাতে এখন দীঘল আঙুলিৰ
লাহী হাতে, তাৰ বাঁহীটো
কাঢ়ি লৈ গৈছিল।
“নবজাবা এই সুৰ
বিষাদৰ সুৰ
বিষাদৰ স্বৰ।”
সি নিষ্পলক দৃষ্টিৰে মাথো
তাইলৈ চাই আছিল....।
“মোৰ বাঁহীতনো আৰু
কি সুৰ পাবা.....।
দেহৰ সকলো অংগই যাব পংগু।”
অসাৰ অংগবোৰৰ পৰা
অনিচ্ছা স্বত্বেও ওলাই আহে,
বিষাদৰ কৰুণ হুমুনিয়াহ।
তাৰ পিছত তাই তাক
টানি লৈ গৈছিল –
এক সুবৃহৎ বৃক্ষৰ তললৈ।
তালৈ আঙুলিয়াই তাই কৈছিল
এইডালটো পংগু
তথাপিতো সি নবজায় কৰুণ সুৰ
অথচ গোটেই জীৱন
স্কন্ধ হৈ বৈ যায় একে ঠাইতে।
তাই বাঁহীটো ওভটাই দিলে
“লোৱা তোমাৰ সংগী”
ইয়াত মাথো বজাবা
প্ৰেমৰ সুৰ,
আমাৰ ভৱিষ্যত প্ৰজন্মই যাতে
উমলিব পাৰে
প্ৰেমৰ সাগৰত.....।

তোমালৈ মনত পৰে

বীৰেন হালৈ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

মোৰ হৃদয়ৰ দুখবোৰ
যেন কোনো এক
কবিৰ কবিতাহে।
সেয়েহে কেতিয়াবা
কৰুণ যত্নগাতো
দুখৰ দুহাতেৰে
মোক তুলি ধৰে।
তেতিয়া মোৰ
তোমালৈ মনত পৰে।
নিশাৰ আন্ধাৰে যেতিয়া মোৰ
চকু মুখ ঢাকি ধৰে
তেতিয়া ষিণিকি ষিণিকি ভাহি অহা
কিছুমান কোমল শব্দই
মোক হৃদয়ত আঘাট কৰে
আৰু তোমালৈ মনত পৰে।
এনেকৈ দুখবোৰ
বৈ আহে
শৰীৰৰ মাজেৰে
উজ্জীৱিত কৰে মোৰ মন
উত্তাল নদীৰ দৰে
তেতিয়া মোৰ তোমালৈ মনত পৰে।
মনত পৰে এৰ মনত পৰে
তোমালৈ।

লুপ্ত

অঞ্জন ডেকা
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ

নাই শংখ, ডবা, মৃদংগৰ সুৰ
শঙ্কৰ, মাধৱ আজি বহুদূৰ
নাই, নাই আজি বিষুং জ্যোতিৰ সুৰ
কিয় জানো হেৰাইছে অস্তিত্ব অতীতৰ?

হেৰাব, কাৰণ আজিৰ ব্যস্ত মানৱৰ
সময় নাই
কেৱল নিজক জীয়াই ৰাখি
বসাতলে নিয়াব খুজিছে
সাম্য মৈত্ৰীৰ এনাজৰীৰ/বান্ধোন
নিয়াব খুজিছে শ্বহীদসকলৰ স্মৃতি।

সিহঁতক নেলাগে সমাজ
নেলাগে দেশ, নিবিচাৰে আনৰ সুখ
লাগে মাথোন ধন-সম্পদ-ভোগ
সেয়েহে আজি লুপ্ত-প্ৰায়
পোহৰ দিয়া সূৰ্য্যটোও।

নাৰৰীয়া

শ্ৰীমতী সবজু কাকতি
অফিচ এচিষ্টেণ্ট কাম টাইপিষ্ট

জীৱন নদী মাথো বয়

দূৰ দূৰগিলৈ.....

সুদূৰ প্ৰসাৰী

বিশাল সমুদ্ৰলৈ।

জীৱনৰ গতি নিঃছন্দ

অৰ্থহীন, সুৰহীন.....

মাথো পালতৰা নাও।

বসুধা বুকুত অগণন নাৰঁত

আমি নাৰৰীয়া.....

একো একোজন ভাৱৰীয়া মাথোন।

প্ৰতীক্ষা

অশোক কুমাৰ দাস
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ

তুমি হেনো আহিবা এই বাটেদিয়েই

সোণালী সুৰুযটো

হাতৰ মুঠিত লৈ,

মুঠিয়ে মুঠিয়ে চতিয়াই দিবা

আমাক আশাৰ পোহৰ।

ইয়াত নিশাবোৰ ইমান দীঘল

আমি সকলোৱে যেন

নিশা পৰা নিয়ৰৰ টোপাল।

দূৰৰীত মুখ গুজি

নিৰৱে ৰৈ আছে তোমাৰ প্ৰতীক্ষাত।

আশাৰ প্ৰত্যুৰ

দেৱজিৎ ডেকা
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ

নিৰৱতাৰ, মাজতেই

মই বিচাৰি পাইছিলো

ভাষা —!

নিসংগতাই, দিছিল মোক

সংগ —!

বৰ্ণমালাও নাছিল মনত

সাজিব পৰাকৈ — শব্দ।

হয়তো

হতাশাৰ ভেটিতেই

ৰচিত হৈছিল মোৰ

সেউজীয়া — আশা;

যেন —

দিনৰ কল্পনাত

নিশাৰ সপোনত

খেপিয়াই ফুৰা

চন্দ্ৰৰ সৌ তুলসী জোপা।।

ৰাজনীতি

দীপক বৰ্মন

মূৰব্বী অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ

অবাস্তৱ বাস্তৱক
নিয়ৰেৰে সিজাই সিজাই
সতীৰ্থ সকল আৰু আগবাঢ়ে
নিঃসঙ্গ নিৰৱতাক
ঢালি দিবলৈ
চাৰিটা আলিৰে
বন্ধা ডবলাটোত।
কাষৰ এটা শব্দইও
বিপদ আনিব!
কাৰণ
একাক্ষক ঢুকা
ই এখন দলিচাহে।

আইনা ভঙাৰ প্ৰচণ্ড শব্দ

অমিত অগ্ৰৱাল

উচ্চতৰ মাধ্যমিক ১ বৰ্ষ

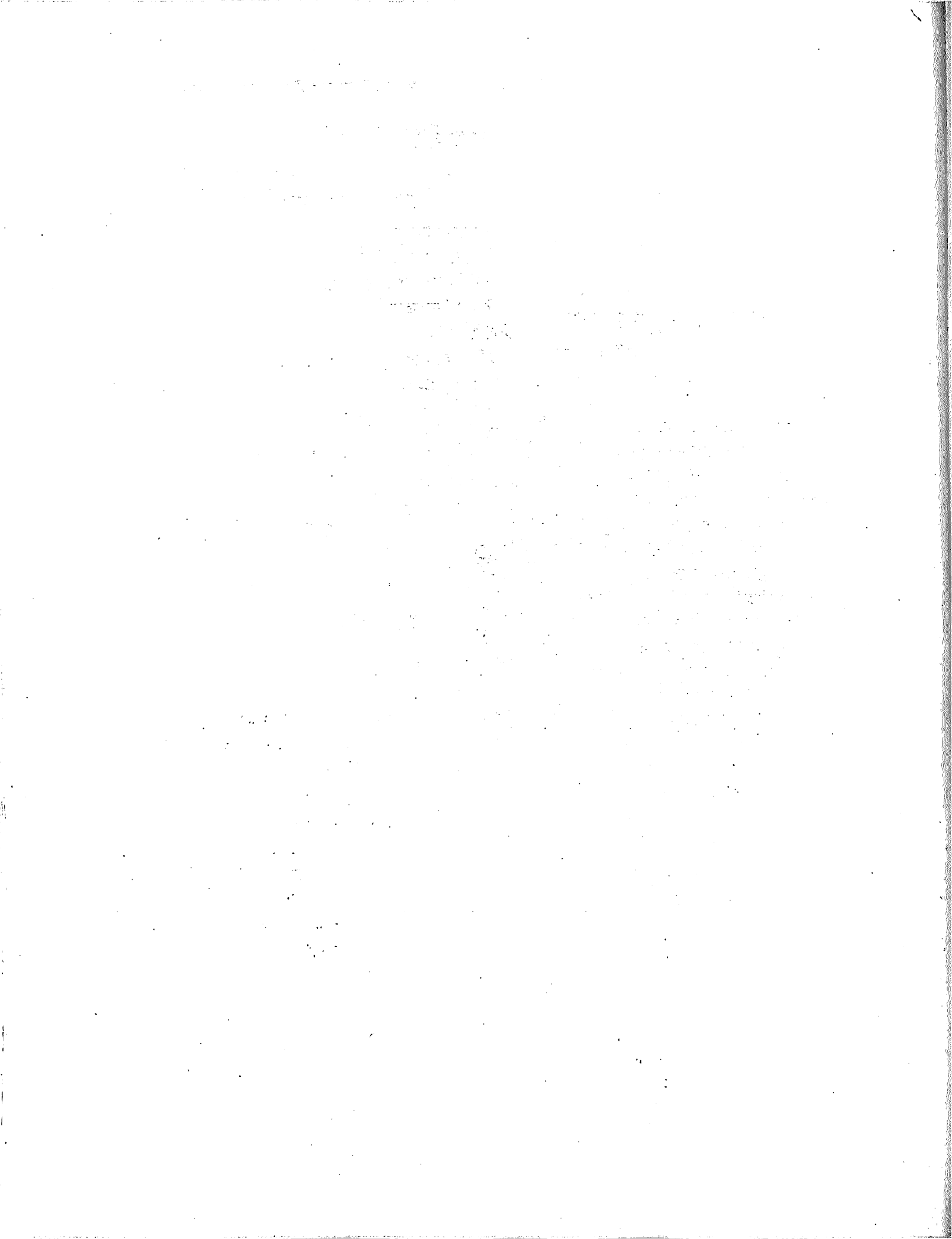
চকুপানীবোৰ যেতিয়া গোট মাৰে
ভঙা আইনাবোৰে শব্দ কৰে
জ্বলি উঠে ধোৱা ধুলি ছাই
হেৰাই যায় ভেদাভেদৰ সীমাৰেখা।
বুকুৰে বুকু মিলি যায়,
উঠিলে ধৰে বিশ্বজনীন ভাষাত
প্ৰতিবাদৰ জোৱাৰা।
উৰি যায় ফিৰিঙতি, বৈধতাৰ পাৰ ভাঙি
গাব খোজে এটি গান চিৰ সুন্দৰৰ।
চকুপানীবোৰ যেতিয়া গোট মাৰে
ভঙা আইনাবোৰে শব্দ কৰে
লব খোজে
নিৰাশাত জৰ্জৰিত যজ্ঞপাৰ লেখ
প্ৰতিফলিত হয়
ভগ্ন স্বপ্নৰ বিষাদ।।
চকুপানী যেতিয়া বৈ যায়
উটুৱাই নিয়ে হতাশা-নিৰাশা
লুইতৰ বলীয়া বানৰ দৰে।।
অথচ যেতিয়া চকুপানীবোৰ গোট মাৰে
ভঙা আইনাবোৰে শব্দ কৰে।।

সকিয়নী

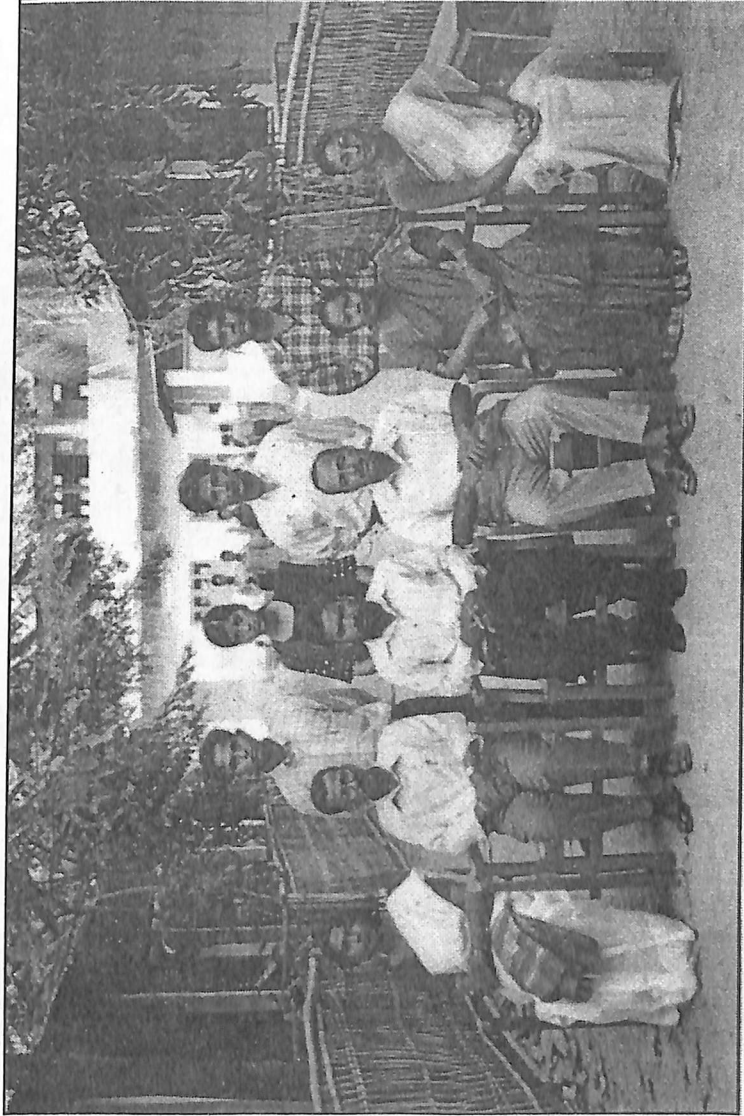
বিজু কলিতা

স্নাতক ২য় বৰ্ষ

সূৰ্য কেতিয়াবা আহিবনে
পৃথিৱীলৈ!
তৰাবোৰ কেতিয়াবা ওলাবনে
দিনত!
হোৱা নাই দেখোন
চন্দ্ৰ-সূৰ্য্য সলনি
নাই হোৱা সলনি আকাশ
তেস্তে মানুহৰ হ'ল কিয়???
.....
পাৰিবনে বন্দুকৰ গুলিয়ে
— স্তব্ধ কৰিব
কুলিৰ কোমল মাত,
পাৰিবনে সূৰ্য্যক পশ্চিমত
উদয় কৰিব,
আৰু পূৱত অন্ত পেলাব?
যদি পাৰে তেস্তে
উঠাই লোৱা বন্দুক
আৰু বৰ্ষণ কৰা গুলি।
কিন্তু যদি নোৱাৰে....
.....

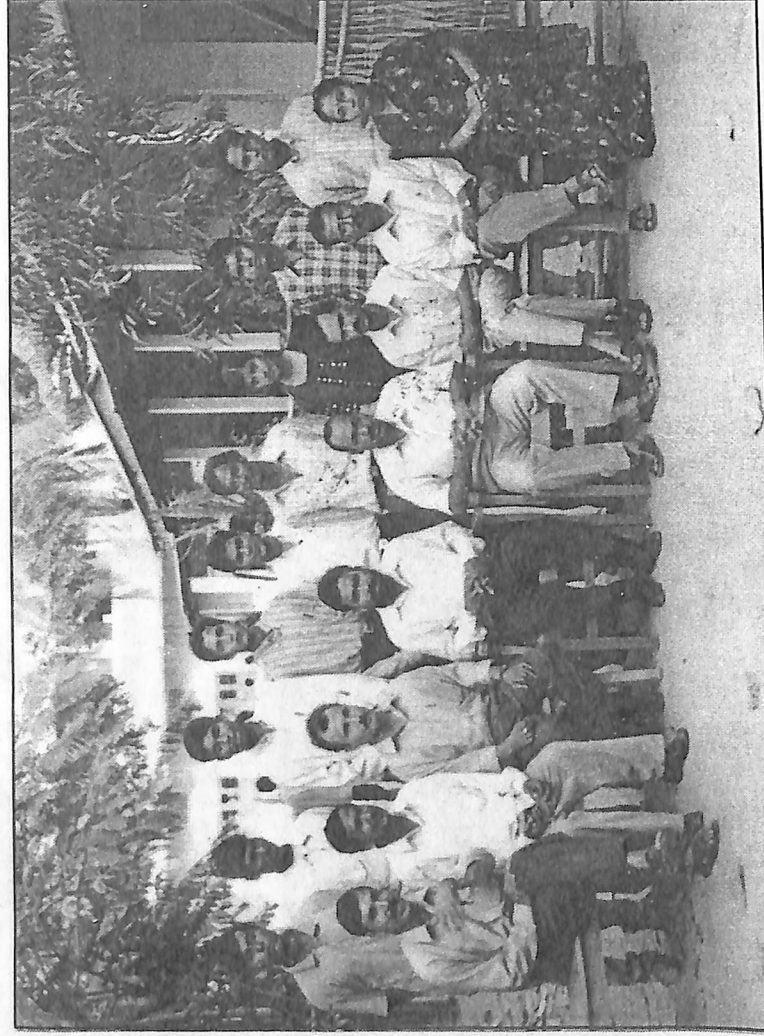

EDITORIAL BOARD

Sitting Row (Left to Right): Prof. Purnima Singh (Member), Prof. Bijoy Kalita (In-charge), Sri Hitesh Deka (Principal), Sri Radhey Shyam Tiwari (Vice-Principal), Prof. Swapna Smriti Mahanta (Member), Prof. Archana Bora (Member).
Standing Row (Left to Right): Biswajit Baruah (Editor), Jyotsna Sharma (Member), Sailendra Sharma (Member), Tarun Kumar (Editor).
Not in the Photo: Ajit Jha (Member).

EXECUTIVE COMMITTEE K.C.DAS COMMERCE COLLEGE STUDENTS' UNION

Sitting Row (Left to Right) (Prof.-in-charge) : Naba Kumar Goswami (Social Service), Dipak Barman (Boys' Common Room), Bhabhabhuti Sarma (Minor Games), Hitesh Deka (President), Radhey Shayam Tiwari (I/C General Secretary), Prabhat Chandra Kakati (Major Games), Bijoy Kalita (Magazine), Mrs. Malamoni Dutta (Girls' Common Room).
Not in the Photo : Shrabani Bhadra (Music & Culture), Murali Krishna Sarma (Debates & Symposium).
Standing Row (Left to Right) : Sabyasachy Sharma (Music & Culture), Rajkumar Sarma (Boys' Common Room), Dipak Kejriwal (Debates & Symposium), Swrap J. Chowdhury (General Secy.), Sailendra Sharma (Vice-President), Monoj Kumar Agarwalla (Asstt. General Secy.), Jyotsna Sharma (Girls' Common Room), Tarun Kumar (Editor), Biswajit Baruah (Editor).
Not in the Photo : Pradip Engti (Major Games), Yaqub Ali (Minor Games), Dinesh Mehta (Social Service).

TEACHING STAFF

Sitting Row (Left to Right) : Mrs. Jyashree Dam Paul Choudhury (Eco.), Naba Kumar Goswami (H.O.D. Comm.), Bhababhati Sarma (H.O.D. Manag.), Radhey Shayam Tiwari (H.O.D. M.I.L. & Vice-Principal), Hitesh Deka (Principal), S. Islam (H.O.D. Eco.), Runjun Phookun (H.O.D. B.M.S.T.), Prarthana Barua (H.O.D. English).

Standing Row (Left to Right) : Dipak Barman (H.O.D. Assamese), Bipul Kalita (Accy.), Prasanta Kr. Sharma (Comm.), Bijoy Kalita (Accy.), Prabhat Chandra Kakati (H.O.D. Accy.), Jayashree Pathak (B.M.S.T.), Swapna Smriti Mahanta (Assamese), Mrs. Malamoni Dutta (Manag.), Archana Bora (English), Purnima Singh (Hindi), Upasana Chakrabarty (Eco.), Runumoni Lahkar (Comm.), Jayanta Saharia (English), Safiqul Haque (Accy.).

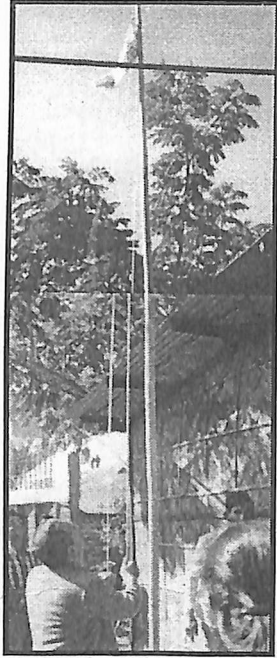
Not in the Photo : Anjita Bora (English), Shrabani Bhadra (Bengali), Pami Das Gupta (Bengali), Murali Krishna Sharma (Comm.), Ashima Sharma Bora (Mang.), Kukil Bora (Mang.).

OFFICE STAFF

Sitting Row (Left to Right) : Syed Afzal Hussain (Office Asstt.), Prafulla Chandra Barman (Office Asstt.), Saraju Kakoti (Office Asstt.), Rina Das (Library Asstt.).
Standing Row (Left to Right) : (4th Grade Staff) : Girish Deka, Hemen Barman, Hemanta Chandra Deka, Hemen Deka, Ratul Medhi (Library Bearer).
Not in the Photo : Prasanta Kumar Deka (Librarian), Gautam Choudhury (Accountant), Paresh Kalita (Office Asstt.), Hari Narayan Chaudhury (Office Asstt.), Madan Sarma (4th Grade Staff), Siba Charan Das (4th Grade staff).

OUR COLLEGE WEEK

**Inauguration of College Week Festival
by R.S. Tiwari, Vice-Principal.**

**Sri Dinesh Baruah, Chairman, (Assam Higher Secondary
Education Council) distributing prizes at prize distribution
ceremony of College Week Festival, 1997-98.**

OUR TALENTS

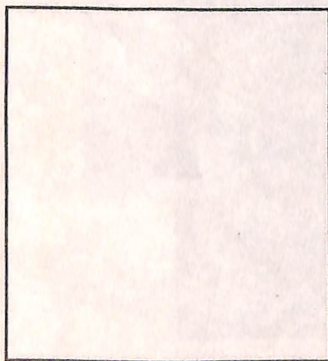
Ajit Raj Mehta
Best Social Worker & Best
Student of the year 1997-98.

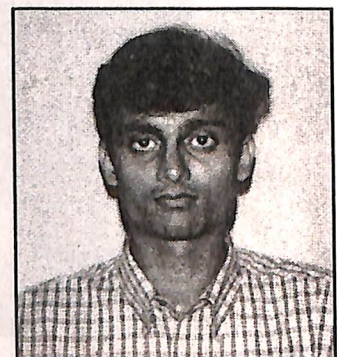
Ritesh Kr. Khater
Best Player in College Week
Festival.

Parna Roy
Best Singer in College Week
Festival.

Bimol Jain
Secured 1st Class in
Accountancy in B.Com. Final
Examination 1998

Dinesh Kr. Siktia
Secured 1st Class in
Management in B.Com. Final
Examination in 1998.

K. C. Das Commerce College Magazine

ENGLISH SECTION

Second Issue
Session : 1997-98

Prof-in-charge
Bijoy Kalita

Editors
Biswajit Baruah
Tarun Kumar

Content

English Section

Articles

1. Total Quality Management	✍ Prof. Madhab C. Bora	1
2. Net-Profit from Internet	✍ Smti. K. Singha	6
3. Comprehensive test ban treaty and India (CTBT)	✍ Monika Agarwal	10
4. The world we live in	✍ Md. Ziaulla	13
5. Mutual adjustment of two objectives in human life	✍ P. K. Deka	14
6. Student in discipline	✍ Anirban Roy	16
7. Glimpes of Shakespearian literature	✍ Vicky Acharjee	18
8. Drug Abuse a social problem	✍ Mrs.Runjun Phookan	20
9. The secret of success	✍ Arindam Bhattacharjee	23
10. CALENDER - Its formation and development	✍ Pallav Ghosh	24
11. Doing their own thing	✍ Dr. S. Islam	26

Poems

1. I want my childhood	✍ Paplu Paitya	27
2. Life in Bits and Pieces	✍ Sandeep Tiwari	27
3. Behind every grace lies an evil	✍ Priyanka Chaurasia	27
4. 'Oh Friend' Friend of mind	✍ K. R. Bhuyan	28
5. A lovely lovely Friend	✍ Shailendra Kumar Jha	28
6. Feeling	✍ Jyoti Prakash	28
7. Kashmir	✍ Pankaj Prashad	29
8. Our class	✍ Jyotsna Shafma	29
9. Assam	✍ Arun Bajaj	29
10. My Dying Father	✍ Sujeet Kumar	30
11. A Big Problem	✍ Goldie Mehta	30
12. A Tribute	✍ Ajit Jha	30

Stories

1. Eyes - A short story	✍ Sajjad Hussain	31
-------------------------	------------------	----

Jokes

1. It is fun time	✍ Amit Jain	32
-------------------	-------------	----

Time table

✍ Mintu Sharma	32
----------------	----

Quize

✍ Kamal Mazumder	33
------------------	----

Results of College Week Festival

34

ARTICLE

Total Quality Management

Prof. Madhab C. Bora
B.E., M.Eng., Ph.D., M.I.I.E., M.C.S.I.,
M.I.S.D.S.I., M.I.S.T.E., F.I.E (India)
DEAN

School of Management Sciences
Tezpur University : Tezpur 784001

The importance of quality can not be overemphasised. It is a crucial factor that decides the survival and growth of an organization. It has different meanings for different sections of people dealing with it. The customer or the consumer of the product expects certain quality 'service' from the product. The retailer would like to deal with products of 'good' quality so that he could get customers and that his quality products for growth and reputation of his business. Quality has even a greater impact on the survival and growth of the manufacturing firm. It is not only to satisfy the needs of the customers but also to utilise the resources optimally to thrive in the competing market.

Quality refers to a certain standard of product or service. It is the performance of the product as per the commitment made by the producer to the consumer. Various factors contribute to the 'quality' of a product or service. While in most cases these factors could be measurable or tangible, in many cases the factors could be qualitative or intangible. It is more so in case of service. Even quality of some products are determined on the basis of intangible factors only. Tea is such a product – its quality is decided on the basis of quality parameters like aroma, colour, liquor strength, etc. The combination of the various quality parameters decides the quality of the product or the service. Again 'quality' is a relative term. While some users may be satisfied with a certain level of quality,

some others might seek a much higher quality. While some users may put emphasis on certain quality parameters, some others might pay less importance on those parameters. However, in case of industrial products all users do look for certain level of common quality parameters – size, shape, look, functions, durability, reliability, cost, etc. The minimum acceptable level of such parameters are specified in the form of standards – National and International.

The quality theme, underscoring the production activities, is continuous control of quality parameters. Its manifestations take many forms and provoke diverse attitudes. To the company statisticians, it is a challenge to develop statistical formulae compatible with the production process and quality directives. Inspectors make measurements and observations to effectuate the statistical design. Supervisors are the interface between quality goals set by top management and the execution of programs to attain the goals, a critical position in quality control efforts. Finally, the workers who are the basic sources of quality are subjected to exhortations from quality conscious supervisors, to motivational propaganda of quality programs, and to performance ratings from inspection procedures.

It is needless to say that through quality improvement it is possible to reduce the cost of production and thereby to increase the profit margin of any firm. There is a great deal of profit to be made by quality improvements in

products and services, business process, and people. For example, internal analysts at IBM put the cost of nonconformance or failure to meet quality standards in its products and services at a minimum of \$5.6 billion in 1996. To this figure can be added the costs of poor business processes estimated to be \$2 billion. The two estimates taken together, represented \$7.6 billion worth of potential savings. In India, plants are struggling to reduce their rejection rates to under 5%. In other words, a colossal amount of Rs. 6000 crores of products – 5% of country's Rs. 1,20,000 crores of industrial production in 1993-94, ended up on the scrap-heap even before they left the factory gates.

Savings on the cost of people is still another potential area for adding to the profit margins. With high labour turnover in many industries, the cost of recruitment and training has gone up. It has been particularly true in the software development sector. The conclusion that quality improvement in products and services, business processes and people is profitable, is inescapable. 'Expressed in business terms, quality – or the lack of it – is the single greatest factor in achieving market success for any company', said Peter W. Moir, a former Executive of IBM, 'and must therefore be a matter of prime importance for executive management.'

While talking about quality, one is to take into consideration the cost factor involved in it. The cost of quality is a shorthand formula for all the business costs, appraisal costs, internal service. These include prevention costs, appraisal costs, internal failure costs, external failure costs, the cost of exceeding customer requirements, and finally the cost of lost opportunities. Taken together, these costs can drain a company of 20-30 percent of its revenue or turnover. Key areas of waste in a company include material, capital and time, of which time is perhaps the biggest cost.

The growth of a firm is directly linked

with the quality of the products or services it produces. The higher the quality of the product, higher the market it captures. This leads to higher profit and consequently to higher retained earnings. As such, more fund could be made available for quality improvement, for sales promotion, and for expansion of the business. The result is naturally the growth of the firm.

Realizing the importance of good quality and services to be produced, the present day emphasis been shifted to TOTAL QUALITY MANAGEMENT. Here the stress is put on producing the 'good quality' product/service FIRST TIME, rather than rejecting the bad quality products to ensure despatching acceptable products to the consumers. It is achieved through perfection at all levels and by infusing the motivation to produce quality products in the minds of all involved. It is to look at the totality rather than looking at the traditional tools and techniques of quality control. As one popular book on Total Quality Management (TQM) says : "TQM process is like eating an elephant. You do it in small, bite-sized chunks allowing plenty of time for chewing and digestion. Don't try to rush either eating an elephant or running a TQM process, it can't be done. TQM is about self-improvement through team-building to better working practices. TQM is about the gradual change of people's behaviour practices. TQM is about the gradual change of people's behaviour towards the tasks they perform and their attitude towards other people. Run your process slowly to start, in small steps and often, allowing plenty of time for people to change their behaviour and when you feel discouraged, remember : TQM is an activity almost as frustrating as herding cats!"

The above quote clearly indicates that TQM is a systems approach. It is the interaction and interdependence of several subsystems that give effect to the concept of TQM. The various facets of TQM can be

summarised as discussed below :

A. Quality and Profit :

It has already been stated that quality products contribute to the profit margin. It is possible to minimize the cost of rework, scrapping, customer dissatisfaction, etc. through quality production. Besides, the sales could be increased through quality production. It is one of the methods to improve the profit margin.

Though it is felt that increase sales would increase the profit, it means increased operating costs also. Rather than rely exclusively on the route of increasing sale to gain profit, quality improvement becomes a shortcut to improved profits.

B. Right First Time :

At the heart of TQM is the conviction that it is possible to achieve defect-free work most of the time. This assertion is phrased in various ways as RIGHT FIRST TIME, WORKING SMARTER. Or ZERO-DEFECTS. The right first time or zero defect is the result of an emphasis on prevention and the diligent use of measurements, process controls and the data-driven elimination of waste and error. It serves as a goal for continuous improvement.

C. Acceptable Quality Level (AQL) :

Acceptable quality levels which have arisen in industry since the end of the Second World War offer a diametrically opposed mind-set to total quality. Instead of getting it right first time, focussing on zero-defects, the company encourages defects or improving the quality increases and it takes time. This time for 'perfection' might be crucial in the sense that the company might lose the market for ever.

D. Competitive Benchmarking :

Competitive benchmarking is a management process that helps firms to assess their

competition and themselves and to use that knowledge in designing a practical plan to achieve superiority in the marketplace. To strive to be better than the best competitor is the target. The measurement takes place along the three components of a total quality program – products and services, business processes and procedures, and people. The idea is to benchmark performance, not only with one's direct competitors, but with other firms as well to discover best practice and bring that practice back to one's own company.

E. Everyone is Involved :

In fact, everyone is involved in producing defects. In the conventional approach, an accusing finger was pointed at the shop floor. Two-thirds of the workers are excluded from the quality concerns. In TQM everyone is involved in the process; from the Managing Director down the ranks of management to the junior office-clerk, the labourer, the cleaner, and the janitorial staff. Everyone in the company is responsible for producing quality goods and services and cutting the cost of quality.

F. Synergy in Team Work :

Synergy is the result of team work in which the output is greater than each of the inputs taken separately and also greater than the sum total of the inputs. The Japanese are great believers in synergy. There are no status differences between the engineers with the erudite knowledge and workers with practical knowledge. Both types of knowledge are essential for progress.

G. Ownership and Elements of Self-Management :

It may not be possible for most people to have commercial ownership of the firm they work in but they can at least enjoy psychological ownership at work. Total quality programs are founded on the principle that people want to own the problems, the data-driven

investigations, the processes, the solutions, the recognition and ultimately the success associated with quality improvement. By advocating psychological ownership TQM ties in with developments in organizational design away from traditional models of imposing management control over employees' behaviour.

H. Managers as Role Models :

At all levels managers need to be conscious that they are role models for total quality. What they say about total quality is important. What they do is absolutely critical. 'Teaching people, leading people, showing people, providing tools – everything loses meaning, if employers, customers and suppliers feel that management is not walking like they talk'. The very best TQM program accordingly builds in a system of management feedback so that managers get some idea on how they are doing as role models for quality.

I. Recognition and Reward :

An appropriate system of recognition and reward is critical to any company's TQM program, particularly as the quality improvement process offers greater involvement to ordinary working people. Passive reinforcement through recognition and reward is essential to maintain achievement and continuous improvement through participative problem-solving projects. People work for many reasons – for achievement, advancement, increased responsibility, recognition, job interest as well as money. Both recognition and rewards have a awareness of self-worth and self-esteem. The giving of recognition and rewards are gestures that recognize a person's uniqueness and human dignity. They also have a social value since they are often given in the presence of colleagues. The levels of needs as suggested by Maslow are to be recognized and properly handled with.

J. The Quality Delivery Process :

TQM is not just about awareness of quality. TQM demands the implementation of new systems : 'the quality delivery process' is a generic name for such a system. The purposes of the quality delivery process are to : (i) ensure that everyone works on the critical success activities, (ii) improve the quality of work delivered, (iii) eliminate work that is wasted, (iv) harness the combined skill, and (v) satisfy the external customers.

TOOLS AND TEACHING OF TOTAL QUALITY MANAGEMENT

A wide variety and number of tools and techniques are available for total quality management. Most of these techniques are based on statistical analysis, and hence are quantitative. Some of the techniques are mentioned below :

(i) Techniques for Analysing a Quality Process :

There are four common and popular techniques for analysing a quality process : (i) Flow Chart, (ii) Histograms, (iii) Run Charts, and (iv) Control Charts

(ii) Statistical Process Control :

Statistical process control (SPC) aims at achieving defect prevention and to pursue never ending improvement. It also reduces variability in delivery times, completion times, methods, attitudes, equipment and materials. A process is said to be operating in statistical control when the only source of variation is common causes. 'But a state of statistical control is not a natural state for a manufacturing process', wrote Deeming. 'It is instead an achievement, arrived at by elimination, one by one, by determined effort, of special causes of excessive variation.' The initial function of any process control system is to give a statistical signal when special causes of variation represent and to avoid giv-

ing false signals when they are not present. Such a signalling system enables appropriate action that can eliminate those special causes and prevent their reappearance.

(iii) Organized Problem Solving :

In looking at problems people tend to lock on to one perspective, one aspect of the problem to the exclusion of other viewpoints or perspectives. It is also termed as mental set or fixity. The Eskimos' Nine-dot problem reveals this nature in human being to a great extent. Organized problem solving is used to pry loose a person from only one perspective on a problem. The techniques of organized problem solving are used to get people to see problems from all angles.

(iv) Problem Solving Tools :

Various problem-solving tools are applied depending on the nature of the problem.

(a) Brainstorming : Brainstorming is an effective technique to help a quality improvement team identify a problem, sort out its causes and come up with solutions. It is a way of getting a large number of ideas from a group of people in a short time. It can be used effectively for the first three steps of the problem-solving cycle – to identify problems, sort out causes from efforts, and come up with creative solutions.

(b) The Fishbone Diagram : The fishbone diagram, or the Ishikawa diagram, is a cause-and-effect diagram which when completed resembles the skeleton of a fish. This diagram helps the team to separate out causes from effects and to see a problem in its totality. Another aspect of diagramming causes and their effects is that one can tell at a glance whether the problem has been thoroughly investigated. A cause and effect diagram which contains much detail, if that detail is legitimate, indicates how deeply a group has gone into the process of investigation.

(c) The Pareto Diagram :

Vilfredo Pareto, an Italian economist, established a universal law that 80 percent of anything is attributed to 20 percent of its causes. For example, 80 percent of road accidents occur on 20 percent of the total roadways, or some roads are more dangerous than others. And 80 percent of absenteeism in a company can be assigned to only 20 percent of the work force – or some people are off work and stay off work longer than others. This 80-20 law has come to be called the Pareto principle after its founder. In problem solving, it is helpful to determine the key causes – those 20 percent – which lead to 80 percent of the problem and cure them.

(d) Data collection :

Collecting data is another aspect of analysing problems. Facts, not opinions, fuel good problem-solving. Team members must be insistent on bypassing opinion-based arguments to uncover the facts of a problem. While it is difficult to collect reliable data about some problems, this tends not to be the case with most problems that quality improvement teams tackle.

CONCLUSIONS :

It is needless to say that quality is the driving force for the progress of any company. It reflects the organizational culture, sincerity, care-for-customer, and status of a company. Quality improvement relies on prevention of producing non-conforming products or services rather than rejection such 'goods; after production. This concept warrants the need for total quality management – to look into the total system that affects the maintenance of quality standards, and not to the subsystem of quality control. Such a concept would ensure production of quality goods and services and would carry the company along the path of success. Total quality management would ensure sustainable growth for any company.

NET-PROFIT FROM INTERNET

1. Introduction :

With the advancements of technology we see the life-style of modern people is undergoing a major transformation. Due to this transformation many fundamental concepts of today's world need to be redefined. The major event leading to this transformation in human civilisation is the stable marriage between the computation and the communication technologies. This successful marriage is blessed by what is called today Internet. Now, information can flow across all geographical, economical and political boundaries thereby establishes an equilibrium state of knowledge and information. The rich pool of human knowledge and information is now shared by anybody irrespective of caste, creed and citizenship. Moreover, people can enrich this pool by publishing their domain specific knowledge in the Internet from any corner of the world. This eutopian world of Internet is not centrally controlled by anybody, hence it is not a property of any country. It is a global public asset like oxygen-rich air. The growth and maintenance of this global system is based on the paradigm of cooperation, and coordination of all.

2. What is Internet :

The main philosophy of a Personal Computer (PC) is that only one person can work at a time. This philosophy created a map of small isolated islands of computing centres. Computers were mainly used for scientific computations only and hence the popular term COMPUTER for this machine was evolved.

Smriti. K. Sinha
Deptt. of Computer Science
Tezpur University, Assam, India

The information generated in such isolated centre was not directly sharable. Long before the computer technology we had a well developed technology for communication. The communication technology today is full grown and provides us telephone, microwave, fax and satellite link. When the computers are linked by any of these communication medium we get network of computers.

2.1 Network of Computers :

A computer network means an interconnected collection of autonomous computers. Two computers are said to be interconnected if they are able to exchange information. The connection may be via wire or wireless. By requiring the computers to be autonomous, we wish to exclude from our definition, systems in which there is a clear Master Slave relation as in imperialism. If one computer can forcibly start, stop, or control another one, then the computers are not autonomous. The relation between the computers in network environment is termed as Client Server relation. Here a client requests the server for a service and the server provides the service. Since the word *administration* is imperialistic in flavour we prefer to replace it by the word *management* and hence we get the term *Network Management*. The main objectives of computer network are resource sharing, high reliability and economy. The small computers like desktop have better price performance ratio than mainframe computers.

The Network may be different types like

Local Area Network (LAN) and Wide Area Network (WAN). LAN is confined to a limited area, may be within an office. The main characteristic of LAN is to carry messages at higher speed between computers that are connected over short distances. The mode of operation is broadcasting. Each packet of *information is transmitted to computers* in the network and each computer is responsible for receiving the packets that are addressed for it. Main LAN technologies are Internet and Fast Internet and the transmission speed range is 10-100 mbps (mega bits per second). The medium of transmission is cable. On the other hand WAN spans over a wide area, as the name suggests. The area may be entire country like India and the computers are connected by VSATs (Very Small Aperture Terminals). The main characteristic of WAN is to carry messages at lower speed between computers that are connected over long distances. The mode of operation is store and forward. That means, a packet of information may hop from the source computer to zero or more intermediate machine before reaching the target machine. During the process, the intermediate machine will store the messages till clear line is available and then forward it to the next machine. Examples of WANs in India are ERNET, NICNET, VLNL etc.

2.2 Internet :

The process of building up a network of such networks is called internet working. Internet working of networks of the world is already done using special purpose computers called routers, gateways etc. and such a world wide networks is popularly termed as Internet. Each and every computer connected to Internet has a unique address called an IP address. Say for example the IP address of a computer at Tezpur University is 202.148.127.20 and it is connected to the WAN ERNET. Information stored in this machine can be retrieved from any computer connected to Internet if permitted to do so. Similarly information can be forwarded to this

machine using this IP address. Now, for a common user it is hard to remember correctly such a long number hence a textual name is associated with this number and such a name is called domain name. A user can use this domain name in lieu of the IP address. For example the domain name of the machine 202.148.127.20 is chitralekha, tezu.ernet.in.

3. Service of Internet :

Many useful services are provided over Internet. Basically these very popular services played the role of catalysts for the exponential growth of Internet and brought about what is called Webolution today. The growth is to such an extent that the current 4-bytes IP address will very soon be exhausted. It is expected that each and every family of the world will connect to Internet in the next few decades. Therefore the Internet experts suggest a 16 byte IP address for next generation IP, IPv6. The main services are –

1. E-mail : This is the electronic substitute of conventional mail service provided by the post offices. E-mail is much faster than the conventional mail system and may be because of this, conventional mail is now a days termed as Snail Mail.

2. FTP : File Transfer Protocol is used to download files from a remote machine if permitted to do so by the remote machine.

3. TELNET : It is a service which allows a local machine now works as a terminal of the remote machine.

4. WWW : World Wide Web is the most popular service provided on the Internet. The popularity is to such an extent that people very often confuse WWW as synonym of Internet. Which is obviously not true. WWW was originated by Timothy Berners-Lee (TBL) WWW is simply defined as the universe of global network accessible information system. It is an abstract space within which people can interact and is chiefly populated by inter

linked pages containing hypermedia information. Hypermedia information consists of text, image, audio and video information. The main components of this service consists of a software called a browser cum navigator and a server called web server. The client and the server communicate using a protocol called HTTP (Hyper Text Transport Protocol). Actually this service webified the knowledge pool of mankind. As a result information on any topic of interest can be delivered to the door step of the client.

4. A Net-Transformed World :

As a result of this webolution many basic concepts of modern world will undergo a sea change in the 21st century. We may have to redefine these basic concepts which will have direct or indirect impact on life style of the people of the next century. For the first half of the century the old and the new definitions of these basic concepts may coexist but who knows in the next half the new definitions may replace the old ones pushing old definitions to history for ever. Some representative subset of fundamental concepts are discussed below :

4.1 Digital Book and Digital Library:

The first concept which is undergoing a drastic change is the concept of books. Each page may contain limited number of text lines and pictures, all in static form. The organization of information in a book is linear one. Digital book is a collection of web pages written in a markup language called Hyper Text Mark up Language (HTML). It is displayed by web browser on the screen in a nice way which a user can read. The digital book not only displays static text and pictures but also can play music and display video clippings whenever required. Another advantage is the nonlinear organization of contents of the book. A reader can jump from one point to the another related point by clicking a predefined link. Another advantage is instantaneous

searching of a particular term within the concerned book or across other related books. Above all publication and distribution of digital book in electronic media is much cheaper than that of paper based books. Already digital books are booming in the market worldwide. Publication and distribution of digital books is simply confined to proper management of websites.

Like books library concept will also be changed. Digital library will a collection of digital books with proper access control mechanisms. Library searching for digital library we be a trivial task. A searching may generate a web page having links to only related pages thereby make the lives of library users painless.

4.2 Digital News Papers :

The word 'paper' in the term News Paper will only have historical connotation. In 21st century no news will reach the door steps of readers in folded papers. The reader with a hot cup of morning tea will simply choose his favourite news paper by clicking the mouse and the paper will be displayed on the screen. Moreover if the reader wants to read particular types of news then a specially tailored software agent fitting properly with the tastes and preferences of the user concerned will filter out specific news cuttings from a wide range of news papers and organize them according to priority and deliver it to the busy user. This is not dream today, the process of translating it to reality is already going on. Even in India many news papers publish digital version of their dailies on the web.

4.3 Digital Money and Electronic Commerce :

Like so many other tools of civilization, money has three functions in society. First, money is a unit of account or a way to measure and record value. Second, it is a way to store value conveniently for future use. Finally,

it is a medium of exchange. History of money starts from Barter system of primitive society. Because of obvious limitations of exchange in such system led to the use of proxies for value. In societies near oceans sea shells served, in other places special stones. Later on pieces of metals, often gold or silver did duty and can be shaped into coins. Today, money is represented by paper notes but in the digital era we shall see a new representative of money. It is well perceived that in the next century charged electron will represent digital money. A lot of research works on digital money is done. The digital money will be the basic medium of exchange in the much talked about Electronic Commerce. Electronic commerce is a new paradigm of business transactions on Internet. Consumer and Merchants will make their deals over internet via their respective banks. The major issues of E-Commerce are the authentication and the confidentiality. Many authentication protocols are already developed using digital signature, a revolutionary contribution of cryptography. Confidentiality can also be resolved by using digital envelope created by proper encryption mechanism. Many e-commerce solutions like cybercash are already in practice in some of the developed countries like USA, Australia etc. Most of them use special type of card called Smartcards. Debits, credit and settlement of bank transactions over Internet is much faster than conventional system.

4.4 Net-Education :

The domain of education will have a drastic transformation in the next century. If we consider a space time coordinate system with the Same Time (ST), Different Time (DT), Same Place (SP) and Different Place (DP) then we get four quadrants – (ST, SP), (ST, DP), (DT, SP) and (DT, DP). At present for educational instructions students and teacher assemble at the same class room i.e. they interact in the quadrant (ST, SP) and the teacher broadcasts the information and students receive. With the development of TV a teacher may deliver a lecturer from a centre

and the students may listen to it from different places that is the interaction will be in the quadrant (DT, DP). With the Internet technology now student and teacher can interact will be in the quadrant (DT, DP). As a result we may find today's colleges and Universities are substituted by net-college and net-versitics, which are simply websites. For the degree based education a person need not spent a major part of his/her life, termed today as student life, within the four walls of class rooms. He/she can acquire degrees in subjects which do not end laboratory works sitting at home at his/her own space and side by side doing other productive works. Few net-varsities are already launched on Internet.

5. Conclusion :

In this article we presented a preview of life-styles of the citizen of this world in the next century. It is hoped that each and every family will be connected to internet. What we think today as fantasy will be reality tomorrow. The trend is already going in the direction. Even though Internet technology is expensive but considering the services net profit is very high. We hope India will also be in this futuristic map. But before that some preconditions are to be looked into deeply. In India 80% of the population is in villages and only 20% is concentrated in few urban areas only. Such Hitech concepts are not yet applicable for rural India due to lack of basic infrastructural facilities like reliable satellite based communication, uninterrupted power supply etc. Moreover, majority of the rural Indians are neither properly educated nor economically sound. Unless due priorities are given for rural India, with such modern concepts only a vertex of Indian population will enter into digital 21st century but the base will remain in 19th century. At the end of the 20th century we, the Indians donot dare to claim to be in 20th century, so far living standard is concerned.

Comprehensive Test Ban Treaty and India (CTBT)

*Monika Agarwal
TDC Ist Year*

CTBT stands for comprehensive Test Ban Treaty. During the second world war, the world had witnessed the devastating capabilities of nuclear weapons. The stock of these weapons increased manifold with the five nuclear powers which includes the USA, the U.K, France, Russia and China particularly during the cold war years during seventies and eighties. As per one estimate the five nuclear powers had carried out over 2000 tests upto 1995 and possessed over 16000 nuclear weapons upto 1995, which are sufficient to destroy this planet several times. More than 50% of the weapons are held by the USA alone. Efforts are made by the humanity in the past to control the production of such weapons for the future. In the year 1971, the world community signed the non-proliferation treaty (NPT). Main provisions of the treaty were that non-nuclear countries were not allowed to pursue the development of nuclear technology, though there was no such restriction on the 5 nuclear powers and the nuclear weaponry to non-nuclear countries. India had opposed the NPT from the very beginning, mainly on the grounds of it being discriminatory against the non nuclear countries on the one hand and lack of disarmament clause in it, on the other. Since then it had been demanding a comprehensive treaty which is non discriminatory as well as also aimed at reducing the stock of existing nuclear weapons and warheads. The world community in May 1995, permanently extended the NPT but again, India was not a signatory to it

and stuck to its earlier stand.

Fresh talks on a comprehensive Ban on nuclear testing started in January 1994 in Geneva. Several countries including India recommended a comprehensive treaty to replace the NPT. Such comprehensive treaty was sought to have an in-built time bound plan for global disarmament which would gradually result in total destruction of existing nuclear weapons, in a phased manner. The USA wanted to have some legal basis for the treaty so that it could be enforced by the united nations.

Draft Treaty and Controversial Issues:

44 nations were identified as signatories to the treaty. U.K, Russia and China demand that the 5 nuclear powers and 3 'threshold' nations (India, Pakistan and Israel) should sign the treaty as original members, while all other participating countries who have nuclear reactor programme should sign the treaty. The UN also requires that before the treaty, as circulated to the member nations for approval, the draft be approved by all the 44 participating nations. If any one of the nations doesn't approve the draft, it would be deemed to have been vetoed. The approval draft was required to reach the UN on Sept. 18, 1996 and as per the original schedule, the member countries were required to ratify the treaty, latest by January 1999.

The draft of the treaty which was discussed by 61 participating countries in August 1996 includes provisions for Comprehen-

sive Ban on the Nuclear Test and proliferation of nuclear capabilities. In the original draft even the peaceful explosions were banned but after a request received from China, it was agreed to incorporate a clause to review peaceful nuclear explosions after 10 years of treaty. The treaty also has a provision for a periodical physical inspections of nuclear installations, weapons, warheads etc. to ensure that no country carries out any activity contrary to the provisions of the treaty. The draft CTBT also provided for political and economic sanctions against the nations which violate any of the clauses of the treaty.

There are two main controversial issues on which 61 nations, which were discussing to decide legal and political basis for treaty, deliberated at length. The first unresolved issue is 'entry into force' clause. This provision contained in article XIV of the chairman's speech on the draft of the treaty states that by Jan 1999, when all the participating nations ratify and sign the treaty, CTBT will enter into force. America has also suggested that even if all the countries do not ratify the treaty by the due date, the ratification procedure should be amended to ensure its enforcement. This suggestion is apparently aimed at side lining the objections raised by India. The second controversial issue is with regard to the 'verification regime', which provides for penal actions against the defaulters. The identification of defaulters and physical verifications for legal actions are two related problems on which most of the participating countries had diverse views. Upgrading of international monitoring stations was another related issue.

Double Standard : The Indian public is uninformed about the intricacies of the nuclear issue or the severity of the American game plan. The signing or not signing of the CTBT is not the issue, though the Americans constantly tell the Indian government that, this should be the eventual objective. At present what the US is insisting on is that India must

not decline to sign CTBT which the Americans want ready by January 1999.

In true sense CTBT was nothing to do with the total elimination of nuclear weapons and everything to do with putting a cap on India's Nuclear capability. The next American plan is to conclude a fissile material cut off, which looks rather unlikely at present and force India to sign it, thus virtually destroying India's 'nuclear option' which is being fondly maintained.

Were this all, things would have been lamentable enough. They have indeed become scandalous because the proposed CTBT, as being dictated by the Americans and their obedient allies, is neither comprehensive nor does it ban the tests. It does proscribe underground tests. But there is going to be no ban at all on what are called 'Hydronuclear tests' that can be conducted in laboratories.

Even this is not the end of the story. Mr. Bill Clinton has seen to it that the CTBT will have clause under which America (and other nuclear weapon powers) could opt out of the treaty and conduct fresh nuclear tests if these were deemed necessary by the country concerned for its security.

Added to this some other tricks the Americans are trying. At the UN they are attempting to get the CTBT declared a 'Universal Law' and nuclear proliferation a threat to international security against which the security council should have power to act. For the present, protests by the third world have halted this mischief but the Americans are bound to try again.

India's stand and options : India was opposed to the draft right from the beginning. Indian ambassador to UN Ms. Arundhati Ghose criticised the draft treaty as merely a 'Nuclear Weapons Test Explosion Ban Treaty, as it had nothing for destroying the existing nuclear warheads. Moreover, possibilities of non explosive testing and

upgradation of existing nuclear warheads delivery systems were not covered to be checked by the draft. Ms. Ghose has made Indian stand clear by rejecting this clause altogether in any form and refused to send it to the conference on disarmament (CD) under any circumstances. After detailed discussion, India formally vetoed the CTBT draft in August 1996.

After the Indian veto, CD had three options as under :

(a) Recommended to the UN general Assembly that there was no consensus on the draft in the ad-hoc committee. Such an option was a diluted basis for a CTBT

(b) Reintroduce the draft of CTBT, vetoed by Indian. But this option was only po-

litical, not procedural.

(c) Send back the report to the ad-hoc committee for further work, as was suggested by some participating countries.

Notwithstanding the global pressure, mainly from USA, Indian veto of the text of CTBT has reaffirmed her resolve and stand on the CTBT. Unless the 5 nuclear powers bind themselves to gradual and phased destruction of existing nuclear arsenal, CTBT in its present form is also going to be discriminatory. India has done well to resist arm-twisting by the 5 nuclear powers while exercising her sovereign right to veto any international treaty which runs contrary to its national interests and security.

Violent attempts at reform always end by retarding reform. Do not say, "You are bad"; say only, "You are good, but be better."

— Swami Vivekananda

Even the least work done for others awakens the power within, gradually instils into the heart the strength of a lion

— Swami Vivekananda

Violence inevitably attracts moral inferiors. Time has always proved that illustrious are succeeded by scoundrels

— Albert Einstein

THE WORLD WE LIVE IN

MD. Ziaullah
H.S. Ist year

What kind of world we are living in can be well defined by looking at the nature of today's generation. Today, we are marching towards 21st Century. Today, there is no such field of knowledge of other man which is lagging behind. In today's world science is at its Zenith. Economically, politically, in fact in all the realms we have made progress. But socially? What is the Social Status of a human being in today's world? Can we still say that we have attained complete freedom? What has happened to the young generation? Even after 51 years of freedom from the Britishers, still can we say that we are free? No, because freedom not only means being free from slavery of another country but free from poverty, free from illiteracy, and free from other negative passions of life as well as society. Today's young generations instead of taking it towards the path of progress and marching ahead to the 21st Century, are pulling it back in the paths of Slavery – not of body but of mind. They are running after money, drugs, fashion, western styles. They are no longer true sons and daughters of India. We, the

youngsters of today are going to be responsible citizens of tomorrow. But how many of us have the feeling of oneness. Today, a man is the enemy of other man. He quinces his hands by flowing the blood of another flesh and blood. Today we donot have the pen in our hands to take out the hidden power in our minds and write them on a paper, instead we have swords in our hands to stab others. We donot have the Sickles to cut the rich harvest of nature but rifles to wipe out the name of humanity from this world. Do we still call ourselves civilised human beings? I call them cannibals.

Do we represent our rich culture and heritage or we auction them in the foreign market? There is no evil or devil in atom bombs but in our soul itself. Until and unless, we do not take it out and throw it out for ever, never think of it again, we are not going to have a free world, a free India.

So, dear friends, come lets unite again and with our hands in hand kill this devil and bring back once more the days of Ashoka.

Do you know what is true love? There is only one true love, the love from the divine, which in human being turns in love for the divine, shall we say that the nature of the divine love.

— Mother

Mutual Adjustment of two objectives in human life

P. K. Deka
B.Sc. (Bot) M.L. Sc.
Librarian

Some of the objectives of life are absolute in the sense that they are of all times and of all countries. For example happiness is an absolute objective of a man throughout his life. And a step more, perfection of the mankind is an absolute objective of this kind through the history of lives as a whole. It is very necessary to supplement absolute objectives by clear topical objectives. Topical objectives are true of a given country at a given time or of a given environment at a given time and these vary from place to place and person to person and time to time. The topical objectives are of great practical importance and therefore, these must be carefully selected and co-ordinated with the absolute objectives.

Duties and responsibilities towards society :

A man cannot live alone. So, a person must have to do some sorts of duties because, he has the responsibility towards his society. He must serve the people of his society and to say broadly, the mankind. No person can serve well until his social sentiments become cordial and spontaneous. Every person of the society should have the cordial will of making good to people.

Political Position :

The twentieth century is a century of complex politics, specially in India, it has reflected a stern, quick changing light. Now, politics has got the first place in the world. The Indians should be aware of this and they must take the proper political ideal which will be a helping hand to achieve their complete freedom. This ideal must be scientific and

correct and proper to a given country to a given time and to given persons. A person should be able to determine his personal political position from the aforesaid point of views. Lastly, I say, no person can escape, at present, from politics. He is affected by politics in every moment directly or indirectly.

Self analysis and self realisation :

Each human being is both unique and universal. A blind man if he is taught, can sing well and a dumb and deaf can make toys. One should detect his mental powers and physical abilities. In course of an individual's development, mental growth, like physical growth, does not proceed uniformly, but in waves. But a person should have that power of testing and correct co-ordination of both his physical growth and mental growth. Before the mental stage of self realisation, the most important thing is self-control. In achieving self control, an individual is helped by the formation of ideals. If each individual's ideal diverges, the result is obviously worst. Society can not make progress. So, there must have on the focus, a common social ideal. The greatest social ideal of a given age (in the world) should be the common ideal. And each individual's ideals should converge to that focus. The highest stage of moral conduct is reached when behaviour is directed by ideals rather than by social praise or blame.

When an individual's maturity comes, his interest has turned outward the world of nature, man and things. Fantasies fade and reality is faced. Then he has to solve political problems with his knowledge of affairs and

his practical efficiency. Self-analysis helps him to determine his position and abilities both in his individual track of life and his social life. In releasing one's self, there may come two deviations — one is left (ultra valuation of his life) and the other is right (infra-valuation of his life). If a person suffers from left deviation he feels himself as a great (famous, full of qualities, strong, good wise etc.) person. On the other hand, if he suffers from right deviation he feels himself as weak or worthless (devoid of qualities, infamous, fool etc.) person. But the correct realisation (or correct valuation) can be got through proper scientific self-analysis. The correct realisation of one's life is a burning and fruitful inspiration through the full course of his life. And then, each individual's life becomes meaningful and valuable. Each person can contribute his service, however for common good and progress. And every activities are to be utilized for the purpose of producing a creative and better life.

Analysis of the environment and situation and making decision in circumstances :

Environment in the universal sense, is almost fixed and it is changing in a very slow process. But situations are quick changing. And circumstances almost accidental. A person should be able to analyses his environment and situations faced by him. If he does so, he can draw the essence of his experiences. Then he has got some practical knowledge. And by co-ordinating his practical knowledge and theoretical knowledge (acquired knowledge from books persons and ideals etc.) he can able to face any circumstances. And there lies the conquest of man's mind (or personality) when he can make right and correct decision in any circumstance. Then his abilities prove his efficiency in action. If a person has a total vision of life and universe, he can find out his position and lead his life correctly and efficiently.

Selectivity of man :

Man has that exceptional and great power of selectivity, which is in undeveloped stage

in other living beings. Man may select good or evil. When his views, total or partial are not clear, he may be easily influenced by evils. So he should be aware of his power of selection and he must apply this power only in choosing good.

Mutual adjustment between absolute objectives and topical objectives :

Mutual adjustment of objectives is in a general sense, two dimensional and in a deeper sense it is three dimensional. For example :

(i) to be a doctor (physician) is one of the topical objectives of an individual's life. But (ii) to serve people, is an absolute objectives of life. And (iii) to make efforts for the freedom of mankind, for achieving better world, for mankind's perfection, are also absolute objectives of life. When we co-ordinate the first and second, it is two dimensional and when the third is added it is three dimensional. Man should co-ordinate the objectives three dimensionally.

Modern Frame of life :

In the light of modern knowledge and science, we have found a new perspective of life. And the frame of life must be modernised. Now, man must get the scope of standing himself without God in this universe in a limited existence (Modern science shows that man is limited and bounded in a small part in this universe until now).

For the continuity of the generations man must produce children. And Marriage (legal social form of sexual union) allows the legal production. In married life, two things are most important. One is mutual understanding and other is mutual adjustment. Marriage should not only be the fulfillment of sexual desire but it must also help the generations for social passing over to achieve a higher position. The equilibrium of male's and female's abilities and dignities must be carefully supported in conjugal life in modern age. Modern frame of life should be built with scientific basis, realistic views and co-ordinating absolute and topical objectives of life. And I believe that salvation of mankind (freedom of life) is possible only through man's own efforts.

Students in Discipline

Anirban Roy
H.S. 2nd year

First time when I came to college, I saw students all smartly dressed as if in 'designers collections'. Some were examples of 'abstract noun', rival of the notice board. Everyone was unique without uniform, we were better 'evergreen' at school. All seemed to be in festive spirits, as the principal formula was – (fashion + mischief = study).

Coming without text books reminds us, we are in college now where 'school bags' are out moded and hence text books also, for it is quite impossible to carry the heavy knowledge bare-handed.

When the teacher came, we all greeted her in choir 'good morning mam' ('mam' being the present tense of the past tense 'miss') As the Roll call was continuing some back benchers were having hot discussion on 'current affairs' hence, for some it was a bitter pill to swallow as they missed their rolls. Amidst thumping desk and hot conversations some how the roll calls were over. This is the manner usually in which bills are passed in parliament.

Mam gave lecture on 'the solitary reaper' some students attentively nodded their heads rhythmically, but nothing was going in as they were inside the 'dreamland airlines'. Mam dictated notes on – 'what'er the theme, the maiden sang, as if her song could have no ending'. Some students reluctantly jotted them in black and white, while some others imitated mam, loudly yawned or gave cat calls. Mam punished some of them but for them it

was a blessing in disguise. It was a bed of thorns for some who frequently glanced their lazy watches when the target was achieved the bell-man got his over due scolding. At last the bell rang, all at once everyone tried to rush out on hearing the pleasant music.

If students hesitate to ask or answer questions to teacher then it can be assumed that either the student is not cooperative or the teacher is not friendly.

We assumed the cultural heritage of our predecessors from the relics of 'desk-literature' and 'spit-paintings', because what belongs to all belongs to none. Usually students are nick named on their unique peculiarity and hence vice-versa.

Some students are always over exhausted in solving problems, but there are some entertaining problems (?) too! Example: Find out the class-boundaries from the following :

Class interval	Frequency	Width of class
11AM – 2PM	50	3Hrs.
2PM – 5PM	15	3 Hrs.
5PM – 8PM	5	3Hrs.
8PM – 11PM	2	3 Hrs.

Attending is at low ebb by noon. Then comes the convocation ceremony for confer-

ring the titles of 'D.C.' (distilled corruptionless and 'N.C' (non-corrupted) list. The college office is to be thanked by an honorarium for their kind recognition and attention. What a great Honour! All the credit goes to their (students) respective personal A/C, for it would not be honourable to laud this honorarium on their parents. The journal entries are as follows :

'D.C' honorarium A/C DR 1000
To personal savings A/C 1000

(Being the honorarium paid for the title of 'D.C')

'N.C' honorarium A/C DR 500
To personal savings A/C 500

(Being the honorarium paid for the title of 'N.C')

Soon the year war started, the council bombarded the students with question papers and the students defended themselves with

answerscripts, while some others hurdled 'Chit-Grenades'. Few students some how managed to crawl under the barbed wire while some others were either barred from crossing the border or imprisoned. Some very lucky students crossed with flying colours. At last the war ended and the result were declared.

The successful students were conferred the graduate and postgraduate titles. Actually 'B-Com', 'M-Com' etc. do not suit the female students because the literal meaning of 'B-Com' is 'Bachelor of Commerce', hence, 'B-Com' (Virgin of Commerce) would be more appropriate for them. Hence, 'M-Com' must literally mean - 'Mistress of Commerce' (Woman Liberation, you see!)

Student must be disciplined if they dream to convert their dreams into reality by achieving dreamy figures on papers, but they never dream to work hard to transform their dreams into reality.

It is taken from Harold Sherman's "How to turn failure into success." In it he gives this code of persistence. "If you think, you give up too easily, write this down and read it daily to gain self confidence."

Code of Persistence :

- 1. I will never give up so long as I know I am right.*
- 2. I will believe that all things will work out for me if I hang on until the end.*
- 3. I will be courageous and undismayed in the face of odds.*
- 4. I will not permit any one to intimidate me or deter me from my goals.*
- 5. I will fight to overcome all physical handicaps and set backs.*
- 6. I will try again and yet again to accomplish what I desire.*
- 7. I will take new faith and resolution from the knowledge that all successful man and woman have had to fight defeat and adversity.*
- 8. I will never surrender to discouragement or despair no matter what seemsobstacles may confront me.*

GLIMPSES OF SHAKESPEARIAN LITERATURE

Sri Vicky Acharjee

B. Com 1st year

The greatest poet and dramatist that England had ever produced Sir William Shakespeare – son of John and Marry Shakespeare, was born in 1564 at Stratford-On-Avon. He has been regarded as the Prince of English Literature for years.

The works of Shakespeare are mainly Romantic and tragic. His works are well known for their incomparable stories and creative beauties. He occupies top most position among the dramatists of the world and as play right he has no equals. His art of characterisation and his skill of weaving the threads of plots and stories are matchless. He takes up very ordinary theme and weaves and moulds it so excellently, that others look at with astonishment at their transformation and changes brought about. There is nothing artificial or theatrical in his characters and they all seem to be true to life.

Before, he became a dramatist, he was a great theatre personality. He worked with many great theatres of London. After leaving Stratford-On-Avon in 1585 he came to London in 1586.

Shakespeare's earliest work dates back to 1591. Among his plays, Antony and Cleopatra, King Lear, Julius Caesar, Macbeth, Othello, Romeo and Juliet, Tempest, the Merchant of Venice, Pericles, etc. made a landmark in the history of literature. His historical tragedy, Antony and Cleopatra, depicts the love of Mark Antony of Alexandria for Cleopatra the queen of Egypt and ends with

the suicide of Mark Antony on hearing the false news of Cleopatra's death. Later Cleopatra too commits suicide. His another great tragedy, Hamlet, depicts the death of Hamlet and shows how he meets the ghost of his father. Through the character of Hamlet, he presents a psychoanalysis of the character revealing the innermost recesses of Hamlet's mind. The famous Soliloquies in the play shows the inner conflict of the noble prince, which gives rise to an endless controversy among the critics of Shakespeare. Julius Caesar – dealing with the murder of Roman general Julius Caesar, Othello-a tragedy dealing with Othello's love with Desdemona and how they fell prey to the arrow of suspicion created by Iago, an enemy of Othello, Pericles – a beautiful romantic drama, King Lear – a story of the king and his three daughters, Macbeth – a tragedy depicting, Macbeth and Banquo the two generals of Duncan, the king of Scotland. Macbeth being greedy for the throne kills his colleague Banquo and king Duncan and is driven from crime to crime. Ultimately he is killed in a battle by Macduff. Romeo and Juliet is Shakespeare's first romantic drama Shakespeare. The Merchant of Venice – a drama showing lowest of human nature and depicts how human nature is drowning in sea of cruelty and inhumanity. Some of his other works of tragedy like Richard II, a historical drama Coriolanus, Timon of Athens, Richard III and Troilus and Cressida are worth mentioning. His dramas show the tragic side of life. They are quite different from works

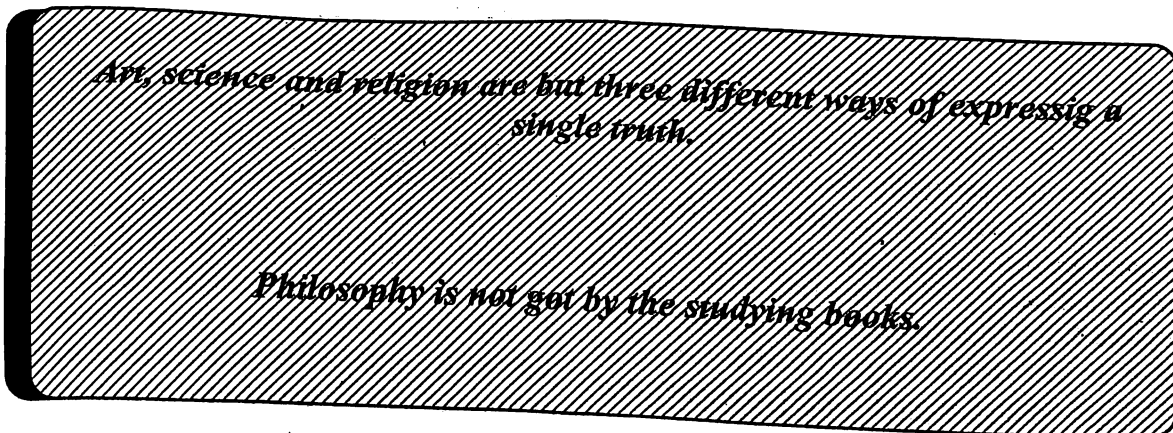
of other great dramatists. They are always related to the truth of life. They show the nature of man and mankind. His plays are the clear reflections of life. The romantic plays by Shakespeare are beautifully painted with hues of life and emotions. His power of mixing romance with tragedy is praiseworthy. The romantic plays of Shakespeare are worthy for their emotional facts. Each and every part of his drama bears a distinctive view.

Shakespeare had an equal hold in regard to creation of comedy. *As You Like It*, *Comedy of Errors*, *Measure for Measure*, *the Merry Wives of Windsor*, *a Midsummers Night's Dream*, *Much Ado About Nothing*, *Twelfth Night*, *Two Gentleman of Verona*, etc. are some of his important comedies.

Though he is described and is regarded as a great poet, but he did not write much separate pieces of poetry. Most of his poetical works are found in his plays. Except his son-

nets all other poetical works of Shakespeare and almost all of his famous poetical works are verses from his plays. Most of them are famous still now. Shakespeare owes much to Marlowe for his blank verse. Marlowe is famous for his handling of blank verse in his plays and Shakespeare brought about a perfection to the Marlovian blank verse in his plays especially in the tragedies.

Shakespeare occupies a very high place in the lists of poets and topmost position in the world of dramatists. He is not much concerned with the moral or ethical aspects of his stories. He simply like to portray human nature and character in certain situation and under certain conditions. He is indeed an exceptionally singular dramatist of the first order and the praises and laurels heaped on him are not in vain. He deserves every word of praise spoken about him.

DRUG ABUSE — A SOCIAL PROBLEM

*Mrs. Runjun Phookun.
Head, Dept. of BMST.*

Drugs have been used by mankind since ancient civilization. Some drugs acting on the Central Nervous system were used for their pleasurable effect or for the purpose of relieving psychic tension. Alcohol, bhang, opium, heroin and other addictive substances have been extensively used depending on cultural need, acceptance and fashion. Drugs by their indiscriminate use continue to pose serious problems all over the world.

As Aldous Huxley has pointed out, the need for self transcendence has existed in all human beings throughout the ages. Traditionally there has been three popular ways of transcending or 'losing one's' identity, by use of drugs, becoming part of a mob or by meditation. Popularity of each method has varied from time to time. Though drug abuse was a common entity from ancient time, it has never assumed such a horrifying proportion as has taken at the present time. This problem has seriously threatened the very future of our young generation. Origin of both bhang and opium is said to be in China from which bhang probably came here during Ahom Rule and opium during Mughal Rule. Heroin and Brown Sugar was discovered in 1889 as a cough suppressant. Till about three decades back these substances were mostly used by labour class and middle aged group of society. Its use in younger population was almost unknown. Moreover their use never led to such serious social and economic repercussions. One would be quite keen to know the causes of this wide spread social malady.

Although for quite some time scientists are trying hard to find out the cause for this vexed problem, but as yet no clear cut answer has been found. This is because the cause of drug abuse is multifactorial, various factors like social, interpersonal, religious, economic, political, youth culture etc. interact with each other in a complex manner resulting in an environment which probably leads to drug abuse.

In spite of the fact that the cause of drug abuse is complex, yet certain areas can be deemed to be playing an important role in it —

Interpersonal relationship and pattern of communications play a very important role. Presence of a drug addict in a family indicates a serious psychosocial problem in that family. In such families either children are brought up in unduly orthodox and strict discipline or in undue permissiveness. In the former, the development of personal autonomy and independence is hampered and the child grows up without exposure to normal activities. In case of the latter the child lacks guidance and fails to develop any moral and ethical codes of conduct. Undue strictures lead to revolting attitude in the child, who then may retaliate disgracing parents by abusing drugs. In some families there is lack of emotional attachment with children, and parents fail to give the required emotional attention to the child. The drug abuse may be an immature method of drawing attention of parents, who otherwise may not have time for their children.

Certain socio-economic factors also play significant role in causation of drug abuse. In affluent society abundance of money, influence of pseudo – aristocratic and Westernized culture coupled with lack of personal attention of busy parents contribute a lot. On the other hand in poorer classes factors responsible are poverty, over crowding, lack of social opportunity, lack of social and family cohesion and hostile family atmosphere. These lead to frustration. Drug abuse is just a method to escape from it.

Drugs themselves have certain chemical characteristics which produce abuse. Use of these drugs produces euphoria and mental severity. More repeated use of these drugs produce marked craving and unpleasant withdrawal symptom, if attempted to stop or reduce the quantity.

Personality or nature of the addict also play some role. Analysing personality traits of drug abusers leads to conclusions that certain personality characteristic are frequently found among addicts e.g. lack of faith in existing social systems and institutions, lack of self confidence, feeling of inferiority, tendency to blame others for their own failure, low frustration tolerance and sensation seeking behavior.

Besides rapid industrialization and modernization has made our life very fast. There is hardly any time for relaxation and pleasure. There is increasing feeling of anomie and alinotion in the society. It is a feeling of being left alone in a maddening crowd.

Spiritual and moral factors like lack of healthy faith in religion, social, moral and ethical norms and religious hypocrisy. Moreover in Hindu religion much emphasis is laid on transcendence of soul and drugs are advocated as a method to that end, hence are socially acceptable.

Certain attitude commonly seen among youths abusing drugs are worth mentioning

e.g. lack of faith in traditional institutions like schools, undue emphasis on their personal autonomy and independence, narrow view about the society, lack of harmony between parental attitude and poor group attitude, habit of considering advice from seniors as an assault to their autonomy. However it is also true that the society has failed to present a good picture to today's youth. They have seen only corruption, hypocrisy, dishonesty, selfishness and violence. Past didn't offer them to search and the future is equally bleak. So they are like lost ship without a sail.

Repeated use of drugs specially by injection can lead to many physical complications. The addict may develop serious injections like AIDS, Hepatitis, Jaundice, Meningitis, Encephalitis and skin infection. Some of these infections at times can be fatal also. AIDS is a killer disease and the drug addicts have maximum chance of suffering from it. Drug frequently cause impotence. Drugs may also produce congenital abnormality in new born child, if the pregnant mother uses it regularly. Moreover there always remains the possibility of death due to over does or due to accident. Continuous drug abuse also leads to serious psychological effects. We may find deterioration of personality and morality. Economy of the family gets ruined.

The early symptoms of a drug addict are as follows –

- Poor attendance at school or college.
- Decline in academic performance.
- Sudden loss of interest in his usual hobbies and interests.
- Sudden unexplained temper lantern.
- Demand for more and more money.
- Disappearance of articles from home.
- Dropping of old friends and picking up new friends.
- Long hours in bathroom.

— Presence of needle or syringes at homes.

— Presence of burt foils, long paper stripe and powder.

There will also be physical changes in an addict such as –

- Persistent redness of eyes.
- Pin point pupil or glazed dull eyes.
- Puffiness under eyes.
- Slurring of voice.
- Unexplained loss of appetite.
- Loss of weight.
- Injection mark in body.
- Poor personal hygiene and personal appearances.
- Irregular sleeping pattern.

So parents and guardians must keep their eyes open for the said symptoms or the physical changes. First they must be certain that their child is in drugs before confronting the child. We should not accuse or be sarcastic to him. We must try to be rational and discuss the problem with the child. Under no cir-

cumstances we must give him the impression that we are more worried about our own reputation and prestige than his wellbeing. We must be supportive and give the child the feeling that we are always with him to help him out.

We can help our child avoid drugs by having a healthy loving child parent relationship which can keep the child away from the temptation of drugs. We must take out time from our busy schedule to spend with our children. We must involve ourself in their hobbies and interests. The time we spend with our children must be pleasurable to them. So what is important is the quality of time we spend with them not the duration. Children needs constant encouragement and assurance. We must recognise our child's strength and assets and show our appreciation. At their time of stress and difficulty we must always be available to stand by them and help them and never criticise them. Our children should feel free to discuss their views with us. We should never be too dogmatic about our views. We should try to discuss about drugs with our children realistically. If we are sincere, willing and understanding we can always help them.

"The patient is the centre of the Medical universe around which all our works revolve & towards which all our efforts tread"

— J.D. Morphy

The Secret of Success

*Sri Arindam Bhattacharjee
T.D.C. 1st year*

The secret of success is not in doing what one likes but in liking what one has to do. Everybody lives for something. They should have a purpose and should keep that purpose in view.

Life is a game and we should play it right. To win the glorious prize. It is give and take, build and break and ultimately he surely wins who honestly tries and plays it fair.

For sure success, it is not a matter of luck or genius. Success depends on adequate preparation and indomitable as well as lasting determination. Self confidence, bold action, resoluteness, perseverance and above all positive attitude constitute the foundation of success. Continuous effort of itself implied, despite countless falls, the power to rise and win. It is void to allow oneself to think of any task

is beyond his preview and its position too high. All is possible if one never gives up. As failure is the pillars of success, one has to accept the bitter experience to get the sweet taste of success. Nothing great was ever achieved without enthusiasm and effort. Enthusiastic and energetic people can turn a boring drive into an adventure, extra work into opportunity and strangers into friends. To achieve success, it is just to progress and gain profits but has to dare and take risks.

There is no short cut or magic formula to get started and reach one's goal. But one should rely and stand on one's own feet. He would surely win if his labour is consistent and will persistent.

Then he would surely reach his goal and achieve complete success.

All the secret of success is true; to pay as much attention to the means as to the end

— Swami Vivekananda

Prayer does not change the world. It changes only people and people change the world.

— Burton Hills

CALENDER - ITS FORMATION AND DEVELOPMENT

Pallav Ghosh
H.S. 2nd. Year

The main difficulty of A good calender lies in the fact that the earth travels round the sun in 365 days. But actually it takes 365 days, 5 hours, 48 mins, 46 seconds which is less than $365\frac{1}{4}$ th days by just over 11 minutes.

Our difficulty is that seasonal year or the time taken by the earth to go round the sun is not the exact multiple of the day, the time taken by the earth to rotate on its axis. Of course the day and the seasonal year are astronomical periods and nobody can alter them, but the week the month, the hour are merely made.

There is a very interesting history of calender. We may start with Julius Caesar who was interested in calender reform because he found himself in northern Gaul putting his army into winter quarter in the midst of a blusting snow storm and was amazed to find that the calender marked spring instead of winter. Voltaire say's "Roman General Always Triumphed." Hence when he became the dictator of Rome he decided in 46 B.C. on the advice of the astronomer Sosigenes of Alexindrice to take the length of the seasonal year and declare that every year should consist of 365 days, but each fourth year should consist of 366 days, called leap year. The old calendar had got a new shape from 46 B.C. This was known as the "year of confusion." Actually the seasonal year is 11 minutes less than $365\frac{1}{4}$ days. If 11 minutes is multiplied by 128, The result is 24 hours. This means that in 128 years the Julian Calendar fell into an error by one day.

For lovers of arithmetic we might add that the Julian year is 365.25 days, whereas the real year is 365.2422 days, a difference of 0.0078 days or 11 minutes.

There is a further interesting point. At the time of Ceasar's reforms it was arranged that the vernal equinox (or the day when night and day were of equal length and regarded as the beginning of spring) should be on march 25th. This Julian calendar went on for 16 centuries until 1582 when pope Gregory XIII, finding that by that time the vernal equinox had receded to march 11th and realising that this gradual retrogression would continue determined to put the vernal equinox back to march 21st and not march 25th as originally settled by ceasar, probably on the grounds that it had occurred on march 21st. in A.D.325, at the time of first great council of the church, the council of Nicaea. Hence he declared that he would drop 10 days out of the calendar and infect October 4th was followed by October 15th. He was advised by the astronomer Clavius and others.

It is essential to add that the vernal equinox is really the moment when the sun gets to a particular point i.e. the first point of arise which is the intersection of the celestial equator with the ecliptic. Actually in 1953, it occurred at 10 P.M. on march 21st which is taken as the approximate date. In 1954 it occurred at 4 A.M., in 1958 at 3 P.M. and in 1959 at 9 A.M, all on march 21st.

Gregory wanted to avoid error occurring

in future and determined that in 400 years there should be 97 leap years, not 100. Thus according to him a century year is not a leap year unless it is divisible by 400 *i.e.* 1900 was not a leap year, though 2000 is. But we must have to bear this in mind when we say that any year divisible by 4 is a leap year. The Gregorian adjustment meant that the seasonal year *i.e.* the time $\frac{1}{5}$ time the earth takes to go round the sun is about 26 seconds only less than the average calendar year.

The small alteration was only accepted by Roman catholic countries. Indeed England did not adopt this calendar until 1752, but at that time it was necessary to drop 11 days not 10 days out of the calendar and hence September 3rd of that year returned as September 14th. This is said to have been followed by riots and shouts of "Give us back our 11 days." Perhaps due to that the wages. The change was really due to the pressure given by the Earl of Chesterfield, famous for the letters to his sons.

It is interesting to note that Americans celebrated the birthday of George Washington, the first president of America on February 22nd though he was actually born on Feb 11th, according to the calendar then in existence. Further when the Americans bought Alaska from Russia for \$7200,000 in 1867, they had by that time to drop 12 days out of the Alaskan calendar, as the Russian still kept to the old style and did so until the revolution of 1917.

Many Millions of Mohammedans still kept the lunar month of $29\frac{1}{2}$ days. This means

354 days in a year. The months are alternately 29 and 30 days. Indeed 34 of their years approximately equal 33 years of our which depends on the Sun.

Now we come to our man-made months which can be arranged to suit convenience apart from astronomical considerations. Julius Caesar arranged the length of the month admirably. He ordered that starting from January they should consist of 31 and 30 days alternately *i.e.* January 31, February 30, March 31 and so on. This gives 366 days in a year and hence he ordered that in a non-leap year, *i.e.* 3 years out of 4, February should only have 29. But his successor Augustus handled the matter. To commemorate his great uncle, he ordered that the 5th month called Quintiles should be called July; (The fifth because then the year started in march) He demanded also that 6th month Sextiles should be called August after himself. Unfortunately however this month, August had only 30 days whereas July had 31 days. Hence to equalise the honour, he gave it 31 days. Taking one from February.

This meant that July, August and September all had 31 days. So he took a day from September and gave it to October and a day from November was given to December. Thus finally we get the calendar as follows –

30 days have April, June, September and November. All the rest have 31 days, except February alone, which has but 28 days. And 29 days in each leap year.

Time and tide waits for none.

Time is the best healer.

DOING THEIR OWN THING

Dr. S. Islam
Head, Deptt. of Economics

I have taught school children for about eight years and college students for thirteen years. Over the years, I have come to realise that we should allow children 'to do their own thing.'

Enforcing discipline is one of the duties of teachers and parents. But 'enforcing' in the literal sense should not be enforced. I feel that guiding children is more important. The role of providing guidance to children surpasses the role of a disciplinarian.

Children should be guided in such a way that they learn and are able to follow the dictates of their own conscience. Children should be taught to be able to discern between the right and the wrong. In today's world where academic excellence has become so important, there are many students who have left their conscience in some dark cupboard just to be able to be in the race. Sensitivity is sadly lacking and I feel that today's teacher should provide guidance in such a way that their students learn to do their own thing in a correct manner and with the right perspective in sight.

To do justice to the role as a teacher, guide and mentor perseverance and patience

is required. We are living in a time where the cult of violence has become the order of the day. Nurturing the mind of adolescents and students in their early twenties requires a lot of understanding, love and also grit on the part of the teacher.

If we do not help the students in doing what they are good at and what they want, we will be failing in our duty. It is not only the brilliant protege who give us satisfaction when we hear that they have distinguished themselves in their respective careers and professions – we feel very happy when we learn that the student had been able to overcome shortcomings and has become a respectable citizen in society, the same happy feeling overcomes us when we realise that the naughty or mischievous student has been able to control his negative traits and regiment himself and thus become a decent and good person. Real teachers are those who impart academic training, moral training and also support them in 'their new flanged modern ideas.' That way we can feel proud when these children will one day turn out to be 'all rounders' and good citizens of our country.

Books are waste paper unless we spend in action the wisdom we get from them.

— Bulwer

POETRY

"The poet's duty is to clinically minded, and poetry should be clinical, a kind of therapy performing a function analogous to the psychoanalytic."

— ODEN

POBRY

I want my childhood

*Paplu Patiya
HS 1st. year*

The day I was born
In the kingdom of man,
A life began, a new life began
And I became the child of life.

I seek in the mirror my early smile
Hidden apart from my sight.

O, mirror give me back my innocence,
My early face that vanished.

The face which I once did have
For I won't lose myself in the world of experience.

I want my bygone days
For I hate my today

I know not what my tomorrow shall be
So, I want my childhood days.

Life in bits and pieces

*Sandeep Tiwari
B. Com IInd Year*

Life in bits and pieces
It has passed through,
I took back with eyes closed,
Nothing to fall back.

Shadows and shadows,
I was leading my life in bits and

Pieces,
Felt where would be,
Life for me with people
Whom I loved and cared for.
Found, they had their own
Lives to lead.

Was I not a part of their
Life?
I only keep looking at them.
They are still around me.
And I only keep looking at them.

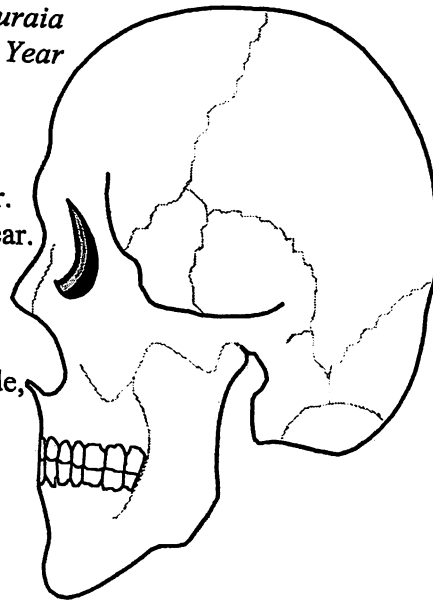
Behind every grace lies an evil

*Priyanka Chauraiia
H.S. IInd Year*

There is no beautiful rose, without any thorn
One can never be successful without a little wrong,
In the heart of the bravest man there is a tinge of tear.
And behind all the joyous laughter there is a bitter fear.

To have a happy end, the start is always rough,
To attain high goals in life the road is always tough,
So be brave my friends and keep your eyes open wide,
And when your face is troubled, never hide.

Live life as it comes,
Live it one day at a time,
And smile at both success and failure,
Because failure leads you to the TOP.

"Oh Friend' Friend of mine"

K.R. Bhuyan
HS 1st year

Oh Friend' of Mine'
Why are you so Mean
Why do you insult and pain me'
When you know what Good Friends
We had once been.'

Oh Friend' Friend of Mine'
Don't you remember the way
We used to play
Hide and seek, so gay?

Now you don't talk to me
And that does not matter,
But how I am pained,
For my hopes you did shatter

Oh Friend' of Mine
Now I don't want to talk to you
But still I cannot forget
The things we used to do.

Feeling

Jyoti Prakash
HS II nd year

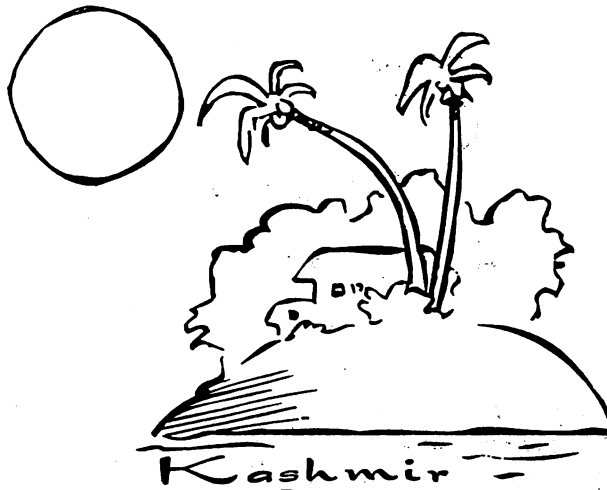
The love in your heart
Wasn't put there to stay
Love isn't love
Till its given away.
Love is a gorgeous feeling sweet
your heart can count its rythmic beat
share it with the world around you
Cause it to light up the hearts in abound.

A Lovely Lovely Friend

Shailendra Kumar Jha
B. Com IInd Year

Many Friends I made
Many hands I shook
But best of them are few
One of them was 'She'
She lived above the ground,
And under the sky
Somewhere in the corner,
Of my heart
I said to her
Our Friendship is the power
That's going to last forever
But life was a struggle,
And I had to struggle,
With the trouble
Unknowingly, I troubled the 'trouble'
And 'trouble' troubled me
It made me away from her
And she thought
I forgot her.
There came the turning point
She threw our friendship
In a gutter
I came to know that
But it was too late
She was at a great distance
Where I could not reach
But then also,
From sunrise to sunset
And long after that
She will remain in my heart
After my 'Death'.

*Pankaj Prasad
B. Com Ist. Year*

Oh my friend, oh my friend,
You can come to my house,
I will give you my love,
I will give you my heart,

I promise to give the happiest moment,
Which we will spend years together,
We will think of our past,
Of both cold and warm phase of our life
And all the dark moment of your life
I will share with you.
I will pray to god for
Your success and to teach you
The message of peace and humanity.

My moment will give you her love care
Even that heavenly love we would share.
It is the hardest of time
If in my house

There I, only a small slice of bread
That will be thine

But oh my friend,
I will never allow you to touch
My beloved "KASHMIR"

Yes I will never allow you to touch
My beloved "KASHMIR"

My "KASHMIR" My "KASHMIR"
My "KASHMIR"

Our Class

*Jyotsna Sharma
B. Com 1st year*

We have a bright and jolly class
The best one that ever was
Every mind has a little trick
Some of us are really thick and sleek,
We have a set of brilliant brains,
Who try to figure out why it rains
Of course there's a group of sillies too
Who know only one added to one makes two
We have a company actor's minds too
Though they are just a very few
Of course there are singers too
Who madden their class with their aah, ee, ooh.
Oh' of dancess I can't tell
They are so many
They make the class go pell mell!
We have a bright and jolly class
The best one that ever was.

Assam

*Arun Bajaj
B. Com IInd year*

Assam

The place where beauty reigns :
And among whose people
Joy is never feigned

The land of the mighty Brahmaputra
Flowing with all its glory :
The hills and the valleys

All tell us a wonderful story.

Of the cascading waterfalls,
The murmuring streams
And the exotic forests, which make Assam
Look like the land of our dreams.

Whose people good and strong.
In their heritage take pride,
And who with their cheerful hearts,
Take everything in their stride
Assam, God has bestowed on thee

Immense beauty and charm
I hope that it would stay
With you for eternity.

My Dying Father

Sujeet Jha
T.D.C. IInd. year

(Wrote just five days before my father's death about 7 years ago)

Father is on dying bed
He will last no more
Waiting just to turn into ashes
Already lost all senses
Except the respiration
It is too hard to believe.
This skeleton was
My beloved father
Red eyes of my mother
Reveal her constant weeping
My sorrow is unmanageable
When try to put the wounds inverse
In the face of death
Find myself
A patient of words.

A tribute

Ajit Jha
TDC Ist year

(Our beloved teacher Late S. Mitra)

No mortal is indispensable,
No human is immortal,
These truth seems to be only consolation,
Which cannot soothe the pangs of reality
When it comes to your dear ones
If seeing is believing
And believing suffices realisation
Then why do fail to acquiesce
The truth that you cease to exist.
When with my own eyes I've seen you cold
I haven't known you for long.
But long enough to salute, praise and worship,
The immense, qualities you possessed.
Your magnanimity made me feel
Proud of my association with you
I know not the destiny of soul,
Nor do I scrutinize its immortality.
I do not question the justice of Almighty
Nor do I debate the existence of Heaven
But if it all exists, at all its bound to be your destination.

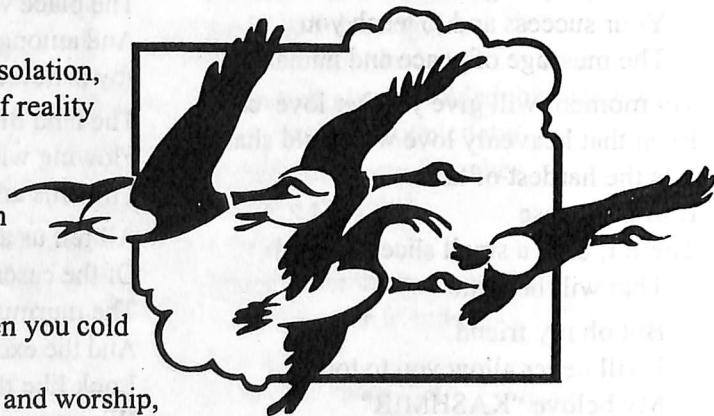
A big problem

Goldie Mehta
HS II nd Year

When I take a long time, I am slow
When my boss takes a long time, he is thorough,
When I do not do it, I am lazy
When my boss does not do it, he is busy.
When I do something without being told,

I am trying to be smart.
When my boss does the same, he shows initiative.
When I please my boss, I am apple polishing.
When my boss pleases his boss, he is cooperating.
When I do good my boss never remember,
When I do wrong my boss never forgets

WHY ONLY IT
HAPPENS
TO ME?

Eyes — a short story

*Md. Sajjid Hussain
T.D.C. 1st year*

The couple who were her parents seemed very anxious about her comfort. The woman said, "keep all your things together and don't lean out," and then whispered, "don't talk to strangers.....!"

I probably sat facing her.

Then they yelled, 'good bye, Ritu!, as the train jingled out of the station. Being totally blind, my eyes were sensitive only to light and so I am unable to say what the girl looked like. But I knew she wore slippers as the heels slapped the ground.

It would take sometime for me to discover something about her looks and perhaps, I never would. But I liked the sound of her voice and even more the sound of her heels.

'Are you going all the way to Dehra.....?' I asked.

I must have been sitting in a dark corner, because my voice startled her. 'I didn't know that someone was here! She exclaimed. Well, it often happens that people with good eyesight fail to see things in front of them. They have too much to see, I suppose. Whereas the blind or people with poor eyesight registers whatever strikes their remaining senses.

'I didn't see you either,' I said. 'But I heard you come in.'

I wondered if I would be able to prevent her from discovering that I was blind provide I remained glued to my seat.

'I am getting off at Saharav..... my aunt is.....'

Before she completed her words, I interrupted, 'Aunts are really formidable creatures.'

'Where are you going?' She asked. 'to Dehra.....and then to Masoo....' 'How lucky

you are.....I love the hills, specially in October' she seemed interesting.

A little later I said, 'how is the weather outside?' And realized that my blindness could be reserved, but she said.....

'Why don't you look yourself?'

I moved along the birth and pretended to look outside the window. And then I said, 'don't you see the things outside are moving fast.'

She answered positively.

'You have an interesting face! Said I. 'You are the first one to say that.... Everyone says that I have a very beautiful face,' she said.

For sometime both of us were silent. Then I heard sounds and sensed as if she was collecting her things while the train drew near to the station. She probably stood up and bade farewell. I smelt fragrant hair and stretched my hands to touch and feel whether it was long or short. But she had left the compartment.

I heard the yells of porters and vendors at the station and felt a chaos at the gate of the compartment. But nothing seemed to bother me. I was thinking about the girl, her voice, her fragrant hair and the conversation between the two of us. Suddenly I seemed to wake up from my trance. A man who was now my partner entered the compartment.

'Well my friend, I am not as beautiful as your partner who just left.' He said.

I thought I might ask him something about the girl and said, will you please tell me if her hair was long or short?'

'I don't notice,' he said, the only thing which I saw were her eyes.... the two beautiful jewels, but they....were useless to her....she was blind. 'Didn't you notice that?'

I was dumbfounded....!

It is Funtime

Amit Jain
H.S. IInd Year

1. Teacher : What is your father's name?

Student : Jee, Surya Prakash.

Teacher : Say in English.

Student : Sir Sunlight.

2. Teacher : How many genders are there?

Student : There are five genders.

Teacher : What are they?

Student : Masculine Gender, Feminine gender, Common Gender, Neuter Gender and Alexander.

3. Zoology Teacher : How do you know that animals have good eye sight?

Student : Because I never saw animals wearing spectacles.

4. Computer Teacher : Who is the father of the Computers?

Student : Computers mother's husband.

5. Husband : Why are you not giving me lunch? If you delay I will eat outside in a hotel.

Wife : Please wait for ten minutes.

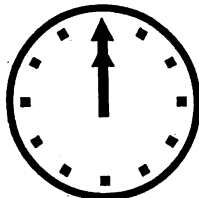
Husband : In ten minutes will you serve me lunch?

Wife : No, in ten minutes I can dress up.

6. Customer : Why your milk is watery today?

Milkman : Yes Sir, I know it is so because last night I left the cow outside in the rain.

When India Clocks strikes 12 P.M. what is the time then in other countries

Mintu Sharma
H.S. Ist Year

Countries/Cities	Time	Countries/Cities	Time
Iraq	8.30 pm	Newyork	1.30 am
Bankong	1.30 pm	Oscow	7.30 am
Berlin	7.30 pm	Ottawa	1.30 am
Canbarra	4.30 pm	Rangoon	1.00 am
Cairo	8.30 pm	Singapore	2.00 pm
Islamabad	11.30 pm	Stockhom	7.30 pm
Dhaka	12.30 pm	Tehran	10.30 pm
London	6.30 am	Tokyo	3.30 pm
Moscow	6.30 am	Nepal	12.15 pm
Peking	2.30 am	Srilanka	12.30 pm

Quiz

*Kamal Mazumder
H.S. Ist Year*

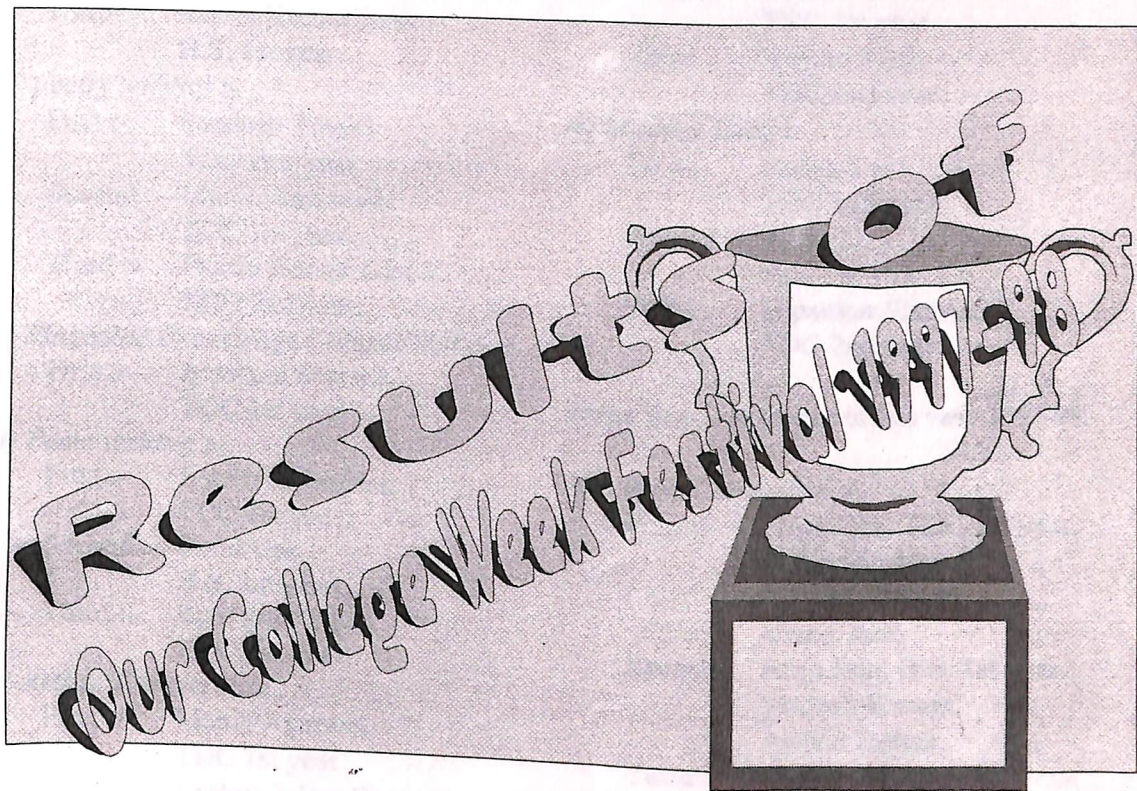
1. By what names 'Niagra Falls' known in Canada?
Ans : Horseshoe Falls.
2. Who is a Yankee?
Ans : Inhabitants of New York.
3. Who are 'all blacks' ?
Ans : Members of the New Zealand Rugby Team.
4. Who is a 'plagiarist' ?
Ans : Person who copies from the writings or ideas of others.
5. Which is the only thing on earth that can be seen from the moon?
Ans : The Great Wall of China.
6. Which is the largest waterfalls in the world?
Ans : Angel falls in Venezuela.
7. What was the earlier name of Mt. Everest?
Ans : Peak 15.
8. Who was the first person to wear a false teeth?
Ans : George Washington.
9. Which countries name consists of all the towels?
Ans : Mozambique.
10. The book 'Made in Japan' deals with the features of which Japanese electronic Company?
Ans : The Sony electronic company.
11. Where is Kai-tak Airport?
Ans : Hong-Kong.
12. Who is the first Astronomer of the world?
Ans : Faimtan.
13. What is the first bank of the world?
Ans : Bank of Sweden.
14. In which country the sun rises at night?
Ans : Norway.
15. What is the meaning of the word 'INSAT' ?
Ans : Indian National Satellite System.
16. Which country is named as the 'City of Motor Cars' ?
Ans : Datriet city in America.
17. In which city the worlds first under ground railway was built?
Ans : London city.
18. What is the wife's name of Navjit Singh Sidhu?
Ans : Navjit Sidhu
19. What is the nick name of Saurav Ganguli?
Ans : Maharaja.
20. What is the Full name of Sachin Tendulkar?
Ans : Sachin Ramesh Tendulkar.

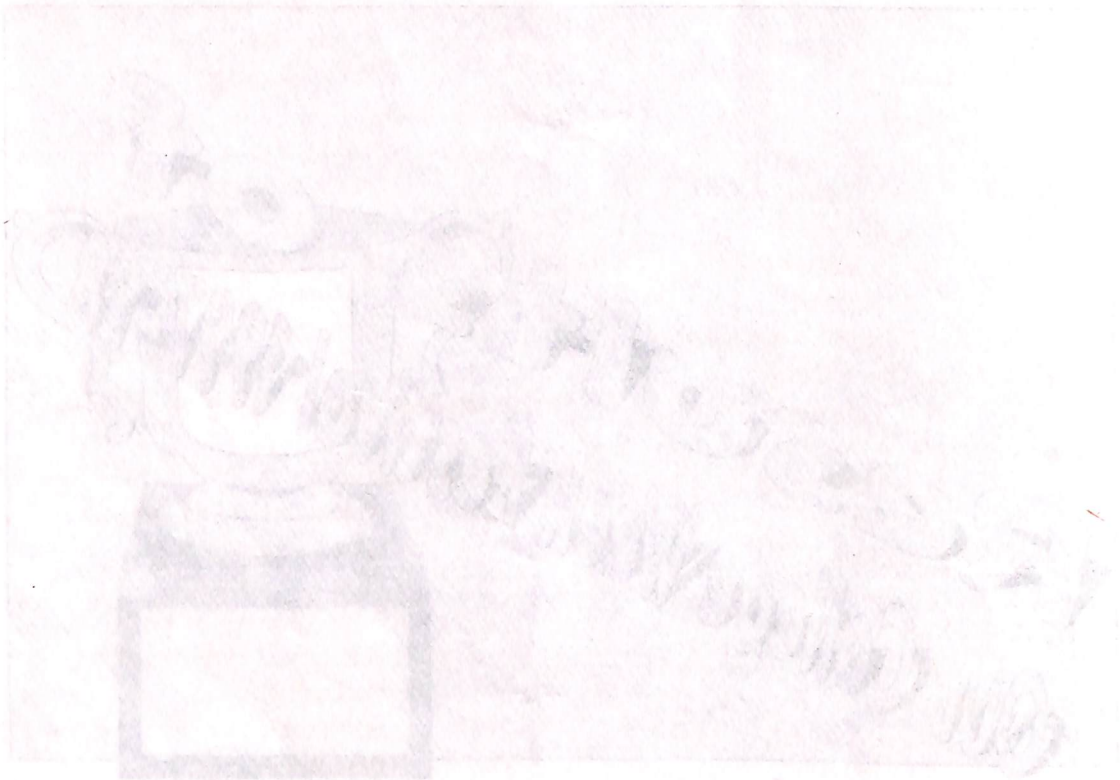
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

The following is a list of the names of the persons who have been admitted to the membership of the Society since the last meeting of the Council, and who have taken the oaths of office and qualification, and are now members of the Society.

1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1997-98

1(A) Spot painting competition :-

- First :- Alok Jalan,
TDC 3rd year.
Second :- Dinesh Kumar Sikta,
TDC 3rd year
Third :- Manoj Kumar Saha.
H.S. 1st year.

(b) poetry writing :-

- First :- Sandeep Tiwari
TDC 2nd year.
Second :- Manik Agarwala.
TDC 1st year.
Third :- Pawan Kumar Darjee.
TDC 2nd year.

(c) Magazine Front page Competition :-

- First :- Jyotshna Sharma.
TDC 1st year.

(d) Poem writing :-

- First :- Jyotshna Sharma.
TDC 1st year.
Second :- Ratul Das.
H.S. 1st year.
Third :- Ram nath Roy.
H.S. 2nd year.

(e) Article Competition :-

- First :- Manik Agarwal.
TDC 1st year.
Second :- Sachim Islam Hussain.
TDC 1st year.

2(a) Bhajan Competition :-

- First :- Parna Roy.
H.S. 1st year
Second :- Sweta Kalita.
TDC 2nd year.
Third :- Dinesh Mehta.
TDC 1st year.

(b) Gazal :-

- First :- Aslam Ansari.
H.S. 1st year.

(c) Rabindra Sangeet :-

- First :- Parna Roy.
H.S. 1st year.

(d) Go As you like :-

- First :- Pranay Singh.
H.S. 1st year.

Second :- Champa Bhawmic.

TDC 2nd year.

(e) Dance :-

- First :- Mitu Jain.
TDC 1st year.
Second :- Menka Harlaka.
TDC 1st year.
Third :- Kusum Mall.
TDC 2nd year.

(f) Modern Song :-

- First :- Partha Das.
TDC 2nd year.
Second :- Parna Roy.
H.S. 1st year.
Third :- Dipankar Sharma.
TDC 2nd year.

Parna Roy Best Singer in this year 1997-98.

3(a) Quiz Competition :-

- First :- Sujeet Jha, TDC 1st year.
Tarun Kumar, "
Biswajit Baruah, "
Vinod Jain, "
Second :- Amit Jain, H.S. 1st year
Santosh Kumar, "
Ashish Dewra, "
Third :- Rajesh Gangawal,
 H.S. 2nd year.
Rajesh Gangawal, "
Vikash Gupta, "
Vishal Jain, "

4(a) Marathan :-

1. Rajesh Kumar. – H.S. 2nd year.
2. Prem Kumar – H.S. 2nd year
3. Vikash Kumar Pinju - TDC 1st year.
4. Amit Kathori – H.S. 1st year.
5. Rajesh Kathori. – TDC 1st year
6. Yesuf – H.S. 2nd year.
7. Sofique – H.S. 2nd year.
8. yautham Chetri – TDC 1st year.

B(i) 100 meter race (Boys) :-

1. Manish Jain – H.S. 1st year.
2. Assimananda Talukdar – TDC 1st year
3. Ratul Dev. – H.S. 1st year.

- (ii) 100 meter race (Girls) :-
1. Manaka Haralal – TDC 1st year.
2. Jyostna Sharma – TDC 1st year.
- C(i) 200 meter race (Boys) :-
1. Ratul Dev. – H.S. 2nd year.
2. Sujit Jha – TDC 1st year.
3. Manish Jain – H.S. 1st year.
- (ii) 200 meter race (Girls) :-
1. Jyostna Sharma – TDC 1st year.
2. Manaka Haralal – TDC 1st year.
- D. 400 meter race :-
1. Ajit Jha – H.S. 2nd year.
2. Sujit Jha – TDC 1st year
3. Vikash Kumar Pinju – TDC 1st year
- E. Weight Throw :-
1. Amarjit Sing. – TDC 2nd year.
2. Assimanandan Talukdar – TDC 2nd year
3. Bijit Dev. – TDC 1st year.
- F. Discuss Throw :-
1. Amarjit Sing. – TDC 2nd year.
2. Assimananda Talukdar. – TDC 1st year.
3. Amit Gupta. – TDC 2nd year.
- G. Long Jump :-
First :- Ajit Jha. _ H.S. 2nd year.
Second :- Rajib Jha – ,,
Third :- Molog Das. ,,
- H. High Jump :-
1. Ajit Jha – H.S. 2nd year.
2. Rajib Jha. – H.S. 2nd year.
3. Suraj –
- I. Football :-
First :- TDC Second Year.
Second :- H.S. Second year.
- J. Relay :-
1. Manisha Jain – HS 1st year.
2. Jyoshna Sharma. –TDC 1st year.
- K. Cricket :-
First :- TDC 3rd year.
Second :- H.S. 2nd year.
- Best Player :-
Ratish Kathar. – TDC 1st year.
- 5(a) Carrom Competition :-
First :- Dipen Das –TDC 2nd year.
Sudip Kabra –TDC 2nd year.

- Second :-Chandan Ghosh
– TDC 2nd year.
Gitarth Pratim Dutta.
– TDC 2nd year.
- (b) Arm wrestling
(i) below 60 K.G. Weight :-
Abul Khair :- Left hand :- First P.
– TDC 1st year
Abul Khair :- Right hand :- First P.
– TDC 1st year
- (ii) Above 60 K.G. Weight :-
Deepak Kejriwal :-Left hand :- First.
– TDC 1st year
Aslam Ansari :- Left hand :- Second
– HS 1st year
Roopam Kr. Sharma :- Right hand :-First
– TDC 2nd year
- (c) Power lifting :-
(i) below 60 K.G. :-
First :- Abul Khair – TDC 1st year
Second :- Prem Sharkar
Third :- Bikash Saraf – TDC 1st year
(ii) Above 60 K.G. :-
First :- Chandan Ghose – TDC 2nd year
Second :-Amrit Singh
Third :- Tarun Kumar – TDC 1st year
- (d) Badminton :- (Girls)
First :- Manika Agarwal – TDC 1st year
Second :- Monisha Jain –H.S. 1st year
Third :- Menka Halalka – TDC 1st year
- Badminton(Boys) :-
First :- Swarup J. Choudhury
and Amit. – TDC 1st year
Second :- Ashis & Ramesh
– H.S. 1st year
- (e) Kabadi :-
First Prize :-
1. Md. Hasib Khan (Cep.) – TDC 1st year.
2. Pankaj Dhirasaria ,,
3. Ritesh Khater. ,,
4. Hemant Choraria ,,
5. Abul Khair ,,
6. Deepak Kejriniial ,,
- 2nd Prize :-
1. Aslam Ansari (Cap.) –H.S. 1st year
2. Safiquee Ahmed ,,

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

আৰম্ভণিতে দেশ আৰু জাতিৰ স্বার্থ বক্ষার্থে প্ৰাণ আহতি দিয়া বীৰ বীৰঙ্গণাসকলক সোঁৱৰি অশ্রু-অঞ্জলি যাচিছোঁ। লগতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনলৈ বিভিন্ন প্ৰকাৰে সহায়-সহযোগ আগবঢ়োৱা কেশৱ চন্দ্ৰ দাসদেৱৰ পৰিয়ালবৰ্গলৈ শুভেচ্ছা যাচিছোঁ। এই বছৰৰ মাজভাগতে অপ্ৰত্যাশিতভাৱে জীৱন অৱসান ঘটা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচালনা সমিতিৰ প্ৰাক্তন সম্পাদক সুৰজিত মিত্ৰদেৱক সুঁৱৰিছোঁ।

মোক ইং ১৯৯৭-৯৮ বছৰৰ বাবে মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ দৰে দায়িত্বপূৰ্ণপদত অধিষ্ঠিত কৰি মহাবিদ্যালয়খনত সেৱা আগবঢ়োৱাৰ আংশিক সুযোগ দিয়াৰ বাবে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক, লগতে শিক্ষাগুৰুসকলক আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দক আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰূপে অধিষ্ঠিত হৈয়ে মোৰ কাৰ্যকাল কিমান দূৰ সফলতাৰে চলাই নিছো তাৰ বিচাৰৰ ভাৰ আপোনালোকক দিছো। মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত নৱাগত আদৰ্শ সভা লগতে মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক সপ্তাহ অনুষ্ঠিত হয়। তদুপৰি বিভিন্ন সময়ত নানা কাৰ্যসূচী অনুষ্ঠিত হয়। মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক সপ্তাহ সুচাৰুৰূপে চলাই নিয়াৰ বাবে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল তথা শিক্ষাগুৰুসকলৰ পৰা যথেষ্ট সহায়-সহযোগিতা পাই। উক্ত বাৰ্ষিক সপ্তাহত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিভিন্ন কাৰ্যসূচীসমূহত অংশ গ্ৰহণ কৰি তেওঁলোকৰ যোগ্যতা প্ৰদৰ্শন কৰে।

সুচাৰুৰূপে মোৰ দায়িত্ব সম্পন্ন কৰাত মোক সহায় আগবঢ়োৱা মাননীয় অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত হিতেশ ডেকা, উপাধ্যক্ষ শ্ৰীযুত আৰ. এচ. টিৱাৰী আৰু উপ সভাপতি এচ. শৰ্মাক মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষাগুৰুসকল আৰু কৰ্মচাৰীসকলৰ ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ হৈ তেওঁলোকক অভিনন্দন জনাইছো।

শেষত অজানিতে হৈ যোৱা বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ ভুল-ভ্ৰুটিৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলো। সদৌ শেষত জ্ঞানৰ প্ৰদীপৰ উজ্জ্বল শিখাৰে মহাবিদ্যালয়খনলৈ কিৰণ কঢ়িয়াই আনক এয়ে মোৰ কামনা।

জয়তু কেশৱ চন্দ্ৰ দাস মহাবিদ্যালয়
জয়তু কেশৱ চন্দ্ৰ দাস মঃ ছাঃ এঃ সভা।

ধন্যবাদ –
স্বৰূপ জে চৌধুৰী
সাধাৰণ সম্পাদক

সাহিত্য সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰথমেই দেশৰ স্বহীদ সকলক প্ৰণাম জনাইছো। স্বৰ্গীয় কেশৱ চন্দ্ৰ দাস দেৱলৈ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি যাঁচিছো।
এখন মহাবিদ্যালয়ৰ সাহিত্য বিভাগ এটাৰ কাম সম্পাদন কৰাটো বৰ জটিল। তাতে আৰু জটিল হয় তেতিয়া, যেতিয়া যোগ্যতা আৰু অভিজ্ঞতাৰ ঘৰত শূণ্য থাকে। তথাপি মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ তথা শিক্ষাগুৰুসকলৰ নিৰ্দেশ, সময় সাপেক্ষে সহায় আৰু দিহা-পৰামৰ্শৰ আশ্বাস, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধবীসকল আৰু ছাত্ৰ একতাসভাৰ সতীৰ্থ কৰ্মীসকলৰ সহযোগ, আলোচনী সম্পাদনা সমিতিৰ আমাৰ প্ৰতি থকা মৰমক সাৰথি কৰি এই দায়িত্ব মূৰ পাতি লোৱা হ'ল। চালুকীয়া অৰ্থব্যৱস্থাৰ কথা জানিও জনা-নজনা, ভুল-শুদ্ধৰ মাজেদিয়ে নতুন মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি অহা সময়ৰ আহ্বান, প্ৰত্যাহ্বান হিচাবে গ্ৰহণ কৰিবই লাগিব। অনাগত দিনবোৰৰ বাবে এটা জুমুঠি তৈয়াৰ কৰি যাব লাগিব। মনৰ মাজত এই দৃঢ়তা স্থাপনে কৰ্তব্যৰ তাগিদা বঢ়ালে। কামত হাত দিয়াৰ সাহস জোগালে।

চকুৰ পচাৰতে বছৰটো শেষ হ'বৰে হ'ল। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন সম্পাদনা কৰি আমাৰ কাৰ্যকালৰ সামৰণি সামৰিব খুজি আজিহে অনুভৱ কৰিছোঁ, আমাৰ ওপৰত ন্যস্ত দায়িত্ব যেন একোৱেই পালিত নহ'ল। জপিয়াই জপিয়াই এটা-দুটা কাম কৰিয়েই দায়িত্ব সাৰিবৰে হ'ল। বছৰটোত গৰমৰ বন্ধ, পূজাৰ বন্ধ, বাৰ মাহৰ তেৰটা উৎসৱ-পাৰ্বন, শিক্ষক-কৰ্মচাৰীৰ আন্দোলন, প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ, বিশিষ্ট লোকৰ মৃত্যুকে ধৰি বন্ধই বন্ধ। ইয়াৰ মাজতে মহাবিদ্যালয়ৰ বৰ্ষিক অধিবেশন, সাহিত্য শিতানৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা, আলোচনী সম্পাদনাৰ প্ৰস্তুতি, সম্পাদনা সমিতিৰ বৈঠক আদি নিৰ্দ্ধাৰিত কামবোৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ। তলত ইয়াৰে এটি খুলমুল খতিয়ান দাঙি ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে, -

১৭/১২/৯৭ ৰ পৰা ২০/১২/৯৭ তাৰিখলৈকে অনুষ্ঠিত হোৱা বাৰ্ষিক অধিবেশনৰ লগত সঙ্গতি ৰাখি সাহিত্য বিভাগৰ তৰফৰ পৰা এই প্ৰতিযোগিতাসমূহৰ আয়োজন কৰা হয় -

- (১) খিতাতে লিখা কবিতা প্ৰতিযোগিতা,
- (২) খিতাতে ছবি অঁকা প্ৰতিযোগিতা,
- (৩) কবিতা লিখা প্ৰতিযোগিতা,
- (৪) প্ৰবন্ধ প্ৰতিযোগিতা,
- (৫) আলোচনীৰ বাবে বেতুপাত অঙ্কন প্ৰতিযোগিতা।

আলোচনী সম্পাদনা সমিতিৰ ক্ৰমে ১৭/৯/৯৮, ১৯/৯/৯৮, ২৫/৯/৯৮, ৩/১১/৯৮ আৰু ১৮/১২/৯৮ তাৰিখত মুঠ পাঁচখন বৈঠক বহুওৱা হয়।

আলোচনীখনৰ সৌস্থৰ বৃদ্ধিৰ বাবে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়, তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচার্য্যদুয়ৰ শুভেচ্ছাবাগী আৰু তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ দুজন অধ্যাপকৰ পৰা দুটি প্ৰবন্ধ সংগ্ৰহ কৰা হয়।

“জয়তু কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়”

“জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা”

বিশ্বজিত বৰুৱা
সম্পাদক
সাহিত্য বিভাগ।

সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয় জয়তে বিগত দেশ আৰু জাতিৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষার্থে প্ৰাণ বলিদান দিয়া মহান শ্বহীদ সকলক সোৱৰণ কৰিছোঁ লগতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ক বিভিন্ন সহায় সহযোগ আগবঢ়োৱা কেশৱ চন্দ্ৰ দাস দেৱৰ পৰিয়ালবৰ্গক সোৱৰিছোঁ আৰু বিশেষকৈ এই বছৰৰ মাজ ভাগতে অপ্রত্যাশিত ভাৱে জীৱন অৱসান ঘটোৱা মহাবিদ্যালয়খনৰ পৰিচালনা সমিতিৰ প্ৰাক্তন সম্পাদক সুৰজিৎ মিত্ৰ দেৱক সোঁৱৰিছোঁ।

১৯৯৭-৯৮ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাংস্কৃতিক আৰু সংগীত বিভাগৰ সম্পাদক ৰূপে নিৰ্বাচিত কৰি মহাবিদ্যালয়খনক সেৱা কৰাৰ আংশিক সুযোগ দিয়াৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক ধন্যবাদ তথা শিক্ষাগুৰু সকলক আন্তৰিক শ্ৰদ্ধাৰে ধন্যবাদ জনাইছোঁ। উল্লেখিত সম্পাদক পদত থাকি মই এই দায়িত্ব বহন কৰাত কিমানদূৰ সফল হৈছোঁ সেইখিনি আপোনালোকৰ বিচাৰ্য্যৰ বিষয়। শপত গ্ৰহণৰ কিছুদিন পিছতেই ততাতৈয়াকৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ অনুস্থিত হয়। মহাবিদ্যালয় খনৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ সমাৰোহত মই বিভিন্ন আধুনিক সংগীত প্ৰতিযোগিতা, ৰবীন্দ্ৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতা, ভজন আৰু গজল প্ৰতিযোগিতা আৰু বিহুগীতৰ প্ৰতিযোগিতা বিশেষকৈ নৃত্য আৰু “ফেন্সী ড্ৰেচ” প্ৰতিযোগিতা পাতিবলৈ সমৰ্থ হৈছিলোঁ। মোৰ কাৰ্য্যকালত মোক বিভিন্ন ধৰণৰ সহায় আগবঢ়োৱা বাবে মাননীয় অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত হিতেশ ডেকা ছাৰলৈ আৰু সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক বিভাগৰ তত্ত্বাৱধায়ক শ্ৰীমতী শ্ৰৱনী ভদ্র বাইদেউলৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলোঁ, লগতে মোক যথেষ্ট সহায় কৰা মোৰ বন্ধু-বান্ধৱী পাৰ্থ দাস, অমিত ধৰ, বিপুল কলিতা, বিৰেণ হালৈ, পৰ্ণা ৰয় আৰু লগতে সমূহ ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সম্পাদক সকলক, বিশেষকৈ সাধাৰণ সম্পাদক শ্ৰী স্বৰূপ চৌধুৰী আৰু গুৰুখেল সম্পাদক শ্ৰী প্ৰদীপ ইংতিক আন্তৰিক ধন্যবাদ যাঁচিছোঁ।

প্ৰতিবেদনৰ সদৌ শেষত অজানিতে হৈ যোৱা ভুলৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰি, মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিছোঁ। জ্ঞান প্ৰদীপৰ উজ্জল শিখাৰে মহাবিদ্যালয় খনলৈ কঢ়িয়াই আনক জ্ঞানৰ জ্যোতি আৰু কিৰণ এয়ে মোৰ একান্ত কামনা আৰু শুভেচ্ছা।

“জয়তু কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়”

“জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা”

ধন্যবাদেৰে

সব্যাসাচী শৰ্ম্মা

সম্পাদক, সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক বিভাগ।

কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।

গুৰু খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষাগুৰু, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধ
ৰীলৈ মই মোৰ শ্ৰদ্ধাৰে প্ৰণাম আৰু মৰম যাচিছো।

গুৰু খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ খতিয়ানত কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ জন্ম লগুৰে পৰা
বৰ্তমানলৈ জড়িত তথা বৰেণ্য পুৰুষ বা মহিলা যিসকল বৰ্তমান আমাৰ পৰা হেৰাই গ'ল, তেখেতসকললৈ
মোৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰিলো। লগতে সমানে জাতীয় অস্তিত্ব ৰক্ষা আন্দোলনত তথা প্ৰাণ আহতি দিয়া
সকললৈ মোৰ আন্তৰিক অশ্ৰু অঞ্জলী যাচিছো।

যোৱা ১৯৯৭-৯৮ চনত আমাৰ কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ গুৰু খেল
বিভাগৰ সম্পাদকৰূপে নিৰ্বাচন কৰাত মই মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ এগৰাকী দায়িত্বপূৰ্ণ সদস্য
সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যনিবাহ কৰিবলৈ সুযোগ পাত্ত।

মোৰ মতে, মহাবিদ্যালয় এখনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ কোনো বিভাগৰ সম্পাদক এজনে তেওঁৰ বিভাগৰ
প্ৰতিয়েই অকল ব্যস্ত থকাটো উচিত নহয়। মহাবিদ্যালয়ৰ সামূহিক দিশবোৰৰ প্ৰতিও মনোযোগ দিব লাগে।
মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰুসকলৰ প্ৰতি তেনে আচৰণ কৰা উচিত; যি আচৰণ শিষ্যই গুৰুক কৰে, একলব্যৰ দৰে
আঙুলি কাটি দিব নোৱাৰিলেও শিক্ষকৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা-ভক্তিয়ে সেইবোৰ কঢ়িয়াই আনিব।

গুৰু খেল সম্পাদক হিচাপে মই কম বাজেটত যিমান পাৰো খেল-ধেমালি পাতিছিলো আৰু সুকলমে
মোৰ সকলোবোৰ কাৰ্য্য ফলৱতি হৈছিল।

প্ৰতিবেদনৰ শেষত ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য বিশেষকৈ শ্ৰী সব্যসাচি শৰ্মা আৰু শ্ৰী স্বৰূপ জে চৌধুৰীয়ে
মোৰ কামত যথেষ্ট সহায় কৰা বাবে; তেওঁলোকলৈ মোৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

জয়তু কে. চি. দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা

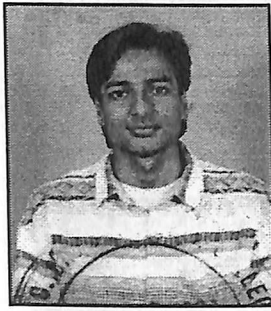
ধন্যবাদেৰে

শ্ৰী প্ৰদীপ ইংতি

সম্পাদক, গুৰু খেল

কে. চি. দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

১৯৯৭-৯৮

REPORT OF THE ASSISTANT GENERAL SECRETARY

At the very outset, I extend my heartfelt thanks to all of you for giving me the golden chance to serve our esteemed college as the A.G.S. for the session 1997-98. I sincerely hope that I have been able to work selflessly upto your expectation for the upliftment of our college.

Next, I would like to take pride in welcoming you to the second edition of the annual magazine of K.C. Das Commerce College. This has been possible due to the immense co-operation of our union body and our respected teachers.

This year marked the celebrations of all the occasions in a grand manner. The saraswati puja was celebrated with pomp and gaiety. The college week has been a grand success and this was possible due to the consensus and dedication of the union body, the teachers, the principal and our secretary. The student also showed great interest and both boys and girls in large number took part in the programmes held during college week.

This year our college witnessed farewell to the T.D.C. students for the first time. The principal, the secretary and the union body stood together to bid farewell to the departing students.

It was a lovely and memorable experience for me as a A.G.S. of this esteemed college. I will cherish the memories of our college as a student and as the A.G.S. forever. This would not at all have been possible without the kind co-operation of our honourable principal Mr. Hitesh Deka and the hon'ble secretary Late Surajit Mitra who extended every possible help whole heartedly. I shall remain ever grateful to them for their kind help. And here, at this juncture, I am going to express my intense grief at the demise of our honourable Secretary Mr. Surajit Mitra. Wishing a glorious future for our college.

Manoj Kr. Agarwalla
Asstt. General Secretary.

Report of (Editor's) Magazine Secretary

Dear Friend,

Wish you a very happy and prosperous new year. Today's world is a world of competition. You will find competition everywhere from Cinema hall to examination hall and you will find no place in this run if you are a weaker person so you should always try to become a strong person. Since I am also a student like you, I can judge your problem very well and would like to give some tips which will help you in your life.

You can succeed in anything if only you put your heart and soul into it. You must have a burning single minded desire for that object. You must reveal the firm determination and nerve to win at any cost. You must also have the patience and perseverance to persist against all odds and obstacles. Above all you should display the ability, willpower and stamina to put in sustained hard work.

The ascent to the top is a walk up, never a walk-over. There are no lifts or elevators in the world of success. There are only stairs leading from one level to another. You will get stuck and others will overtake you because there is no short cut to success. Success doesnot come solely through luck or good fortune. Pluck, more than luck is essential for success, since fortune favours the brave and not the fickle minded. In a nutshell, there is only one way to achieve success and that is hard work performed as per a well conceived plan.

Sooner or later the man who wins is the man who is confident of victory. Believe you can and act on that belief and certainly you will succeed. You cannot but win so far your faith remains unshaken and your confidence unbroken. Everyday we find some record being shattered and a new one established. Each year sees a new progress made in almost every field. The success story of every great one proclaims that whatever one's chosen field of and work, if he or she works hard, works with faith, works with concentration and determination he or she will positively reach the top and crown himself or herself with sure success.

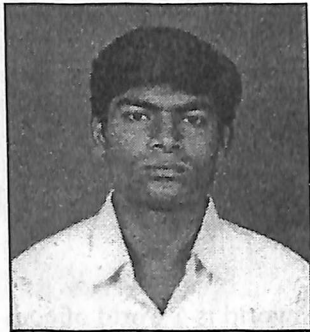
Saturate your mind with the idea of success and success will automatically come to you. You will be inviting success by your very thoughts. Believe that you will succeed and believe it firmly. You will then automatically do all that is necessary to feel self confident. Confidence that you can and you will succeed is the key to your success in any undertaking. Whatever you think, that you will be, is the eternal truth. If you think yourself weak, weak you will be. We are responsible for what we and whatever we wish ourselves to be, we have the power to make ourselves.

At last I will advise all the friend to take up one idea; make that idea your life. Think of it and live on that idea. This is the only way to success. Once my father had told me that a student should always avoid glamour. It is true in the sense that no matter how glamorous you are in the long run no one will remember you untill and unless you do something great.

I hope you all will understand what I have said, I tried to put all my experience to inspire you and I think you all will think on it. Because learning from experience is a costly and time consuming process of trial and error. But the better way is to learn and reap benefit from experience of others who have travelled our way before us.

THINK THAT YOU CAN AND YOU WILL

Your sincerely
Tarun Kumar
Magazine Secretary

Report of Debate and Symp Secretary

It gives me immense pleasure in presenting before you as the Secretary of my report of debate and Symp. events.

Before mentioning the activities done, in black and white, I would like to thank each and every student of our college who either participated in the competitions or helped directly or indirectly in organising the below noted activities.

Activities Done :

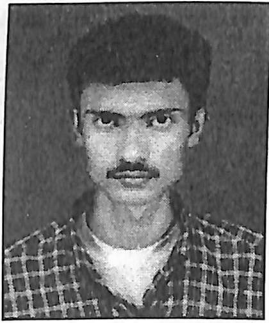
Quiz competition : It was a fine afternoon on the 12th Dec. 1997. A large number of students participated in the quiz competition. At first there was a preliminary round out of which four groups were selected for final. There was a tough competition.

Extempore Speech : On 20/12/97 an extempore speech was organised and total no. of participants were 8 and in which Mitu Jain of T.D.C. Ist Year took Ist position and Chandan Poddar of T.D.C/ Ist IInd position.

Due to unavoidable circumstances the pre-annual debate was cancelled and I am again, trying hard to re-announce it once again.

With Greetings and Regards.

Your's faithfully
Deepak Kejriwal
(Debate and Symp Secretary)

Report of the Minor Games Secretary

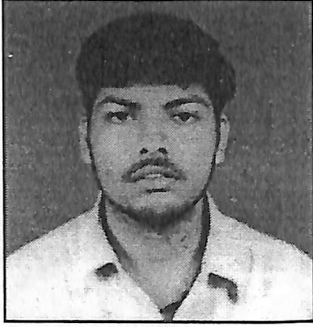
I express my sincere gratitude to all the students, teachers, and the Principal during 1997-98 whose support and guidance enabled me to carry out whatever tasks were entrusted to me as the Secretary of Minor Games.

The annual sports events took place between the 6th December, 1997 to the 19th of December, 1997. With a meagre amount sanctioned for Minor Games, various games such as Kabbadi, Volley-ball, Badminton, Arm-wrestling, Power-Lifting etc. were organised and duly held. The games were conducted in a free and fair manner. I am happy to state that most of the competitors participated in the true spirit of the games. The winners received their prizes on the prize distribution day the 20th of December, 1997.

I would, however like to make a humble submission to the Principal in this connection. If sports is receive its due recognition in any institution, it becomes absolutely necessary that it should also receive full financial support. Otherwise sports will only remain a ceremonial events.

Lastly, although it has been my sincere desire to arrange the sports events in a better way, I shall humbly accept whatever blame is directed at me during my tenure as the Secretary of minor games.

Md. Yaqub Ali
Minor Games Secretary.

Report of the Social Service Secretary

At first, I convey my sincere thanks to all the students of K.C. Das Commerce College for giving me an opportunity to serve them as their Social Service Secretary for the Session 1997-98. In the same breath, I am also very much grateful to the Hon'ble Principal Sir, Sri Hitesh Deka and respected professors and my dear friends for their continuous guidance, mutual cooperation and all the love, care and share which they bestowed on me during discharge of my duties as Secretary.

During my tenure, I organised social service camp with the best of my ability during the college week. It was done very successfully and students who were adjudged as active participants are as follows :

(i) Ajit Raj Mehta, (ii) Mukesh Bhurat, (iii) Deepak Agarwal, (iv) Chandan Poddar, (v) Pankaj Phelodia, (vi) Mahendra Jhuria.

Now, you all know that this year's Saraswati Puja was a unique one. The co-operation of the teachers and the students and great presence of both boys and girls in this program played a great role in making the program a fabulous one.

It was a sweet experience for me to serve the college as Social Service Secretary. This would not have been possible without the collaboration of Hon'ble Principal Sir, Sri Hitesh Deka; respected professors and dearest fellow students. So, I take the pleasure of thanking them.

Your's sincerely

*Dinesh Mehta
Social Service Secretary*

Report of Girls' Common Room Secretary

At the very outset I would like to thank the college authority and friends for giving me an opportunity to serve as the Girls' Common Room Secretary for the session 1997-98.

I am highly satisfied to see the participation of our girl student in the newly introduced competition like Mehendi and Designing Matka painting also individual singing and dancing during the college week. I am also highly delighted to see the massive participation in the newly introduced program in our college week so called as 'one minute show'. I hope all these will continue in the 'college week' to come with all the active participation of our college student and kind cooperation of our college authority.

For the first time in our college the program of 'Farewell Party' to our out going IIIrd year degree batch has been introduced and I hope it will be continued in the years to come.

In my terms, I have tried my best to give a new outlook to my section by introducing new curtains and for this I am very grateful and thankful to my other union members.

It would be improper in my part if I do not mention the name of Mr. Hitesh Deka Principal, Mr. R.S. Tiwary Vice Principal and Mrs. Malamoni Dutta, Prof.- in-charge for their valuable suggestion and guidance without which it would not have been possible to conduct the above mention events.

At the very end I would like to convey my best wishes to the newly formed Union and the fresh students for their prosperous concern.

Long live K.C. Das Commerce
Long live Student Union

Thanking You
Jyotsna Sarma
Girls' Common Room Secretary

প্ৰচ্ছদ পটৰ অৰ্থ

পুৰাৰ সূৰ্য্যই বাতিৰ আন্ধাৰ আঁতৰাই জগত পোহৰ কৰে, ঠিক তেনেকৈ
একোটা জ্ঞান মন্দিৰৰ জ্ঞানৰ পোহৰেও অজ্ঞান আন্ধাৰ দূৰ কৰি মানৱ সমাজলৈ
সভ্যতাৰ পোহৰ আনে। সেইদৰে কে. চি. দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ে আধুনিক
অৰ্থনৈতিক উত্তৰণৰ মাজেৰে মানৱ সমাজৰ মঙ্গল সাধিত হোৱাকৈ বাণিজ্যিক
জ্ঞান প্ৰদানেৰে এচাম নতুন পুৰুষ গঢ়ি তুলিব, যিয়ে দৰিদ্ৰতাৰ কবাল আন্ধাৰ
আঁতৰাই পঠাব। সেউজীয়া পৃথিৱী উজ্জ্বল হৈ থাকিব।